

ΠΑΡΩΡΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.Κ.
Αριθμός Αδείας 611

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

37

9 772585 344107

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1589, 20 Σεπτέμβρη 2023

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Η ΠΟΛΗ
ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ
ΠΑΝΩ
ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΡΑΤΗ ΤΟΥΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

8110
ΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ
ΦΥΣΙΣΟΥΜΕ

ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ
ΣΥΜΜΑΧΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΑΝΥΠΟΤΑΧΤΗ ΑΘΗΝΑ
ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ/ΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ/ΡΙΕΣ

Δυνατά
στις κάλπες

σελ. 6, 7, 8, 9

ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΤΑ ΤΣΑΚΙΔΙΑ

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ 21/9

18/9/23, Σηληλατηήριο στο Κερατσίνι στα δέκα χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ο πρώτος γύρος των εσωκομματικών εκλογών στον ΣΥΡΙΖΑ την Κυριακή 17 Σεπτέμβρη ανέδειξε πρώτο τον Στ. Κασσελάκη με 45,26% και δεύτερη την Ε. Αχτσιόγλου με 36,21%. Αυτοί οι δυο θα διεκδικήσουν την προεδρία του κόμματος στο δεύτερο γύρο της Κυριακής 24/9. Ο Ν. Παππάς με 8,7% και ο Ε. Τσακαλώτος με 8,77% «έδειξαν» με τις δηλώσεις τους τις προτιμήσεις τους για την επόμενη Κυριακή. Ο Τσακαλώτος στο πλευρό της Αχτσιόγλου και ο Παππάς «ρυθμιστής».

Η συμμετοχή στις εσωκομματικές εκλογές ήταν, για τα ΜΜΕ, η πρώτη «έκπληξη» της διαδικασίας. Πράγματι, αντίθετα με πολλές προβλέψεις, 147 χιλιάδες άνθρωποι πήγαν να ψηφίσουν, είτε ως ήδη μέλη είτε πληρώνοντας τα περίφημα 2 ευρώ για να γίνουν μέλη επί τόπου και να ψηφίσουν. Ο Τσίπρας έσπευσε πρώτος να δηλώσει ότι η μαζική συμμετοχή είναι απόδειξη ότι: «βιάστηκαν πολύ όσοι κήρυξαν τον ΣΥΡΙΖΑ απόντα. Θα είμαστε εδώ».

Αυτοί οι ισχυρισμοί έχουν ένα προφανές πρόβλημα. Στις προηγούμενες εσωκομματικές εκλογές, με μοναδικό υποψήφιο τον Τσίπρα, η συμμετοχή είχε φτάσει τις 151 χιλιάδες. Αυτό δεν εμπόδισε την εκλογική συντριβή του ΣΥΡΙΖΑ τον Μάη και τον Ιούνιο. Εκατοντάδες χιλιάδες ψηφοφόροι -και μέλη του- προτίμησαν να μην ψηφίσουν στις βουλευτικές εκλογές, απογοητευμένοι από την «υπεύθυνη αντιπολίτευση» στη δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ και γενικότερα από τη δεξιά μετατόπιση του κόμματος που πήρε διαστάσεις κατακλάδας.

Ο Κασσελάκης ενσαρκώνει στον ύψιστο βαθμό αυτή την κατακλάδα. Τα ΜΜΕ τον προβάλλουν ως νέο και άφθαρτο πρόσωπο που συγκινεί τον κόσμο με αυτά τα χαρακτηριστικά του. Η αλήθεια είναι ότι προσπαθεί να εμφανίζεται ως επανάληψη του «φαινομένου» Τσίπρα (με τις πλάτες και των μηχανισμών της ηγεσίας Τσίπρα). Δεν βρισκόμαστε, όμως, στην εποχή όπου κυριαρχούσαν οι αυταπάτες για την «πρώτη φορά κυβερνώσα αριστερά». Είναι σχεδόν βέβαιο ότι πολλές χιλιάδες μέλη και φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ δεν πήγαν να ψηφίσουν την Κυριακή γιατί δεν θέλουν ένα κόμμα που θα κινείται ανάμεσα στους Δημοκρατικούς του Μπάιντεν και το Δημοκρατικό κόμμα στην Ιταλία.

Είναι λάθος οι θεωρίες που αναζητούν τις αιτίες του ποσοστού του Κασσελάκη σε ελιτίστικες αναλύσεις που υποτιμούν τον κόσμο της Αριστεράς και τον βλέπουν ως ένα πλήθος που «σηκώνονται απ' τον καναπέ» για να ψηφίσουν με βάση την «εικόνα» που χτίζουν οι καμπάνιες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Αυτή η «αριστερή μελαγχολία» (για να θυμηθούμε τον τίτλο ενός βιβλίου του Έντζο Τραβέρσο, του γνωστότερου εκφραστή της) δεν θέτει καν το στοιχειώδες ερώτημα: γιατί οι υποψήφιοι που τοποθετούσαν τον εαυτό τους αριστερότερα του Κασσελάκη δεν μπόρεσαν να ενθουσιάσουν τον κόσμο που είναι εξοργισμένος με τα αίσχη της ΝΔ και της άρχουσας τάξης και το εκδηλώνει όπου μπορεί με κάθε τρόπο. Βράζει η οργή για τα εγκλήματα της Νέας Δημοκρατίας και φαίνεται απ' την «υποδοχή» του Μητσοτάκη στη Λάρισα μέχρι τον κόσμο που διαδήλωνε ενάντια στο εφοπλιστικό έγκλημα της δολοφονίας του Αντώνη στον καταπέλτη του Blue Horizon. Και δεν είναι μόνο οργή, είναι και αγωνιστική ενεργοποίηση, από τα νοσοκομεία μέχρι τους απεργούς ναυτεργάτες, φτάνοντας σε πανεργατική απεργία αυτή την

ΣΥΡΙΖΑ Κρίση προσώπων ή στρατηγικής;

Οι επίδοξοι διάδοχοι του Τσίπρα δεν διδάχτηκαν τίποτα απ' την πορεία των συμβιβασμών. Φωτό: Eurokinissi

Πέμπτη. Τρία εκατομμύρια είχαν βγει στην απεργία και τη διαδήλωση τον Μάρτη μετά το έγκλημα των ιδιωτικοποιήσεων στα Τέμπη. Αυτός ο κόσμος δεν εξαυλώθηκε, είναι εδώ.

Το καλοκαίρι μετά την παραίτηση Τσίπρα, η **Μαρία Στύλλου** έβαζε στις σελίδες του περιοδικού **Σοσιαλισμός από τα Κάτω** το ερώτημα: «ΣΥΡΙΖΑ: Αλλαγή προσώπων ή στρατηγικής;». Θύμιζε τη δεξιά πορεία του κόμματος όλα τα τελευταία χρόνια και επεσήμαινε: «Το Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ αποτέλεσε μία θριαμβευτική κυριαρχία του Τσίπρα και της γραμμής του. Δεν υπήρχε από καμία οργανωμένη τάση ούτε αμφισβήτηση του ίδιου αλλά, κυρίως, ούτε της πολιτικής κατεύθυνσης. Τα στελέχη της αριστερής αντιπολίτευσης (Ομπρέλα), αφού φρόντιζαν να ξεκινάνε τις τοποθετήσεις τους με το «ένας είναι ο Πρόεδρος» και να θυμίζουν τις «ομόφωνα προτεινόμενες πολιτικές θέσεις του Συνεδρίου», έδωσαν μάχη μόνο ενάντια στις προτεινόμενες οργανωτικές αλλαγές. Ο τρόπος και τα επιχειρήματα με τα οποία δώσανε αυτή τη μάχη ήταν εύκολη λεία για τους Προεδρικούς που τους κατηγορούσαν, άλλοτε κομπάζοντας άλλοτε όχι και τόσο, για «μάχη καρτελών που δεν ενδιαφέρει την κοινωνία». Αυτό το τελευταίο επιχειρήμα το εισπράξαμε στο πολλαπλάσιο πλησιάζοντας τη 17 Σεπτέμβρη.

Κι απέναντι σε αυτό δεν είχαν να αντιτάξουν κάτι πειστικό για τον κόσμο της Αριστεράς. Η ΕφΣυν του Σαββατοκύριακου έκανε το δικό της «νημπείτ» ανάμεσα στους υποψήφιους/α θέτοντάς τους 5 κοινά ερωτήματα. Το τρίτο αφορούσε τι θα κάνουν για το κύμα της ακρίβειας. Η πανομοιότυπη επί της ουσίας απάντηση ήταν η μείωση του ΦΠΑ σε κάποια αγαθά και οι έλεγχοι στην αγορά. Κουβέντα για κρατικοποιήσεις, όταν όλος ο κόσμος ζητούσε κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων τον Μάρτη, κουβέντα για απεργίες για αυξήσεις κόντρα στον πληθωρισμό. Ο κατάλογος αυτών που δεν λένε και, το κυριότερο, δεν κάνουν δεν έχει τέλος.

Φορτίο

Η συζήτηση για το πώς έφτασε ως εδώ ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να μείνει στην επιφάνεια, στα πρόσωπα παρόλο που κι αυτά κουβαλάνε το δικό τους φορτίο συμβολισμών. Χρειάζεται να φτάσει στα πάντα επίκαιρα ζητήματα της στρατηγικής. Ο ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησε την ανοδική του πορεία πατώντας στην αριστερή ριζοσπαστικοποίηση της εργατικής τάξης και δηλώνοντας ότι αποτελεί ένα πρωτότυπο εγχείρημα της ριζοσπαστικής Αριστεράς, ένα κόμμα που θα είναι και «των κινημάτων» και των «θεσμών».

Η συνέχεια ήταν η συνεχής προσαρμογή στους «θεσμούς» της αστικής κοινωνίας, ο ρεαλισμός της «συνέχειας του κράτους» και των συμβιβασμών με την άρχουσα τάξη και τους διεθνείς συμμάχους της. Όλα αυτά στο όνομα της «κυβερνώσας Αριστεράς». Τη συνέχεια τη ζήσαμε και ξέρουμε πού καταλήγει αυτή η στρατηγική.

Αλλά αυτή η εμπειρία δεν είναι πρωτόγνωρη. Το κόμμα πρότυπο για τον ΣΥΡΙΖΑ πριν ανακαλύψει τη γοητεία της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας και του «Κέντρου», ήταν η Κομμουνιστική Επανάσταση στην Ιταλία, το κόμμα που συγκρότησαν όσοι/ες διαφώνησαν με τη μετεξέλιξη του κραταιού κομμουνιστικού κόμματος στο σημερινό Δημοκρατικό Κόμμα. Η Επανάσταση έπαιξε κεντρικό ρόλο στο κίνημα της Γένοβα και το αντιπολεμικό κίνημα. Αλλά, το 2004/5 αποφάσισε ότι αφού αυτά τα κινήματα δεν είχαν ανατρέψει τη Δεξιά του Μπερλουσκόνι, ο ρεαλισμός επιτάσσει την είσοδο στην «κεντροαριστερή» κυβέρνηση του Πρόντι. Μια κυβέρνηση που διαχειρίστηκε και τη λιτότητα και τον πόλεμο. Το αποτέλεσμα ήταν η εξαφάνιση της Επανάστασης.

Οι επίδοξοι διάδοχοι του Τσίπρα δεν διδάχτηκαν τίποτα από την πορεία των συμβιβασμών που έφεραν τον ΣΥΡΙΖΑ να κατακλάσει. Οι πολιτικοί συσχετισμοί κρίνονται στο «πεζοδρόμιο», στην απεργία, στους αγώνες της εργατικής τάξης ενάντια στη φτώχεια, τον ρατσισμό και τον σεξισμό. Εκεί συγκροτείται η δύναμη που μπορεί να ανατρέψει τη ΝΔ και να δώσει ελπίδα σε όλους τους καταπιεσμένους.

Αλλά αυτή η συγκρότηση απαιτεί μια αριστερά με επαναστατική στρατηγική που βάζει σαν προοπτική την ανατροπή του καπιταλισμού και όχι τη διαχείρισή του. Αυτούς τους αγώνες μπορούμε και πρέπει να τους δώσουμε μαζί με όλο τον κόσμο της Αριστεράς. Αλλά η ενότητα στη δράση πρέπει να συμβαδίζει με το δυνάμωμα της Αριστεράς που δεν μένει στα μισά του δρόμου, την Αριστερά της επανάστασης.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΖΑΚ 21/9 Διαδηλώνουμε μαζικά

«Την Πέμπτη 21 Σεπτέμβρη στις 7μμ, Γλάδστωνος και Πατησίων διαδηλώνουμε μαζικά! Την ίδια μέρα συμπληρώνονται πέντε χρόνια από τη δολοφονία της Ζακί-Ο, του Ζακ. Δολοφόνοι του, ένας δηλωμένος ακροδεξιός, ένας επιχειρηματίας και τέσσερις αστυνομικοί. Η δικαστική απόφαση δεν δικαίωσε τον Ζακ, αφήνοντας στο απυρόβλητο τους αστυνομικούς. Οι δυο άλλοι δράστες, αν και τιμωρήθηκαν με 10 χρόνια κάθειρξης ο καθένας, βρίσκονται εκτός φυλακής».

Η αναγκαιότητα να βγούμε μαζικά στους δρόμους και να παλέψουμε για τη δικαίωση του Ζακ παραμένει μεγάλη, φέτος που θα ξεκινήσει το εφετείο των δολοφόνων του. Θέλουμε να εξασφαλίσουμε ότι οι ποινές των καταδικασμένων θα παραμείνουν ίδιες και ότι ο Χορταριάς, που κυκλοφορεί ελεύθερος και συνεχίζει τις προκλήσεις, θα ξαναγυρίσει εκεί που ανήκει, στο κελί» αναφέρει ανάμεσα σε άλλα στο κάλεσμά της η **Πρωτοβουλία «Στην φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-oh»**.

«Ταυτόχρονα, οι εξελίξεις επιβάλλουν να συνεχίσουμε να παλεύουμε για τις ζωές μας, να φωνάξουμε ότι οι ζωές των ΛΟΑΤΚΙ+

ανθρώπων έχουν σημασία. Τον Ιούλη έγινε η άγρια δολοφονία της Άννας, τρανς μετανάστριας στον Άγιο Παντελεήμονα. Η απάντηση του κινήματος ήταν άμεση και μαζική. Οι προκλήσεις όμως είναι μπροστά μας.

Έχουμε απέναντί μας μια κυβέρνηση που δεν σέβεται καμία ζωή, μια κυβέρνηση δολοφόνων. Μόνο η τελευταία χρονιά είναι γεμάτη από μαζικές δολοφονίες όπως στα Τέμπη, στην Πύλο. Δολοφονίες και τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή με τις πυρκαγιές και τις πλημμύρες, με τους καμένους πρόσφυγες στο δάσος της Δαδιάς. Αντ' αυτού, η κυβέρνηση έχει στόχο να επεκτείνει τον φράχτη του Έβρου, σύμφωνα με τις δηλώσεις Μητσοτάκη στη ΔΕΘ. Είναι ο οργανωμένος ρατσισμός τους που δίνει αέρα σε ακροδεξιές και φασιστικές συμμορίες να βγαίνουν και να δολοφονούν...

Καλούμε: Στη γενική απεργία την Πέμπτη 21/9 στις 11πμ στην πλατεία Κλαυθμώνος στη διαδήλωση με τα συνδικάτα. Την Πέμπτη 21/9 στις 7μμ στη Γλάδστωνος στη διαδήλωση για τον Ζακ».

Απεργιακή διαδήλωση εργαζόμενων στα νοσοκομεία στη ΔΕΘ 8/9. Φωτό: Μάνος Νικοϊδίου

Αντικαπιταλιστική εργατική απάντηση στα εγκλήματά τους

«Ο Κυριάκος Μητσοτάκης δήλωσε ότι την ίδια ετοιμότητα που θα επιδείξει η κυβέρνηση για την αποκατάσταση των καταστροφών στη Θεσσαλία, θα έχει και για τον Έβρο, μετά τις τεράστιες πυρκαγιές, “Συνεχίζεται και θα ολοκληρωθεί η επέκταση του φράχτη στον Έβρο”, είπε ο πρωθυπουργός χειροκροτούμενος. (...) “Δεν θα αφήσω να εκτροχιαστούν τα δημοσιονομικά της χώρας”, τόνισε χαρακτηριστικά, επιβεβαιώνοντας τον “σφιχτό” προϋπολογισμό που δεν επιτρέπει πολλά ανοίγματα» (in.gr).

Η εμφάνιση του Μητσοτάκη στη Θεσσαλονίκη επιβεβαίωσε όλες τις κυβερνητικές απάτες. Αντί για προστασία από τις πυρκαγιές και τις πλημμύρες, επέκταση του φράχτη ενάντια στους πρόσφυγες. Αντί για αποζημίωση των πληγέντων, προτεραιότητα στα

«δημοσιονομικά της χώρας». Αντί για αυξήσεις στους μισθούς, κατάργηση ακόμα και των διάφορων “pass”, εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης και καταστολή του συνδικαλισμού με το νομοσχέδιο Γεωργιάδη. Τέρμα οι υποκρισίες για «αποστάσεις από την ακροδεξιά», τώρα ανοιχτά πλάτες στους Κασιδιάρηδες και χειροκρότημα για την ατζέντα τους.

Αν οι δολοφόνοι που βρίσκονται στα υπουργεία νομίζουν ότι βρήκαν τον τρόπο για να συνεχίσουν τα εγκλήματά τους, είναι γελασμένοι. Οι εργατικές απαντήσεις ξεπηδάνε ήδη δυνατά.

Μήνυμα

Οι χιλιάδες διαδηλωτές που συγκεντρώθηκαν στο Κερατσίνι τη Δευτέρα, στα δέκα χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, έστειλαν καθαρά το μήνυμα ότι η επανεμφάνιση των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου δεν περνάει, όσες κυβερνητικές πλάτες κι αν πάρουν. Το ίδιο μήνυμα υπογράμμισαν από γειτονιά σε γειτονιά οι εκδηλώσεις της ΚΕΕΡ-ΦΑ. Οργανωμένα και ενωτικά, φράζουμε το δρόμο στη φασιστική απειλή και τσακίζουμε αυτό το δεκανίκι του Μητσοτάκη.

Ακόμα πιο ηχηρή είναι η εργατική απάντηση στην απεργοσπαστική εκστρατεία του Γεωργιάδη. Ο διοικητής του μεγαλύτερου νοσοκομείου της χώρας, του Ευαγγελισμού,

έτρεξε να εφαρμόσει τα σχέδια Γεωργιάδη πριν ακόμα ψηφιστούν στη Βουλή. Ξεκίνησε επίθεση στο σωματείο, αλλά βρήκε απέναντί του τους εργατές της Υγείας που ξέρουν να παλεύουν. Και δεν είναι μόνοι. Οι ναυτικοί έδωσαν την απάντηση στα εφοπλιστικά εγκλήματα και έστειλαν τον Βαρβιτσιώτη σπίτι του.

Τώρα κλιμακώνουμε απεργιακά πανεργατικά. Αυτή την Πέμπτη ενώνονται όλα τα ποτάμια της εργατικής οργής στην πρώτη πανεργατική απεργία αυτού του φθινόπωρου. Και είναι σίγουρο ότι δεν θα είναι η τελευταία. Φροντίζουμε γι' αυτό ριζώνοντας την επαναστατική και αντικαπιταλιστική αριστερά σε όλους τους εργατικούς χώρους και χτίζοντας τα σωματεία μας από άκρη σε άκρη.

Και παράλληλα, κλιμακώνουμε και πολιτικά. Τέρμα οι αυταπάτες για κάποιον νέο Τσίπρα που θα μας σώσει αν τον ψηφίσουμε. Δεν ξεχνάμε ότι ο «ορίτζιναλ» Τσίπρας πήρε τις ελπίδες ενός μαζικού κινήματος ενάντια στα Μνημόνια και τις ξεπούλησε. Σήμερα οι επίδοξοι διάδοχοί του ξεπουλάνε προκαταβολικά τους αγώνες και τις διεκδικήσεις μας, εντείνοντας τη δεξιά πορεία του ΣΥΡΙΖΑ.

Προχωράμε αντικαπιταλιστικά. Ο δρόμος για να κατακτήσουμε τις εργατικές διεκδικήσεις δεν είναι ο κοινοβουλευτικός. Αξιοποιούμε τις κάλπες, στηρίζοντας τα σχήματα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις τοπικές εκλογές στις 8 Οκτώβρη, αλλά δεν μένουμε μόνο στην ψήφο. Χτίζουμε δυνατή επαναστατική αριστερά σε κάθε γειτονιά, ριζωμένη σε κάθε χώρο δουλειάς. Για να αξιοποιήσουμε τη δύναμη της εργατικής τάξης, της μόνης που μπορεί να βάλει οριστικό τέλος στα εγκλήματα των Μητσοτάκηδων ανατρέποντας το ίδιο το σύστημά τους, τον καταστροφικό καπιταλισμό.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ Να πληρώσουν οι ένοχοι για την καταστροφή

Οι εξαγγελίες του Μητσοτάκη από την ΔΕΘ δείχνουν ότι έχουμε απέναντί μας μια αμετανόητη και αδιάτακτη κυβέρνηση.

Όχι μόνο δεν αναλαμβάνουν τις ευθύνες για το μέγεθος της καταστροφής πετώντας το μπαλάκι στους δικούς τους «τοπικούς άρχοντες» που εξακολουθούν να στηρίζουν.

Όχι μόνο εξακολουθούν να αφήνουν τον κόσμο αβοήθητο την επόμενη μέρα – με τα πεθαμένα ζώα να φτάνουν δια θαλάσσης στον Θερμαϊκό ακριβώς την ώρα που ο Μητσοτάκης μιλούσε στην ΔΕΘ.

Όχι μόνο υπόσχονται ψίχουλα που θέλουν να καλύψουν με έκτακτους φόρους και τέλη. Όχι μόνο θέλουν να μετατρέψουν τις συνέπειες της καταστροφής σε ζήτημα «ατομικής ευθύνης» απειλώντας με νόμο για υποχρεωτική ασφάλιση όλων των περιουσιών, με το αζημίωτο για τις ασφαλιστικές. Όχι μόνο επιχειρούν να φιμώσουν τους επιστήμονες από το Εθνικό Αστεροσκοπείο και την ΕΜΥ. Αλλά διαλέγουν ακριβώς αυτή τη στιγμή της καταστροφής για να επιτεθούν στους εργαζόμενους και τα δικαιώματά τους με το νόμο Γεωργιάδη.

Στο μεταξύ, δυο εβδομάδες από τις καταστροφικές πλημμύρες και η εικόνα εξακολουθεί να παραμένει ζοφερή στις περισσότερες πληγείσες περιοχές της Θεσσαλίας. Χιλιάδες ζώα αμάζευτα σε κατάσταση προχωρημένης σήψης, σωροί σκουπιδιών παντού, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι σε πόλεις και χωριά χωρίς πρόσβαση σε πόσιμο νερό, χιλιάδες άνθρωποι άστεγοι. Άνθρωποι που παλεύουν σε δρόμους και στις αυλές των σπιτιών τους, με ελάχιστη βοήθεια από τον κρατικό μηχανισμό και μόνη πηγή ελπίδας την αλληλεγγύη όλων των υπολοίπων - αλλά και την οργή που ήδη μετατρέπεται σε διαμαρτυρία, διεκδίκηση, αγώνα.

Καρδίτσα

«Ο δήμος μας, τα χωριά του οποίου στη συντριπτική τους πλειοψηφία βρέθηκαν κάτω από το νερό, είναι ένας μικρός δήμος» λένε μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη εργαζόμενοι στο **δήμο Παλαμά**. «Ο περιορισμένος αριθμός των εργαζομένων σε αυτόν, τα μετρημένα στα δάχτυλα του ενός χεριού απορριμματοφόρα και μηχανήματα που διαθέτει, δεν φτάνουν για να καλύψουν το μέγεθος της καταστροφής -καθώς τα νερά υποχωρούν τώρα και στα τελευταία χωριά, Μαραθέα, Κόρδα, Μεταμόρφωση, που παρέμειναν πλημμυρισμένα ακόμη και δέκα μέρες μετά την καταστροφή».

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

www.socialismfrombelow.gr

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Τριήμερο απεργιακό πρόγραμμα

Με περίπου 200 εργαζόμενους/ες από όλο το νοσοκομείο πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 19/9 το πρωί γενική συνέλευση στον Ευαγγελισμό. Ξεκινήσαμε από το προαύλιο και μετά μπήκαμε στο αμφιθέατρο το οποίο αρνείται η διοίκηση του Γρηγορόπουλου να δώσει στο σωματείο εργαζομένων, απειλώντας μας ξανά ότι παρανομούμε.

Η συνέλευση έγινε κανονικά με θέμα το σύστημα των μαγνητικών καρτών και τις διώξεις του διοικητή σε μέλη ΔΣ του σωματείου και σε προσωπικό για τις κινητοποιήσεις των προηγούμενων ημερών για να μην εφαρμοστεί αυτό το σύστημα.

Η απόφαση της συνέλευσης είναι ότι δεν χτυπάμε τη μαγνητική κάρτα. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν δουλεύουμε κανονικά. Εμείς οι εργαζόμενοι είμαστε αυτοί που κρατάμε όρθιο το νοσοκομείο, ούτε η διοίκηση ούτε κανείς άλλος. Εδώ και μία βδομάδα βρισκόμαστε στην πύλη για να μοιράσουμε την προκήρυξη του σωματείου, η οποία εξηγεί γιατί δεν είμαστε με τις κάρτες. Είναι ένα μέτρο που σημαίνει παραπάνω δουλειά για μισθό ψίχουλα αντί για να γίνουν προσλήψεις και αυξήσεις, ενώ εφαρμόζει πριν καν ψηφιστεί τον νόμο Γεωργιάδη που ενθαρρύνει την απεργοσπασία και πάνω απ' όλα να τσακίσουν τον συνδικαλισμό. Αποκορύφωμα της αυταρχικότητας του διοικητή είναι η ΕΔΕ που έκανε σε τέσσερα μέλη

19/9, Γενική Συνέλευση στον Ευαγγελισμό. Φωτό: Συντονιστικό Νοσοκομείων

του ΔΣ του σωματείου, ενώ κάλεσε σε απολογία τριάντα εργαζόμενους.

Αυτή η αντιμετώπιση είναι κεντρική γραμμή της κυβέρνησης. Το ίδιο ήθελαν να κάνουν και με τον νόμο Χατζηδάκη για να βγαίνουν παράνομες οι απεργίες μας, αλλά έμεινε στα χαρτιά. Αυτό θα ξανακάνουμε και τώρα. Σημαίνει κλιμάκωση και συντονισμός με όλο το προσωπικό του νοσοκομείου.

Με απόφαση της συνέλευσης οργανώνουμε τις επόμενες μέρες: Θα βρεθούμε μαζικά στη συνέλευση του εργαστηριακού τομέα στις 20/9 για να απαιτήσουμε ότι δεν θα λειτουργήσουν οι κάρτες. Την Πέμπτη κατεβαίνουμε στην πανεργατική απεργία, ενώ την Παρασκευή 22/9 προχωράμε σε στάση εργασίας 12μ-3μμ και κι-

νητοποίηση στην ΥΠΕ. Και τη Δευτέρα 25/9 νέα γενική συνέλευση με στάση εργασίας. Ουσιαστικά διαμορφώνεται ένα τριήμερο απεργιακό πρόγραμμα, το οποίο αφορά και τη μάχη ενάντια στον διοικητή και πιο συνολικά ενάντια στην κυβέρνηση. Με αυτήν την κλιμάκωση στον Ευαγγελισμό δίνουμε τον τόνο και σε άλλα νοσοκομεία να κάνουν αντίστοιχες κινητοποιήσεις για τις συνδικαλιστικές ελευθερίες, ενάντια στις κάμερες και τις κάρτες, και προφανώς ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και για να γίνουν μαζικές προσλήψεις.

Ζαννέτα Λυσικάτου,
γιατρός στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός,
Συντονιστικό Νοσοκομείων

Ώρα για απεργιακή κλιμάκωση

Στη συνεδρίαση του ΔΣ της Ένωσης Ιατρών Νοσοκομείων Αθήνας-Πειραιά (ΕΙ-ΝΑΠ) στις 18/9 μπήκαν στη συζήτηση προβλήματα που αντιμετωπίζουν πολλά νοσοκομεία, σε ό,τι αφορά είτε τις ελλείψεις είτε συνδικαλιστικές διώξεις, όπως στον Ευαγγελισμό.

Απέναντι σε αυτήν την εικόνα, η πρόταση του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή ήταν για απεργιακές κινητοποιήσεις διαρκείας άμεσα. Κανείς από τις υπόλοιπες αριστερές παρατάξεις δεν κόντραραν αυτήν την πρόταση, ενδεικτικό του πόσο πιεστικές είναι οι εξελίξεις και κρίσιμη η κατάσταση στο ΕΣΥ. Παρ' όλα αυτά, η συνεδρίαση δεν πήρε απόφαση και το ΔΣ θα ξανασυνεδριάσει μετά το Γενικό Συμβούλιο της πανελλαδικής ομοσπονδίας των νοσοκομειακών γιατρών, της ΟΕΝΓΕ, που θα γίνει την Τετάρτη 20/9.

Στο Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ η πανελλαδική εικόνα θα αναδείξει ότι τα προβλήματα είναι πολλαπλάσια. Από το καλοκαίρι έχει σημάνει κόκκινος συναγερμός στα περισσότερα νοσοκομεία της Περιφέρειας με κλινικές ολόκληρες ουσιαστικά να μην μπορούν να λειτουργήσουν, ενώ οι παραιτήσεις των γιατρών έχουν πάρει μορφή χιονοστιβάδας και οι συνταξιοδοτήσεις συνεχίζονται. Η πρόταση για πανελλαδική 48ωρη απεργία θα μπει και στο ΓΣ της ΟΕΝΓΕ από το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή.

Καζάνι που βράζει πολύ καιρό τώρα είναι τα **Κδημόσια νοσοκομεία** ενάντια στην κυβερνητική πολιτική που διαλύει το ΕΣΥ. Η αγανάκτηση γίνεται οργανωμένη δράση με κινητοποιήσεις και συνελεύσεις νοσοκομείο το νοσοκομείο. Το Συντονιστικό Νοσοκομείων καλεί στην πανεργατική απεργία στις 21/9 και σε κλιμάκωση προτείνοντας απεργιακό διήμερο στις 4-5 Οκτώβρη και συνέχεια με 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες μέχρι την πανυγειονομική απεργία στις 2 Νοέμβρη, που έχει εξαγγελίσει η ΠΟΕΔΗΝ. Υγειονομικοί του Συντονιστικού Νοσοκομείων μίλησαν στην Εργατική Αλληλεγγυή μεταφέροντας τις εικόνες οργάνωσης και αντίστασης από τους χώρους τους.

Άγιος Σάββας

«Το μεσημέρι της Τετάρτης 20/9 προχωράμε σε κινητοποίηση στην πύλη και παράσταση διαμαρτυρίας στον διοικητή για τη μονιμοποίηση των 80 περίπου συμβασιούχων στην καθαριότητα και στην φύλαξη», τόνισε ο **Σπύρος Βασιλείου**, αντιπρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων στον Άγιο Σάββα. «Οι συμβάσεις μας τελειώνουν στο τέλος Σεπτέμβρη και δεν υπάρχει από πουθενά καμία ενημέρωση για το τι θα γίνει. Ήδη κάναμε μία πολύ επιτυχημένη συγκέντρωση-συνέλευση που συμμετείχαν όλοι οι συμβασιούχοι για να συζητήσουμε από κοινού την κατάσταση και τα επόμενα βήματα. Εκεί αποφασίσαμε για τη διαμαρτυρία στον διοικητή και ότι θα συνεχίσουμε με κινητοποιήσεις στην ΥΠΕ και μετά στο Υπουργείο. Στις 21/9 θα κατέβουμε μαζικά στην πανεργατική απερ-

Καζάνι που βράζει τα νοσοκομεία

για ενάντια στο ν/σ Γεωργιάδη που θέλει να μας καταστείλει τις απεργίες.

Αυτές τις μέρες ως σωματείο περνάμε από τα τμήματα για να ενημερώσουμε για όλα αυτά. Τα προβλήματα βέβαια δεν τελειώνουν στους συμβασιούχους. Με προηγούμενη απόφασή μας καλούσαμε την ΠΟΕΔΗΝ να βγάλει άμεσα απεργιακό πρόγραμμα, με 48ωρη απεργία και κλιμάκωση. Η απεργία της ΠΟΕΔΗΝ στις 2/11 είναι μακριά. Τώρα έχουμε τις απολύσεις των ΣΟΧ, τις ελλείψεις σε προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή και δεν χωράει καμία αναμονή».

Γεννηματά

«Προχωράμε σε γενική συνέλευση στο ΓΝΑ Γεννηματάς στις 20/9», δήλωσε η **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος ΔΣ του σωματείου εργαζομένων του νοσοκομείου. «Αυτό αποφασίστηκε στην τελευταία συνεδρίαση του ΔΣ του σωματείου μετά από επιμονή δική μας, της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή, κερδίζοντας σε αυτό τις υπόλοιπες παρατάξεις κόντρα στη ΔΑΚΕ που δεν ψήφισε να γίνει συνέλευση. Στην εξόρμηση που κάναμε για να καλέσουμε τον κόσμο, είδαμε πόσο πολύ είχε

ανάγκη να συζητήσει συλλογικά και να προχωρήσει σε δράσεις. Η συνέλευση θα αποτελέσει ένα σκαλοπάτι και για την πανεργατική απεργία στις 21/9 και ευκαιρία για να ανοίξουμε τη συζήτηση για απεργιακές κινητοποιήσεις με διάρκεια.

Η κοροϊδία της κυβέρνησης είναι τεράστια. Πάνω από έναν χρόνο ακούμε για 10.000 προσλήψεις, αλλά αυτό που υπάρχει είναι μαζικό κύμα παραιτήσεων. Υπάρχει η απεργία της ΠΟΕΔΗΝ στις 2 Νοέμβρη, θα την οργανώσουμε, αλλά μέχρι τότε δεν μπορούμε να αφήσουμε αυτή την κατάσταση. Είναι άμεσα τα βήματα ιδιωτικοποίησης, ενώ η νοσηλευτική υπηρεσία στο Γεννηματάς έχει καταρρεύσει. Το προηγούμενο διάστημα, οι απεργίες που κάναμε κάθε έναν-δύο μήνες σταματούσαν επιθέσεις, αλλά δεν έφερναν τη λύση. Είναι μονόδρομος πλέον η απεργία διαρκείας άμεσα, όχι στο μακρινό μέλλον, για να περάσουμε στην αντεπίθεση».

Αττικό

«Σχεδόν σε όλα τα νοσοκομεία ανοίγει η μάχη για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων και ενάντια στους εργολάβους. Οργανώνουμε κι-

νητοποίηση γι' αυτό το θέμα την επόμενη βδομάδα», μας είπε η **Θένη Ασλανίδου**, γιατρός στο Αττικό. «Θα κατέβουμε στην πανεργατική απεργία στις 21/9, αλλά χρειάζεται συνέχεια. Στις 18/9 δεν είχαμε απαρτία στη συνέλευση, αλλά έγινε μια πολύ χρήσιμη συζήτηση με πολλούς συναδέλφους. Στην τοποθέτησή μου έβαλα ότι άμεσα χρειάζεται να κλιμακώσουμε με 48ωρη απεργία. Συμφωνεί πολύς κόσμος με αυτήν την άποψη, το είδαμε και από τις εξορμήσεις που κάναμε τις προηγούμενες μέρες. Συνεχίζουμε την οργάνωση μέσα στο νοσοκομείο, ώστε να γίνει πλειοψηφική αυτή η κατεύθυνση».

ΨΝΑ Δαφνί

«Την Τρίτη 19/9 προχωράμε σε συνέλευση του Συλλόγου Ειδικευόμενων Γιατρών στο ΨΝΑ Δαφνί και την επόμενη μέρα κοινή σύσκεψη των ειδικευομένων με τον Σύλλογο Εργαζομένων του νοσοκομείου», μας μεταφέρει ο **Νεκτάριος Χάινταρ**, γιατρός στο ΨΝΑ Δαφνί. «Χρειάζεται να ετοιμαστούμε για μαζικές κινητοποιήσεις με προοπτική απεργίας διαρκείας, η οποία έχει πλατιά αποδοχή μέσα στο νοσοκομείο. Θέλουν να επιβάλλουν υπερεφημέρευση στο νοσοκομείο παρά την υποστελέχωση και τα υπόλοιπα προβλήματα. Αυτό θα έχει καταστροφικά αποτελέσματα για την περίθαλψη των ασθενών. Την προηγούμενη Τετάρτη 13/9 πραγματοποιήθηκε μαζική και πολύ οργισμένη κινητοποίηση στη Διοίκηση με συμμετοχή 80 ατόμων που κατέληξε να εκδιώξει τον υποδιοικητή και την υποϊεράρχισσα από το νοσοκομείο».

Δυνατά, πανεργατικά την Πέμπτη!

Με πανεργατικό απεργιακό ξεσηκωμό την Πέμπτη 21/9 απαντούν οι εργαζόμενοι ενάντια στο νέο αντεργατικό νομοσχέδιο του Γεωργιάδη που κατεβαίνει για ψήφιση στη Βουλή. Την απεργία καλούν ΑΔΕ-ΔΥ και Εργατικά Κέντρα. Μετά τον νόμο Χατζηδάκη, επιχειρείται ακόμα πιο αντιδραστική απορρύθμιση της εργασίας και ελαστικοποίηση, ενώ ποινή φυλάκισης προβλέπεται για τους απεργούς που ασκούν “ψυχολογική βία” στους απεργοσπάστες.

Πιο συγκεκριμένα, το νέο νομοσχέδιο, ανάμεσα σε άλλα, προβλέπει:

- «Παράλληλη απασχόληση» σε δύο εργοδότες, δηλαδή 13 ώρες εργασίας την ημέρα. Για παράδειγμα αν φεύγεις για τη δουλειά στις 7 το πρωί, γυρνάς σπίτι στις 10 το βράδυ, έχοντας δύο ώρες για μετακινήσεις και διάλειμμα. Αυτό δεν είναι “δικαίωμα”, όπως θέλει να το παρουσιάσει ο Γεωργιάδης, αλλά σκλαβιά. Δεν είναι για όποιον θέλει να βγάλει παραπάνω χρήματα, αλλά επιβεβλημένο σε πολλούς. Αυτή τη συνθήκη την δημιουργούν οι χαμηλοί μισθοί και η ακρίβεια που καλπάζει. Το νομοσχέδιο τη νομιμοποιεί, όχι για διευκόλυνση των εργαζόμενων, αλλά για να την καθιερώσει κόντρα στον αγώνα για αυξήσεις στους μισθούς. Η εξουθένωση, φυσική και ψυχική, θα γιγαντώσει τα εργατικά ατυχήματα, που έχουν ήδη εκτιναχθεί τα τελευταία χρόνια.

- «Συμβάσεις μηδενικών ωρών», δηλαδή εργασία για όσες ώρες και όποτε έχει ανάγκη ο εργοδότης. Το κυβερνητικό αφήγημα είναι πάλι για να μην είναι “μαύρη” η εργασία που γίνεται περιστασιακά για ένα “χαρτζιλίκι”. Για παράδειγμα, στον κλάδο του επισιτισμού και του τουρισμού που οι ανάγκες για προσωπικό αλλάζουν τακτικά, ανοίγει ο δρόμος, όχι για να εξασφαλιστεί η μειοψηφία που εργάζεται περιστασιακά, αλλά η πλειοψηφία να βρεθεί σε αυ-

Πανεργατική απεργία 9 Νοέμβρη 2022. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

τήν τη θέση, περιμένοντας την κλήση του αφεντικού την προηγούμενη μέρα. Όμως η εργασία δεν είναι Airbnb. Η μόνιμη και σταθερή εργασία και η κοινωνική ασφάλιση μπαίνουν στο στόχαστρο.

- Απολύσεις χωρίς αποζημίωση και χωρίς αιτιολογία, στα πλαίσια της δοκιμαστικής περιόδου έξι μηνών. Θέσπιση της ημερησιας εργασίας, με προσαύξηση στον μισθό για την έκτη ημέρα, μικρότερη από αυτήν την υπερωρία. Αύξηση των κλάδων που θα λειτουργούν την Κυριακή.

- Κι επειδή το προηγούμενο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη που απαγόρευε τις απεργίες τσακίστηκε στην πράξη, έρχεται ο Γεωργιάδης να απειλήσει με αυτόφορα και φυλακίσεις τους απεργούς που περιφρουρούν τον αγώνα τους. Ο Γεωργιάδης μάλιστα στη Βουλή, φέρνοντας το παράδειγμα των απεργιακών φρουρών στην απεργία διαρκείας στη Μαλαματίνα, μίλη-

σε για τη βία των απεργών. Το δικαίωμα στην απεργία το καταπατάει η εργοδοτική τρομοκρατία με την απειλή της απόλυσης ή της μη ανανέωσης της σύμβασης και η βία των ΜΑΤ που περισσεύει ενάντια στους απεργούς, στη Μαλαματίνα και παντού.

«Η πολιτική που σκορπάει απλόχερα δισ για εξοπλισμούς, για τη Φρόντεξ και το ΝΑΤΟ, για επιδοτήσεις στα αφεντικά και δεν δίνει ούτε ψίχουλα για τη δασοπροστασία, για πυροσβεστικά μέσα, για προσλήψεις προσωπικού, για αντιπλημμυρική προστασία και για τους μισθούς μας. Είναι η πολιτική ενός καταστροφικού συστήματος που για να εξασφαλίσει τα κέρδη των καπιταλιστών, τσακίζει το περιβάλλον και δολοφονεί καθημερινά ανθρώπους», τονίζει ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** και συνεχίζει:

«Αυτήν την πολιτική και αυτήν την κυβέρνηση μπορούμε να τους τσακίσουμε. Ο Μητσο-

τάκης ανέβαλε την επίσκεψή του στη Θεσσαλονίκη κάτω από τον φόβο των μαζικών αντιδράσεων. Η κρίση της κυβέρνησης χτυπάει κόκκινο και οι παραιτήσεις των υπουργών μέσα σε 100 μέρες διαδέχονται η μία την άλλη. Σε αυτές τις συνθήκες το ξεδίπλωμα του απεργιακού κινήματος της εργατικής τάξης, μπορεί να τσακίσει όλα τα σχέδια κυβέρνησης, αφεντικών και ΕΕ. Την προσπάθεια τους δηλαδή να βάλουν την εργατική τάξη να πληρώσει ξανά για την κρίση και την καταστροφή που φέρνουν οι πολιτικές τους.

Η πανεργατική απεργία να γίνει το βήμα για να κλιμακώσουμε με απεργίες διαρκείας σε όλους τους κλάδους. Στα Νοσοκομεία για να σώσουμε κόσμο από την υγειονομική βόμβα στη Θεσσαλία και σε όλη τη χώρα. Στην Εκπαίδευση για να υπερασπίσουμε το δημόσιο σχολείο. Στους ΟΤΑ για να μπορέσουν οι δήμοι να στηρίξουν τον κόσμο που έχει πληγεί από τις καταστροφές. Σε όλους τους κλάδους δημόσιου και ιδιωτικού για να σπάσουμε τη λιτότητα, τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων και για να υπερασπίσουμε τη δυνατότητά μας να απεργούμε και να αγωνιζόμαστε».

Μάνος Νικολάου

Απεργιακές Συγκεντρώσεις

Αθήνα 10.30πμ πλατεία Κλαυθμώνος
Θεσσαλονίκη 10.30πμ Αγ. Βενιζέλου
Πάτρα 10.30πμ Εργατικό Κέντρο
Γιάννενα 10.30πμ Εργατικό Κέντρο
Χανιά 10.30πμ Πλατεία Αγοράς
Αλεξανδρούπολη 10.30πμ Εργ. Κέντρο
Ξάνθη 11πμ Κεντρική πλατεία

Η απεργία της Πέμπτης, 21/9, ενάντια στο αντεργατικό έκτρωμα του Γεωργιάδη, πρέπει να σημαίνει ξεσηκωμό για όλο τον εργαζόμενο πληθυσμό. Μπορεί οι πιο emblematicές αιχμές του νομοσχεδίου, η καταστρατήγηση του 8ωρου και οι συμβάσεις “μηδενικών ωρών” να αφορούν, τουλάχιστον για τώρα, τον ιδιωτικό τομέα, αλλά και στο δημόσιο έχουμε κάθε λόγο να δώσουμε με σθένος αυτή την μάχη.

Καταρχάς, η λογική που κρύβεται πίσω από τα δυο 8ωρα εντός της ίδιας εργάσιμης ημέρας, δηλαδή ότι “όποιος θέλει βελτίωση μισθού θα πρέπει να δουλέψει παραπάνω”, αφού η ΝΔ δεν δίνει πραγματικές αυξήσεις, αφορά το δημόσιο και φάνηκε από το καλοκαίρι με το νέο μισθολόγιο-φτωχολόγιο του Χατζηδάκη, που θεσμοθετεί αύξηση μόλις 40 ευρώ τον μήνα σε σύγκριση με τα μνημονιακά χρόνια. Σε διάφορες υπηρεσίες, όπως η ΑΑΔΕ και το υπ. Οικονομικών, όλο και περισσότερο εφαρμόζεται η λογική της αξιολόγησης -συνδεδεμένης με ατομικά μπόνους. Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο: ούτε στο δημόσιο θα δει ο εργαζόμενος αύξηση της προκοπής, αν δεν δουλέψει περισσότερο και πιο εντατικά. Αν θέλουμε να αναστρέψουμε αυτή την κατάσταση οι αγώνες για αυξήσεις και για επιστροφή 13ου-14ου μισθού θα πρέπει να συνεχιστούν και η πανεργατική απεργία της Πέμπτης είναι ο επόμενος σταθμός.

Μας ενώνει όλους και η αντίσταση ενάντια στην ποινικοποίηση της απεργιακής φρουράς. Η περιφρούρηση ήταν πολύτιμο εργαλείο για τις απεργίες, όπως στις πύλες των νοσοκομείων και των μουσείων. Πάνω από όλα, η κινητοποίηση της Πέμπτης να είναι η απάντηση στην καταστροφή που έφερε η κυβέρνηση της ΝΔ. Και να είναι μόνο η αρχή μιας απεργιακής κλιμάκωση το επόμενο διάστημα.

Νίκος Τουρνάς, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ

Το νομοσχέδιο του Γεωργιάδη δεν δίνει δικαιώματα στους εργαζόμενους, όπως θέλει να προπαγανδίζει η κυβέρνηση, αλλά τη δυνατότητα στην εργοδοσία να δουλεύουμε σαν σκλάβοι, ενάντια στα κεκτημένα του εργατικού κινήματος. Θεσπίζει ακόμα πιο ευέλικτες σχέσεις εργασίας, με τον εργοδότη να μπορεί ουσιαστικά “και με τον νόμο” να ορίζει τη ζωή του εργαζόμενου.

Στην efood ήδη επικρατεί στα γραφεία ευέλικτο ωράριο. Δουλεύουμε Κυριακές, αργίες, γιορτές, με βάρδιες πρωί και βράδυ. Οι διανομείς freelancers βιώνουν την επιτομή της ελαστικής εργασίας. Παλεύουμε για να αναγνωριστεί ότι δεν είναι “συνεργασία”, αλλά μορφή εξαρτημένης εργασίας.

Θέλουμε μισθούς που να μας επιτρέπουν να βγάζουμε τον μήνα και όχι την πρώτη βδομάδα με την ακρίβεια που σαρώνει. Να μην χρειαζόμαστε δεύτερη δουλειά και 13 ώρες εργασίας την ημέρα. Από το καλοκαίρι έχει κατατεθεί από το σωματείο πρόταση για Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που μας κατοχυρώνει αυξήσεις και δικαιώματα, η οποία έχει κοινούς όρους για όλους στην επιχείρηση, από τους διανομείς μέχρι τους διοικητικούς και το προσωπικό της καθαριότητας.

Η διάταξη που ποινικοποιεί ουσιαστικά την καθολική απεργία για να μπει απεργιακό “λουκέτο” στην επιχείρηση είναι δώρο στην εργοδοτική τρομοκρατία για να μπορεί να επιβάλλει την απεργοσπασία. Είναι επίθεση στον συνδικαλισμό και τα σωματεία. Η δημιουργία σωματείου στην efood μετά τον νικηφόρο απεργιακό αγώνα του Σεπτεμβρίου του '21 έπαιξε καθοριστικό ρόλο για να απεργούμε και οι εργαζόμενοι στα γραφεία, όχι μόνο οι διανομείς.

Γι' αυτό την Πέμπτη 21/9 απαντάμε πανεργατικά και απεργιακά στην νέα επίθεση του Γεωργιάδη και της κυβέρνησης της ΝΔ. Απεργιακά χρειάζεται να συνεχίσουμε για να επιβάλλουμε στην efood ότι θα υπογράψουμε Συλλογική Σύμβαση με τους όρους μας.

Άρτεμις Τσάγκου, εργαζόμενη efood

Στον χώρο της Τέχνης το εργασιακό καθεστώς χαρακτηρίζεται από την ασάφεια. Με το νέο εργασιακό νομοσχέδιο νομιμοποιείται “το ασαφές”. Απλήρωτες πρόβες, χαμηλοί μισθοί και ωράρια λάστιχο. Και την ίδια ώρα παραμένουμε ξεκρέμαστοι σε σχέση με την αναγνώριση των σπουδών μας λόγω του Προεδρικού Διατάγματος 85.

Η λύση είναι να αγωνιστούμε με τα σωματεία μας για να κατοχυρώσουμε Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας που κατοχυρώνουν δικαιώματα. Αντί να μας δώσουν ΣΣΕ, μας πάνε σε συμβάσεις μηδενικών ωρών. Δηλαδή στην αντίστροφη κατεύθυνση. Η πανεργατική απεργία την ημέρα που ψηφίζεται, την Πέμπτη 21/9, χρειάζεται να είναι πολύ μαζική. Αλλά δεν φτάνει. Το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών μαζί με τα υπόλοιπα καλλιτεχνικά σωματεία χρειάζεται να προχωρήσουν σε απεργίες και δράσεις με φαντασία για να εμπνεύσουν και να κινητοποιήσουν τον κλάδο και όλον τον κόσμο.

Χριστίνα Λιόγαρη, ηθοποιός - αφηγήτρια

Εκδηλώσεις

Αθήνα, Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα

1ο Δημοτ. Διαμέρισμα, Παρασκευή 29/9, 7μμ, Παναθήναια
2ο Δημοτ. Διαμέρισμα, Τρίτη 26/9, 7μμ, πλατεία Μεσολογίου
3ο Δημοτ. Διαμέρισμα, Τετάρτη 27/9, 7μμ, πλατεία Μερκούρη
4ο Δημοτ. Διαμέρισμα, Πέμπτη 28/9, 7μμ, πλατεία Πλάτωνα
5ο Δημοτ. Διαμέρισμα, Σάββατο 23/9, 6.30μμ, πλατεία Αγίας Βαρβάρας (ΗΣΑΠ Α. Πατήσια)
6ο Δημοτ. Διαμέρισμα, Κυριακή 24/9, 12.30μμ, Θεατρική Φωκίωνος Νέγρη
7ο Δημοτ. Διαμέρισμα, Παρασκευή 22/9, 7μμ, πλατεία Αγίου Δημητρίου

Νίκαια, Ανταρσία στην Κοκκινιά της προσφυγιάς και της αντίστασης

Σάββατο 30/9, εκδήλωση-γλέντι οικονομικής ενίσχυσης, 7μμ, Πολυχώρος Μάνος Λοΐζος

Χανιά, Ανταρσία στα Χανιά

Τετάρτη 27/9, 6.30μμ, πάρκο πίσω από το Βενιζέλειο Ωδείο (Δασκαλογιάννη και Επισκόπου Νικηφόρου)

Θεσσαλονίκη, Η Πόλη Ανάποδα και συνεργαζόμενες κινήσεις

Τούμπα, Παρασκευή 22/9, 7μμ, πάρκο Νίκος Πατάζογλου
12 Απόστολοι, Σάββατο 23/9, 7μμ, πλατεία Αγίων Αποστόλων Κέντρο, Παρασκευή 29/9, 7μμ, πλατεία Ξαρχάκου
Ντεπώ, Σάββατο 30/9, 7μμ, Πάρκο Κρήτης

Αγία Παρασκευή, Φυσάει κόντρα

Σάββατο 30/9, 7μμ, κεντρική πλατεία

Μαρούσι, Συμμαχία για την Ανατροπή (Εκτός των Τειχών, Ενόπια-Ανατροπή και Έργο για το Μαρούσι)

Πέμπτη 5/10, 7μμ, πλατεία Ευτέρπης (ΗΣΑΠ)

Χαλάνδρι, Χαλάνδρι Ενάντια

Κυριακή 1/10, 7μμ, κεντρική πλατεία

Αιγάλεω, Ρήγμα στα Δυτικά

Παρασκευή 29/9, εκδήλωση-γλέντι, 8μμ Πολιτιστικό Κέντρο Γιάννης Ρίτσος

Άγιοι Ανάργυροι-Καματερό, Ανυπότακτη Πόλη

Τετάρτη 27/9, 7.30 μμ πλατεία Καματερού

Ελληνικό-Αργυρούπολη, Εκτός Πλήνους

Σάββατο 30/9, 7μμ, πλατεία Σουρμένων

Ηλιούπολη, Μαχόμενη Ηλιούπολη

Κυριακή 1/10, 7.30μμ, πλατεία Φλέμινγκ

Περιφέρεια Αττικής, Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική

Πατήσια, Κυριακή 24/9, κεντρικό γλέντι οικονομικής ενίσχυσης, 2μμ, Πάρκο Φιξ
Ελευσίνα, Τετάρτη 27/9, 7μμ, Πολιτιστικό Κέντρο Λ. Κανελλόπουλος
Ίλιον, Παρασκευή 29/9, 7 μμ, Πολιτιστικό Καφενείο Αγίου Φανουρίου

Οι αγωνιστές/ριες της Ανατρεπτικής Συμμαχίας για την Αθήνα στην πρώτη γραμμή του αντιφασιστικού αγώνα. Από αριστερά στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στα Εξάρχεια οι: Ι. Κούρτοβικ, Π. Κωνσταντίνου, Κ. Κανελλοπούλου και Κ. Παπαδάκης μαζί με την Ε. Κουμάντου, δημοσιογράφο και τον Α. Ζαννιά από τη Β' ΕΛΜΕ Αθήνας. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ανατρεπτική Αθήνα

Εκδηλώσεις, περιοδείες, εξορμήσεις στους εργατικούς χώρους έχει ξεκινήσει η «Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα». Τη Δευτέρα 18 Σεπτέμβρη οργανώθηκε συζήτηση στο Βυζαντινό-Χριστιανικό Μουσείο με τη συμμετοχή δεκάδων εργαζόμενων, στην πλειοψηφία τους γυναίκες.

«Ήταν μια επιτυχημένη εκδήλωση που έδειξε το ενδιαφέρον για το κατέβασμα της ριζοσπαστικής-αντικαπιταλιστικής αριστεράς» μας είπε ο **Θωμάς Κατσαρός**, εργαζόμενος στο μουσείο και υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος του σχήματος. «Ο υποψήφιος δήμαρχος **Κώστας Παπαδάκης** και ο υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος **Πέτρος Κωνσταντίνου** έκφρασαν τη συμπαράστασή τους στο Σύλλογο Ελλήνων Αρχαιολόγων, καταγγέλλοντας την δίωξή του από την υπουργό Πολιτισμού Λίνα Μενδώνη που θέλει να τον πετάξει έξω από το κτίριό του στην Ερμού. Όπως ανέφεραν, αφορμή της επίθεσης είναι η εκδήλωση στο χώρο του για το έγκλημα της Πύλου, αλλά στοχεύει συνολικότερα τόσο τη δράση του ΣΕΑ -από τις καταγγελίες του για τις καταπατήσεις στη Μύκονο μέχρι όλα τα σκάνδαλα που αφορούν τους αρχαιολογικούς χώρους- όσο και όλους τους εργαζόμενους των μουσείων που έχουν αντισταθεί στην ιδιωτικοποίησή τους.

Ανέδειξαν τα μεγάλα θέματα του δήμου Αθήνα όπως για παράδειγμα το σκάνδαλο του Μεγάλου Περιπάτου με τα 3.700.000 ευρώ, την ίδια ώρα που στα σχολεία πέφτουν σοβάδες στα κεφάλια των μαθητών όπως στο 149ο Δημοτικό Αθηνών για το οποίο υπήρχε αμέσως μετά σχετική κινητοποίηση στο Δημαρχείο. Ένα μικρό μέρος από αυτά τα λεφτά θα μπορούσε να είχε αντιμετωπίσει σωρεία τέτοιων προβλημάτων στις υποδομές του δήμου, τόνισαν. Συνέδεσαν αυτές τις επιλογές της δημαρχίας Μπακογιάννη με τη κεντρική πολιτική της κυβέρνησης

Μητσotάκη που οδηγεί σε μαζικά εγκλήματα από τα Τέμπη και την Πύλο μέχρι την Αλεξανδρούπολη και τη Θεσσαλία, ενώ κάνει πλάτες στους φασίστες. Ιδιαίτερο ήταν το ενδιαφέρον των συναδέλφων/ισών για τη μάχη ενάντια στην υποψηφιότητα Κασιδιάρη, από δυο ανθρώπους που έχουν πρωτοστατήσει σε αυτό το μέτωπο ως Πολιτική Αγωγή στη δίκη της ΧΑ ο Κώστας, ως συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ ο Πέτρος».

Παρεμβάσεις

Ακολούθησε την ίδια ημέρα παρέμβαση στην απεργιακή συγκέντρωση των εκπαιδευτικών του ΣΕΠΕ «Παρθενώνας» και των Γονέων της Γ' Κοινότητας έξω από το Δημαρχείο, όπου καταγγέλλθηκε η πολιτική των περικοπών και της υποχρηματοδότησης που έχει οδηγήσει σε κακοσυντηρημένα και επικίνδυνα σχολικά κτίρια. Ενώ την επόμενη μέρα το πρωί υπήρξε παρουσία στην κινητοποίηση των εργαζόμενων του Ευαγγελισμού ενάντια στα αυταρχικά μέτρα διοίκησης και Χρυσοχοϊδη. Οι εργαζόμενες στο νοσοκομείο, **Αργυρή Ερωτοκρίτου** και **Ζαννέτα Λυσικάτου**, υποψήφιας για το δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, πρότειναν κλιμάκωση του αγώνα. Στο πλευρό τους ήταν ο Πέτρος Κωνσταντίνου και η **Νίκη Αργύρη**, επίσης υποψήφια για το δημοτικό συμβούλιο. Όλοι/ες κάλεσαν τους εργαζόμενους/ες σε μαζική συμμετοχή στην πανεργατική απεργία της Πέμπτης 21/9.

Είχε προηγηθεί επίσκεψη στους εργαζόμενους στην καθαριότητα του δήμου Αθήνας στην Ιερά Οδό. Ο Πέτρος Κωνσταντίνου, ο **Γιάννης Σουμπάσης**, υποψήφιος στο κοινοτικό συμβούλιο του 4ου διαμερίσματος και η **Ντίνα Γκαρανε**, υποψήφια δημοτική σύμβουλος, δήλωσαν τη στήριξή τους στον αγώνα για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων στον δήμο αλλά και όλων των εργαζόμενων για αυξήσεις στους μισθούς, προσλήψεις, χρηματοδότηση.

Παράλληλα γίνονται δυναμικές εξορμήσεις στις γειτονίες. Το Σάββατο 16/9 πολυμελές συνεργείο του σχήματος βρέθηκε στη λαϊκή του Νέου Κόσμου, εκεί που δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι/ες, κάτοικοι και νεολαία δίνουν κάθε βδομάδα τη μάχη της επιβίωσης, μία μάχη που γίνεται όλο και πιο σκληρή από την ακρίβεια, καθώς οι τιμές των ενοικίων, του ρεύματος, των καυσίμων και των τροφίμων αυξάνονται όλο και περισσότερο. Την ίδια μέρα, μέλη του σχήματος εξορμούσαν στη Λαϊκή της Καλλιδρομίου στα Εξάρχεια. Ανάμεσά τους ήταν η **Μαρίνα Διονυσίου** και ο **Σωκράτης Ταγκόπουλος** υποψήφιοι στην 1η κοινότητα της Αθήνας, και ο **Ρεζά Γκολαμί**, υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος. Ακολούθησε την Κυριακή 17/9 ο Ιστορικός Περιπάτος του σχήματος στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας, με τη συμμετοχή εκατοντάδων εργαζόμενων και νεολαίων.

Την ιστορική περιήγηση ανέλαβαν οι **Γιώργος Αλεξάτος**, ιστορικός - συγγραφέας, **Γιώργος Μιχαηλίδης**, ιστορικός, **Λεάνδρος Μπόλαρης**, συγγραφέας Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, ο **Νίκος Σκοπλάκης**, ιστορικός-μεταφραστής και ο υποψήφιος Δήμαρχος ο οποίος δήλωσε αμέσως μετά: «Η ιστορία της Αθήνας είναι η ιστορία των εκατομμυρίων ανθρώπων, νεκρών και ζωντανών, που αγωνίστηκαν στους δρόμους της για να υπερασπιστούν μισθούς, δουλειές, δικαιώματα, ελευθερίες και πλήρωσαν με φυλακίσεις, διώξεις, θανάτους, κακοποιήσεις για να είμαστε εμείς ελεύθεροι. Χρέος μας να συνεχίσουμε τους αγώνες τους».

Η Ανατρεπτική Συμμαχία συμμετείχε με πανό στην διαδήλωση στο Κερατσίνι για τα δέκα χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου, ενώ ετοιμάζεται για ανοιχτές εκδηλώσεις και στα επτά διαμερίσματα του δήμου Αθήνας.

Α.Β.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/9

ΓΚΑΡΑΖ ΔΗΜΟΥ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑΣ 6πμ
ΓΚΑΡΑΖ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ 6πμ
ΓΚΑΡΑΖ ΝΙΚΑΙΑΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ 6πμ
ΛΙΜΑΝΙ ΒΟΛΟΥ 7πμ
ΓΚΑΡΑΖ ΝΙΚΑΙΑΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ 7πμ
ΔΑΦΝΙ 7πμ
ΑΓ.ΟΛΓΑ 7πμ
ΑΤΤΙΚΟ 8πμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ 8πμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 8πμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ 8πμ
ΑΓΛΑΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ 8.30πμ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΒΟΛΟΥ 9πμ
ΙΚΑ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ 9πμ
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 9πμ
ΔΗΜΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ 9πμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΝΙΚΑΙΑΣ 10πμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ 10πμ
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ 10πμ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ 10πμ
ΔΗΜΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ 11πμ
ΤΖΑΝΕΙΟ 11πμ

ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ 11πμ
ΜΕΤΡΟ ΑΜΑΞΟΣΤΑΣΙΟ 11πμ
ΕΦΟΡΙΑ ΓΛΥΦΑΔΑΣ 11πμ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ 11πμ
ΕΛΕΝΑ 11πμ
ΑΚΡΟΠΟΛΗ 11πμ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ 11πμ
ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ 12μ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ 1μμ
ΜΕΤΑΞΑ 1μμ
ΓΚΑΡΑΖ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΣ 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22/9

8ο Λύκειο 7.45πμ
ΕΠΙΣΤΙΣΜΟΣ Πλατεία Εξαρχείων 8μμ
ΠΑΜΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ 10πμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 23/9

ΕΠΙΣΤΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΟ ΠΑΝΟΡΜΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ 25/9

ΛΑΙΚΗ ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ 11πμ

ΤΡΙΤΗ 26/9

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Αγησιλάου 10πμ
ΓΝΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ 11πμ
ΕΡΤ 12μμεσ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ

Αγώνας-ρήξη-
ανατροπή
με την
«Κόκκινη Ρωγμή»

Με επιτυχία έγινε το Σάββατο 16/9 η παρουσίαση των θέσεων και του ψηφοδέλτιού της δημοτικής κίνησης «Κόκκινη Ρωγμή» στην κεντρική πλατεία του Νέου Ηρακλείου.

«Δεκάδες αγωνιστές και αγωνίστριες, υποψήφιοι/ες του σχήματος και κάτοικοι της πόλης, παρακολούθησαν την εκδήλωση», μας είπε η **Αφροδίτη Φράγκου**, υποψήφια δημοτική σύμβουλος. «Εισηγητές ήταν ο υποψήφιος δήμαρχος **Γιώργος Ράγκος** και οι υποψήφιοι/ες δημοτικοί σύμβουλοι **Δήμητρα Λιναρδάκη**, **Βάσω Καραϊνδρου**, **Βαγγέλης Μαυριδόπουλος** και **Δημήτρης Τσεκούρας**. Ακολούθησαν πολλές παρεμβάσεις από τους παρευρισκόμενους.

Όλοι/ες μίλησαν για το πόσο κεντρική πολιτική είναι η μάχη των εκλογών, αναδεικνύοντας τα μέτωπα που βρίσκονται στο επίκεντρο και εξειδικεύοντάς τα στις μάχες που έχουμε δώσει στη γειτονιά. Για παράδειγμα η **Μαρία Ντάσιου** μίλησε για τους αγώνες στην Υγεία και η **Άννα Αδαμίδη** για την εργατική αντίσταση στον ιδιωτικό τομέα - το κατάστημα του Βενέτη από το οποίο η ίδια είχε απολυθεί μετά τη συμμετοχή της στην Πανεργατική Απεργία για το έγκλημα των Τεμπών και έξω από το οποίο είχαμε οργανώσει κινητοποιήσεις, είναι δίπλα στο χώρο της εκδήλωσης. Επίσης στο κέντρο των τοποθετήσεων ήταν η αντιρατσιστική-αντιφασιστική μάχη, έχοντας μάλιστα την Παρασκευή 22/9 το Εφετείο του αρχηγού της φασιστικής επίθεσης που είχαμε δεχτεί μέλη του σχήματος στη γειτονιά τον Οκτώβρη του 2021.

Χαιρετισμό έκανε και η **Φωτεινή Θανασούλα** από την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική, υποψήφια του περιφερειακού σχήματος στο βόρειο τομέα, ενώ στο τέλος έγινε διανομή του προεκλογικού μας υλικού που μόλις είχε κυκλοφορήσει. Τη Δευτέρα 18/9 συμμετείχαμε με πανό στη διαδήλωση στο Κερατσίνι για τα δέκα χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, ενώ την ίδια μέρα το πρωί είχε πάρει αναβολή για τις αρχές Γενάρη το δικαστήριο με κατηγορούμενους τον Γιώργο Ράγκο, την Άννα Αδαμίδη κι άλλους τρεις αγωνιστές/τριες της περιοχής για παραβίαση των απαγορεύσεων της πανδημίας τον Νοέμβρη του 2020. Οι συναγωνιστές/τριες ενημέρωναν τον κόσμο της γειτονιάς για πανεργατική απεργία των συνδικάτων τότε και είναι πρόκληση η δίωξή τους».

16/9, Ηράκλειο Αττικής. Φωτό: Κόκκινη Ρωγμή/FB

Σε κάθε πόλη και γειτονιά

Δυναμικά στη μάχη των τοπικών εκλογών της 8ης Οκτώβρη έχουν μπει τα σχήματα της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς σε δήμους και περιφέρειες όλης της χώρας. Ο προεκλογικός τους αγώνας δίνεται μέσα σε όλες τις μάχες της περιόδου.

Μεγάλη παρουσία είχαν η «Ανταρσία στο Λιμάνι» και η «Ανταρσία στην Κοκκινιά» στην αντιφασιστική συναυλία που έγινε την Κυριακή 17/8 στα Λιπάσματα στη Δραπετσώνα, στο πλαίσιο του Αντιφασιστικού Σεπτεμβρη και τα δέκα χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Τα δύο σχήματα συμμετείχαν με πανό και στην πορεία την επόμενη μέρα στο Κερατσίνι.

Η **Ιφιγένεια Ανδριανού**, υποψήφια δημοτική σύμβουλος Πειραιά με την «Ανταρσία στο Λιμάνι» μας είπε: «Ο κόσμος στη συναυλία ήταν πραγματικά ατέλειωτος. Μείναμε εκεί πάνω από τρεις ώρες. Κυριαρχούσε η νεολαία αλλά όχι μόνο. Η παρουσία μας με τα υλικά μας είχε πολύ καλή ανταπόκριση. Καλούσαμε στο συλλαλητήριο της επόμενης μέρας, ανοίγοντας τη συζήτηση για την κλιμάκωση των αγώνων ενάντια στην κυβέρνηση που κάνει ανοιχτά πλάτες στους φασίστες και για την προοπτική της ήττας της στις εκλογές.

Παράλληλα συνεχίζουμε -και θα εντεινουμε τις επόμενες μέρες- τις παρεμβάσεις μας στους εργατικούς χώρους και τις γειτονίες. Την περασμένη Πέμπτη βρεθήκαμε στην εκδήλωση της ΠΕΝΕΝ για τη δολοφονία του Αντώνη Καρυώτη στο λιμάνι και την Παρασκευή κάναμε περιοδεία στα Καμίνια, μαζί με τον επικεφαλής **Θανάση Διαβολάκη** και τους υποψήφιους δημοτικούς συμβούλους **Αντώνη Αλφιέρη**, **Παντελή Παναγιωτακόπουλο** και **Γιώργο Φωτιάδη**, μιλώντας με τους κατοίκους της περιοχής. Επισκεπτόμαστε εργατικούς χώρους, όπως το δήμο Πειραιά, ενώ στήσαμε και το προεκλογικό μας περίπτερο στην πλατεία Κοραή όπου θα έχουμε καθημερινή παρουσία. Απλώνουμε το μήνυμα της ανταρσίας παντού».

Την Κυριακή 17/8 το πρωί η «Ανταρσία στο Λιμάνι» παρενέβη επίσης στη συγκέντρωση γονέων και κατοίκων της περιοχής έξω από το 41ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά στον πεζόδρομο της οδού Τεγέας στην παλιά Κοκκινιά. Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της, από την κινητοποίηση «έλειπε, όπως λείπει από κάθε πρόβλημα, η δημοτική αρχή. Είναι μια γειτονιά που πνίγεται κυριολεκτικά με κάθε βροχή λόγω έλλειψης σοβαρών αντιπλημμυρικών έργων. Το σχολείο και το νηπιαγωγείο απέναντι είναι χτισμένα στις όχθες του πρώην ρέματος, σήμερα οδός Χαλκίδος. Σχολείο και Νηπιαγωγείο δεν έχουν δεύτερη έξοδο διαφυγής σε περίπτωση πλημμύρας ή σεισμού, η μόνη διέξοδος είναι προς την οδό Χαλκίδος που γίνεται ποτάμι. Οι γονείς εδώ και χρόνια διεκδικούν να ανοίξει πόρτα στη μόνη διαθέσιμη διέξοδος προς το πάρκινγκ του διπλανού σούπερ μάρκετ. Η Δημοτική αρχή ξέρει το πρόβλημα και εδώ και χρόνια αδιαφορεί».

Είχε προηγηθεί στις 15 Σεπτέμβρη πα-

Θεσσαλονίκη. Οι 227 υποψήφιοι/ες στην «Πόλη Ανάποδα και συνεργαζόμενες κινήσεις». Φωτό: Η Πόλη Ανάποδα/FB

ρουσία του σχήματος στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας για την «ανάπλαση» της Πειραιϊκής που κάλεσαν στον Σταυρό η κίνηση «Ενεργοί Πολίτες Α' κοινότητας - Όχι λιμάνι στην Πειραιϊκή» και το Παρατηρητήριο Πειραιϊκής. Ο Θανάσης Διαβολάκης συνέδεσε την «ανάπλαση» με το λιμάνι στην Πειραιϊκή και το master plan της Cosco. Κατήγγειλε την άρνηση του δημάρχου να συζητήσει με τους κατοίκους για το σχέδιο ανάπλασης, υποστήριξε ότι το σχέδιο έχει στο επίκεντρο του τις ανάγκες της κρουαζιέρας και όχι των κατοίκων και έκανε συγκεκριμένες προτάσεις ώστε η ανάπλαση να δημιουργήσει το χώρο αναψυχής και ανάδειξης της ιστορικής κληρονομιάς. Τόνισε ότι το πανάκριβο έργο των 25.000.000 δεν υλοποιείται από τον Δήμο αλλά από την Αναπτυξιακή ΑΕ και στάθηκε στην ανάγκη να διεκδικήσει ο Δήμος την έκταση των 120 στρεμμάτων στο Παλατάκι, κάτι που ο δήμαρχος, εδώ και 9 χρόνια, δεν κάνει. «Χρειάζεται αγώνας για να γίνουν σεβαστές οι δικές μας ανάγκες! Χρειαζόμαστε Δήμο για τους πολίτες, όχι για τα συμφέροντα», κατέληξε.

Χανιά

Η «Ανταρσία στα Χανιά» συμμετείχε με πανό το Σάββατο 16/9 στη διαδήλωση οργής για την αστυνομική δολοφονία του Κ. Μανιουδάκη από άνδρες των ΤΑΕ. «Η πολιτική του "νόμου και της τάξης" που ακολουθεί η κυβέρνηση όπως πρόσφατα ενάντια σε διαδηλωτές στη Λάρισα με αφορμή τις πλημμύρες στην ευρύτερη περιοχή είναι ένα καθαρό μήνυμα στην αστυνομία να συνεχίσει τη δολοφονική δράση της κατά του κινήματος και διάφορων πολιτών», ανέφερε σε ανακοίνωσή της η δημοτική κίνηση. «Δεν διαφέρει από τη δράση του Λιμενικού που πνίγει πρόσφυγες στο Αιγαίο και το Ιόνιο πέλαγος (Πύλος).

Στα Χανιά, έχουμε εμπειρία από τη βιομηχανία διώξεων που στήθηκε τα προηγούμενα χρόνια που οδηγούσε αγωνιστές στα δικαστήρια με τη διαμεσολάβηση της Ασφάλειας Χανίων έως την προσπάθεια καταστολής εργατικών και αντιφασιστικών διαδηλώ-

σεων. Το πρόσφατο σκάνδαλο με τη σύλληψη για διαφθορά του αξιωματικού της ΕΛ.ΑΣ. και συνδικαλιστή και ο οποίος υπηρετούσε στη φρουρά γνωστού πρώην βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας επιβεβαιώνει ότι η αστυνομική αυθαιρεσία επωφελείται από την πολιτική κάλυψη και προστασία που της παρέχει η κυβέρνηση της Νέας. Η αυθαιρεσία οδηγεί σε επιθέσεις κατά εργαζόμενων κι ανυποψίαστων πολιτών και δείχνει ποιες είναι οι προτεραιότητες της κυβέρνησης Μητσοτάκη που βάζουν τα κέρδη των καπιταλιστών πάνω από τις ζωές και τις ανάγκες μας».

Το ίδιο βράδυ το σχήμα οργάνωσε μουσική βραδιά οικονομικής ενίσχυσης και οργάνωσης των αγώνων ενάντια στην δολοφονική κυβέρνηση και τους τοπικούς εκπροσώπους της. Αυτό το κάλεσμα έκανε στο χαιρετισμό του ο **Ειρηναίος Μαράκης**, υποψήφιος δήμαρχος Χανίων, παρουσία δεκάδων υποψηφίων δημοτικών και κοινοτικών συμβούλων, μελών της κίνησης, φίλων και εκπροσώπων κινημάτων της πόλης. Χαιρετισμό έκανε επίσης ο **Βασίλης Λιόντος**, περιφερειακός σύμβουλος με την «Ανυπότακτη Κρήτη». Μέλη των δυο σχημάτων συμμετείχαν και στη διαδήλωση για τα δέκα χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα που έγινε στα Χανιά τη Δευτέρα 18/9.

«Την Τετάρτη 20/9 στις 8πμ το σχήμα μας καλεί στη συγκέντρωση που θα γίνει στη Β. Ηπείρου στο Αιγάλεω ενάντια στην έξωση πενταμελούς οικογένειας από το σπίτι της», μας είπε η **Θένια Ασλανίδη**, υποψήφια δημοτική σύμβουλος Αιγάλεω με το «Ρήγμα στα Δυτικά». «Θα σταθούμε στο πλευρό της οικογένειας ενάντια στις τράπεζες και όλα τα κοράκια που προχωράνε σε πλειστηριασμούς, αρπάζουν τα σπίτια φτωχών ανθρώπων και τους πετάνε στο δρόμο. Παράλληλα προχωράμε σε εξορμήσεις σε λαϊκές και τα μαγαζιά της περιοχής, στήσαμε το προεκλογικό μας περίπτερο στην Μετρό στο Αιγάλεω και εντεινουμε τον αγώνα για μαύρισμα των εκπροσώπων της κυβερνητικής πολιτικής».

Λένα Βερδέ

Η Λίλιαν Μπουρίτη, ψυχολόγος και υποψήφια δημοτική σύμβουλος με την «Αριστερή Κίνηση Περιστερίου – εκλογική συνεργασία με Ριζοσπαστική Πρωτοβουλία Περιστερίου και ανένταχτους αγωνιστές/τριες» μίλησε στη Λένα Βερδέ για την μάχη των εκλογών στο δήμο Περιστερίου.

Ποιους στόχους βάζετε στις εκλογές για το δήμο Περιστερίου;

Ο πρώτος μας στόχος σε αυτές τις εκλογές είναι να μαυρίσουμε την κυβέρνηση της ΝΔ που δολοφονεί από την Αλεξανδρούπολη και τη Θεσσαλία μέχρι την Πύλο. Το μαύρισμα του Παχατουρίδη στο Περιστερί είναι ακριβώς αυτό. Μαύρισμα της ΝΔ. Είναι, μετά το δήμο Αθήνας, ένας από τους πιο εκλεκτούς δημάρχους της κυβέρνησης, όλη η θητεία και διοίκηση του οποίου στηριζόταν στο να εξυπηρετεί μεγαλοεπιχειρηματίες, να κάνει έργα βιτρίνας με απευθείας αναθέσεις στους εργολάβους και τίποτα για κοινωνική πολιτική. Στην πραγματικότητα ήταν ο «μαέστρος» των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων στο Περιστερί.

Ταυτόχρονα έχουμε την επιλογή της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ να κατέβει στις εκλογές μαζί με τον Παχατουρίδη. Είναι μια ψυχρολουσία για τον κόσμο του και ευρύτερα της Αριστεράς, που έχει ανοίξει μια πολύ μεγάλη κρίση στο εσωτερικό του, μέσα στις τοπικές και τα μέλη του, αλλά και συνολικότερα στο χώρο του από κόσμο που έχει εξοργιστεί με αυτή την επιλογή. Κι άρα το μαύρισμα του Παχατουρίδη είναι ταυτόχρονα για μας μια μεγάλη ευκαιρία να ανοίξουμε πολύ πλατιά τη συζήτηση για την αποτυχία της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης και τη σημασία ενίσχυσης του ψηφοδέλτιου της αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής αριστεράς, που είναι η Αριστερή Κίνηση Περιστερίου και η συνεργασία της με την Ριζοσπαστική Πρωτοβουλία Περιστερίου.

Ποιες μάχες δώσατε τα προηγούμενα χρόνια;

Έχουμε δώσει μεγάλες μάχες στη γειτονιά. Την περίοδο της πανδημίας η Αριστερή Κίνηση στάθηκε στο πλευρό των υγειονομικών όταν έσπασαν το λοκντάουν, βρέθηκε με πανό στις συγκεντρώσεις τους στις πύλες των νοσοκομείων, από το Αττικό μέχρι τα Κέντρα Υγείας, διεκδικώντας προσλήψεις και δημόσια Υγεία. Ανέδειξε από την πρώτη στιγμή το αίτημα για επίταξη των ιδιωτικών κλινικών, όταν στην περιοχή μας είχαμε 13 νεκρούς στον Ταξιάρχη επειδή η κλινική δεν τηρούσε κανένα μέτρο για τον κόμο που πήγαινε για αιμοκάθαρση. Ο Παχατουρίδης είναι κολλητός με τους κλινικάρχες στο Περιστερί.

Έδωσε μάχες για την Παιδεία, όπως αυτή την περίοδο για να μην περάσει η συγχώνευση του 20ου και με το 28ο Δημοτικό Σχολείο, στάθηκε στο πλευρό των εργαζόμενων του δήμου όταν πάλευαν για προσλήψεις και μονιμοποιήσεις.

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Μήνυμα ενότητας και αγωνιστικής συνέχειας

Έπαιξε ρόλο ενάντια στην κρατική καταστολή. Πήρε την πρωτοβουλία για μια τεράστια διαδήλωση τότε που είχε γίνει η αστυνομική επίθεση στη Νέα Σμύρνη. Αντιστάθηκε στους πλειστηριασμούς, συγκροτώντας επιτροπή που αγωνιζόταν για να μην περάσουν τα σπίτια των φτωχών στις τράπεζες. Αλλά και στο αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα, ήταν μπροστά μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ για να μπουκώσουν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία, για να γίνουν μεγάλες ενωτικές διαδηλώσεις ντόπιων και μεταναστών μετά από κάθε φασιστική επίθεση, στο Μπουρνάζι και τον Άγιο Αντώνη.

Τι διαφορά θα κάνει το δυνάμωμα του ψηφοδέλτιού σας στις 8 Οκτώβρη;

Η συνεργασία της Αριστερής Κίνησης με τη Ριζοσπαστική Πρωτοβουλία στέλνει μήνυμα ενότητας της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και αιχμηρές πολιτικά παρέμβασης και συνέχειας σε όλα τα παραπάνω μέτωπα. Κάτω από τη διοίκηση Παχατουρίδη, το Περιστερί έχει γεμίσει με μπαρ και καφετέριες, με τους επιχειρηματίες των οποίων ο δήμαρχος έχει τις καλύτερες σχέσεις - σε αντίθεση τόσο με τους εργαζόμενους που παίρνουν ψίχουλα όσο και με τους κατοίκους που δεν αντέχουν να ζουν σε αυτές τις συνθήκες.

Αυτή η εικόνα μεταφράστηκε και σε μεγάλα σκάνδαλα σχετικά με τα κονδύλια και πού κατευθύνονταν, με κάθε είδους έργα σε ιδιώτες. Συνολικά κυριαρχούσε η λογική του κάνουμε «αναπλάσεις» με απευθείας αναθέσεις κυρίως στο κέντρο του Περιστερίου για να φαίνεται η πόλη ελκυστική, την ώρα που οι γειτονιές της ρημάζουν. Εννοείται πως δεν υπάρχει αντιπλημμυρική προστασία και με τον Κηφισό δίπλα, είναι συνεχώς ανοιχτό το ενδεχόμενο να έχουμε μια νέα Θεσσαλία.

Επιπλέον είναι σημαντικό τι σημαίνει για τους ίδιους τους εργαζόμενους του δήμου η διοίκηση Παχατουρίδη. Οι απειλές και οι εκβιασμοί για να μην σηκώσει κανένας κεφάλι, οι μετακινήσεις των πιο μαχητικών εργαζόμενων στα χειρότερα πόστα, οι απεργοσπαστικοί μηχανισμοί σε κάθε απεργία για να καταφέρει να κρατήσει την πόλη καθαρή είναι κανόνας. Σε ένα δήμο που το μεγαλύτερο ποσοστό είναι συμβασιούχοι οχτάμηνοι, που οι μόνιμοι από 1200 πριν μερικά χρόνια έχουν μείνει 700, που η εντατικοποίηση λόγω των τεράστιων ελλείψεων έχει χτυπήσει κόκκινο, που οι κοινωνικές υπηρεσίες (παιδικό σταθμοί, κοινωνικοί λειτουργοί κλπ) δεν υπάρχουν.

Το δυνάμωμα του ψηφοδέλτιού μας σημαίνει αντίσταση σε όλα αυτά. Το ξέρει ήδη ο κόσμος αυτό. Η Αριστερή Κίνηση είναι μια αναγνωρίσιμη δύναμη στο Περιστερί, έχει καταφέρει με τη δράση της να κερδίσει ότι όποιος θέλει να δώσει μια μάχη έχει και πού να απευθυνθεί. Και επειδή οι μάχες σκληραίνουν, είναι κρίσιμο να υπάρχει μια δυνατή φωνή των εργαζόμενων και του κινήματος μέσα στο δημοτικό συμβούλιο ενός από τους μεγαλύτερους δήμους και μιας από τις μεγαλύτερες εργατογειτονιές της χώρας.

Η εκλογή μας, σπάζοντας τα αντιδημοκρατικά εμπόδια του Βορίδη, θα ενισχύσει τις απεργίες όπως η πανεργατική που έχουμε μπροστά μας την Πέμπτη ενάντια στο νόμο Γεωργιάδη και όλες τις μάχες ενάντια στο φασισμό, τον ρατσισμό, τον σεξισμό. Υπάρχει μόνο μία δυνατότητα για να ανατρέψουμε όλες τις επιθέσεις και αυτή είναι η δύναμη της τάξης μας. Δίνουμε την κόντρα με την κυβέρνηση και τον Παχατουρίδη ανοίγοντας την προοπτική των απεργιών και της κλιμάκωσης των αγώνων.

Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα

Οι δημοτικές εκλογές είναι μια κεντρική πολιτική μάχη ενάντια στην κυβέρνηση Μητσοτάκη και τους τοπικούς εκπροσώπους της. Μετά τις διπλές βουλευτικές εκλογές του Μαΐου-Ιουνίου, η εικόνα της κυβέρνησης επιδεινώθηκε στο πόσο καταστροφική και δολοφονική πολιτική εφαρμόζει. Πυροδότησε νέα τεράστια οργή κι αγανάκτηση στον κόσμο, αλλά και διάθεση να την παλέψει. Ο ρόλος της ριζοσπαστικής, αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής Αριστεράς είναι κρίσιμος.

Η «Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα» μπαίνει μπροστά για να απλώσει, μέσα από το μεγαλύτερο δήμο της χώρας, το μήνυμα ότι μπορούμε να μετατρέψουμε την οργή μας σε σύγκρουση σε όλα τα μέτωπα. Τίποτα από όλα όσα ζήσαμε τα τελευταία χρόνια και το φετινό καλοκαίρι δεν ήταν «ατυχήματα, φυσικά φαινόμενα, αναποδιές» όπως λέει ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του. Ήταν προμελετημένα εγκλήματα της κυβέρνησης που έχει διαλύσει τα πάντα, ό,τι υπάρχει σαν κοινωνική υπηρεσία, σαν κοινωνικό κράτος.

Είδαμε πρωτόγνωρα πράγματα, να εκκενώνονται και να καίγονται νοσοκομεία από την Αλεξανδρούπολη μέχρι τη Νίκαια, να ζούμε εφημερίες θανάτου και ξυλοδαρμών, να διαλύονται νοσοκομεία της επαρχίας. Είδαμε όμως και τεράστια αντίσταση. Στα νοσοκομεία δεν σταματήσαμε τις απεργίες ούτε μέσα στις βουλευτικές εκλογές. Και είχαμε μια πολύ δυνατή αποστολή στη ΔΕΘ διεκδικώντας από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες μας την συνέχεια και την κλιμάκωση των αγώνων.

Το κάλεσμα της «Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας» για στήριξη στην «Ανατρεπτική Συμμαχία» είναι κάλεσμα μάχης. Όχι αφηρημένα. Πολύ συγκεκριμένα: Με τη γενική απεργία της Πέμπτης ενάντια στο νομοσχέδιο του Γεωργιάδη που θέλει να ολοκληρώσει τους ανοιχτούς λογαριασμούς του με το εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα. Με την πρωτοβουλία μας στα νοσοκομεία για 48ωρη απεργία στις αρχές Οκτώβρη ώστε να ανοίξει ο δρόμος της απεργίας διαρκείας. Με στήριξη των κινητοποιήσεων στον Ευαγγελισμό ενάντια στις κάρτες και τις διώξεις του Διοικητή που προσπαθεί να εφαρμόσει το νόμο Γεωργιάδη πριν ακόμα ψηφιστεί. Με πρόγραμμα συνελεύσεων σε κάθε χώρο ώστε να οργανωθεί η μάχη. Στο Έλενα, στον Άγιο Σάββα, στο Γεννηματάς, στο Αττικό, το έχουμε ξεκινήσει. Με κλιμάκωση της αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού αγώνα, ενάντια στην υποψηφιότητα Κασιδιάρη.

Αυτός είναι ο λόγος που το κατέβασμα της «Ανατρεπτικής Συμμαχίας» έχει δημιουργήσει προσδοκίες σε όλο τον κόσμο της Αριστεράς, όχι μόνο της αντικαπιταλιστικής. Γιατί είναι ανοιχτό και ενωτικό, γιατί δίνει έμπνευση ότι μπορούμε να κερδίσουμε τις μάχες, γιατί μπαίνει μπροστά για να τις οργανώσει. Κόντρα στις μεψιμοιρίες, την απογοήτευση, τα αδιέξοδα των ηγεσιών της ρεφορμιστικής Αριστεράς.

Έχουμε τη δύναμη να τσακίσουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων και όλους τους εκπροσώπους της. Οι δημοτικές εκλογές είναι μια μεγάλη ευκαιρία να δώσουμε σε αυτή τη δύναμη έκφραση και νέα ώθηση. Για την έφοδο του εργατικού κινήματος, για να μπουν οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη, για να σωθεί όλη η κοινωνία. Ξεκινάμε την ανατροπή από την Αθήνα.

Κώστας Καταραχιάς,

γιατρός, μέλος ΔΣ Σωματίου Εργαζόμενων Έλενα Βενιζέλου, υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος με την «Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα»

Οι εργάτες της Υγείας μπροστά!

Οι δημοτικές εκλογές στις 8 Οκτώβρη μπορούν να αποτελέσουν ένα πεδίο ήττας της Νέας Δημοκρατίας και της δημαρχίας Μπακογιάννη.

Λίγους μήνες μετά την επανεκλογή της ΝΔ ζήσαμε την καταστροφική μανία του συστήματος και την εγκληματική ανυπαρξία της κυβέρνησης. Η οργή του κόσμου ξεχειλίζει και σε λίγες μέρες θα μετατραπεί σε μία πανεργατική απεργία απέναντι στο νομοσχέδιο του Άδωνι που θέλει να νομιμοποιήσει τη 13ωρη εργασία και να τσακίσει το συνδικαλισμό. Μαζί με τις επιλογές αυτής της κυβέρνησης αλλά και της δημοτικής αρχής να βάζουν τα κέρδη των αφεντικών πάνω από τις ζωές μας είναι δεμένη και η επιλογή να απλώνουν το χέρι στην άκρα δεξιά και τους φασίστες. Η νομιμοποίηση του κατεβασματος του φυλακισμένου νεοναζι Κασιδιάρη αποτελεί πρόκληση για τη συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου που πάλεψε και κέρδισε την καταδίκη της Χρυσής Αυγής.

Απέναντι σε αυτές τις επιθέσεις το ψηφοδέλτιο της «Ανατρεπτικής Συμμαχίας για την Αθήνα» λέει ότι μπορούμε να απαντήσουμε πετυχαίνοντας νίκες. Η απεργιακή κλιμάκωση είναι το βασικό ζητούμενο απέναντι στην κυβέρνηση αλλά και τους γαλάζιους δημάρχους της που ακόμα και τώρα προσπαθούν να ρίξουν αλλού τις ευθύνες. Μετά το έγκλημα στα Τέμπη ήταν οι πανεργατικές μας απεργίες που κατέβασαν στο δρόμο κοντά τρία εκατομμύρια κόσμο και ανάγκασαν τον Μητσοτάκη να μεταφέρει για αργότερα τις εκλογές. Αυτή η δύναμη είναι υπαρκτή και μπορεί να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στις εξελίξεις.

Ήδη στα νοσοκομεία βρισκόμαστε σε τροχιά απεργιακών κινητοποιήσεων με την προοπτική της απεργίας με διάρκεια να κερδίζει ολοένα και μεγα-

λύτερα κομμάτια κόσμου. Μόνο έτσι μπορούμε να τους αναγκάσουμε να κάνουν μαζικές προσλήψεις, να ξανανοιξουν κλειστά νοσοκομεία, να λειτουργήσουν τα δημοτικά ιατρεία αλλά και άλλες πολύτιμες δομές των δήμων, το Βοήθεια στο Σπίτι, τα γηροκομεία. Τον ίδιο ρόλο έχουν να παίξουν οι απεργίες στα σχολεία και τις υπηρεσίες του δήμου. Με τη διεκδίκηση οι χιλιάδες των συμβασιούχων να νομιμοποιηθούν αλλά και να προσληφούν άλλοι τόσοι και να δοθούν λεφτά για τα σχολεία, τα νηπιαγωγεία που κατερρέουν κυριολεκτικά πάνω στους μικρούς μας μαθητές.

Την ίδια στιγμή έχουμε την κόντρα απέναντι στο σεξισμό και τη συγκάλυψη όλων των εγκλημάτων απέναντι στις γυναίκες και τους ΛΟΑΤΚΙ+. Από τη δολοφονία του Ζακ, τους παιδοβιαστές Μίχους στον Κολωνό, τους βιασμούς στο ΑΤ Ομόνοιας, τους λιγνάδηδες, τις Κιβωτούς και τις δεκάδες γυναικοκτονιών. Χρειαζόμαστε ένα δικτυο υποστήριξης των γυναικών, των παιδιών και των ΛΟΑΤΚΙ+ ανθρώπων με κοινωνικούς λειτουργούς, δημοτικά εστιατόρια, πλυντήρια, ψυχολόγους, δομές κακοποιημένων γυναικών, γυναικολογικά νοσοκομεία, νομική στήριξη.

Πάνω από όλα έχουμε ανάγκη μία Αριστερά που παλεύει με τον προσανατολισμό ότι οι απλοί άνθρωποι με τη δράση τους μπορούμε να συγκρουστούμε και να ανατρέψουμε αυτές τις βάρβαρες πολιτικές. Ότι μπορούμε να βάλουμε την πόλη και τις ανάγκες μας πάνω από τα κέρδη τους! Αυτή είναι η αντικαπιταλιστική Αριστερά της «Ανατρεπτικής Συμμαχίας για την Αθήνα»!

Αργυρή Ερωτοκρίτου,
γιατρός, μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ,
υποψήφια δημοτική σύμβουλος με την
«Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα»

Η Αργυρή Ερωτοκρίτου σε κινητοποίηση του νοσοκομείου Γεννηματάς. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ο Δημήτρης Ζώτος (στο κέντρο) σε συνέντευξη Τύπου της Πολιτικής Αγωγής του αντιφασιστικού κινήματος στη δίκη της Χρυσής Αυγής. Φωτό: ΑΠΕ/ΜΠΕ Συμέλη Πανταρτζή

ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Για μια Αθήνα αντιφασιστική

Ο Μπακογιάννης δήμαρχος, αποδείχτηκε το ίδιο ρατσιστής, το ίδιο μισαλλόδοξος δώκτης μεταναστών και προσφύγων όπως ο Σαμαράς 10 χρόνια πριν.

Ο Σαμαράς με την εκστρατεία «ανακατάληψη των πόλεων» το 2012, εξαπέλυσε ρατσιστικό πογκρόμ της αστυνομίας κατά των μεταναστών, και άνοιξε το δρόμο στα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής του Μιχαλολιάκου, που δολοφόνησαν τον Σαχζάτ Λουκμάν στις 17-01-2013 και τον Παύλο Φύσσα το Σεπτέμβρη του 2013, ανάμεσα σε εκατοντάδες άλλες επιθέσεις, εμπρησμούς και τραυματισμούς μεταναστών και προσφύγων.

Ο Μπακογιάννης, στις 12-12-2022 διέταξε και πραγματοποίησε την βίαιη εκκένωση της δομής στον Ελαιώνα από χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες και τους σκόρπισε μαζί τα παιδιά τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης σε όλη την Ελλάδα, μακριά από πόλεις και σχολεία. Η δομή του Ελαιώνα ήταν η μοναδική που είχε απομείνει μέσα στον αστικό ιστό της Αθήνας. Και όλα αυτά για να χαρίσει, όπως και έκανε, τον Ελαιώνα και τη γύρω περιοχή «καθαρή» από μετανάστες και πρόσφυγες, στον εφοπλιστή Αλαφούζο να κάνει το γήπεδο του Παναθηναϊκού.

Ο Μπακογιάννης ως δήμαρχος με τον πρώην υπουργό Μετανάστευσης Μηταράκη, τα Χριστούγεννα του 2022 έδωξαν βίαια οι-

κογένειες προσφύγων, συνολικά 4.300 ανθρώπους από τα διαμερίσματα που έμεναν στην πόλη της Αθήνας στο πλαίσιο του προγράμματος ΕΣΤΙΑ. Και ανερευθρίαστα ομολογούν ότι το έκαναν για την «ανάμρφωση» της πόλης. Για να την παραδώσουν «καθαρή» από μετανάστες και πρόσφυγες στο τουριστικό κεφάλαιο, και τους μεγαλο-κατασκευαστές του real estate και του air- bnb.

Πόρτα

Από αυτή την ορθάνοιχτη πόρτα του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας που άνοιξε ο Μπακογιάννης πέρασε η υποψηφιότητα του, καταδικασμένου για διεύθυνση ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης, Κασιδιάρη για το δήμο της Αθήνας. Η υποψηφιότητα του Κασιδιάρη είναι η μοναδική υποψηφιότητα ναζι σε δήμο σε όλη την Ελλάδα. Ο Κασιδιάρης φιλοδοξεί να κάνει μία νέα φασιστική εκκίνηση με ορμητήριο το Δήμο και φαντασιώνεται την αναβίωση των ταγμάτων εφόδου στις γειτονιές της Αθήνας, όπως έγινε με τον πρώην αρχηγό του Μιχαλολιάκο το 2010.

Όμως η Αθήνα είναι και θα παραμείνει πόλη αντιφασιστική.

Τότε, στις 19-1-2013, η δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν κινητοποίησε δεκάδες χιλιάδες στη διαδήλωση με τον εμβληματικό τίτλο «Αθήνα πόλη αντιφασιστική» και ακολούθησαν δεκάδες ακόμα σε όλες τις γειτονιές, μέχρι την κατάδίκη των δολοφόνων του Σαχζάτ Λουκμάν. Και ήταν αυτή η αρχή του τέλους για τη Χρυσή Αυγή

και τα τάγματα εφόδου της, μέχρι την τελική καταδίκη της ως ναζιστική εγκληματική οργάνωση στις 7-10-2020 και τη διάλυση της δολοφονικής συμμορίας.

Σήμερα το αντιφασιστικό και το αντιρατσιστικό κίνημα είναι πολιτικά πιο έμπειρο, πιο δυνατό, πιο ενωμένο. Στην προμετωπίδα του έχει τα αιτήματα των μεταναστών και των προσφύγων. «Να πέσει ο φράχτης, σύνορα ανοιχτά, άσυλο στους πρόσφυγες, χαρτιά στους μετανάστες, οι πρόσφυγες και οι μετανάστες στις πόλεις και στις γειτονιές μας, τα προσφυγόπουλα στα σχολεία, Ούτε στην Αθήνα ούτε πουθενά-τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά».

Η Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα κατεβαίνει στις δημοτικές εκλογές, με επικεφαλής το δικηγόρο Κώστα Παπαδάκη, αγωνιστή δικηγόρο, κεντρικό πυλώνα στη δίκη της Χρυσής Αυγής, που συνεχίζεται σε Β' βαθμό στο Εφετείο. Το γεγονός αυτό από μόνο του υπογραμμίζει την τεράστια σημασία που έχει το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό μέτωπο για την Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα. Μαυρίζουμε το Μητσοτάκη, τσακίζουμε τους φασίστες. Στηρίζουμε - ψηφίζουμε Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα.

Τάκης Ζώτος,
δικηγόρος οικογένειας Λουκμάν
και θυμάτων ρατσιστικής βίας,
υποψήφιος με την Ανατρεπτική
Συμμαχία για την Αθήνα

Η φασιστική απειλή είναι παρούσα. Προσπαθούν ακόμα και τις πλημμύρες να εκμεταλλευτούν για να βγουν στο δρόμο.

Θα πρέπει να επισημάνουμε τον ρόλο που παίζει το ίδιο το κράτος ώστε να εμφανίζει τους μετανάστες εργάτες σαν όχι απλά β' και γ' κατηγορίας πολίτες, αλλά σαν αντικείμενα για τον υπολογισμό των φορολογικών κι άλλων επιδιώξεων των επιχειρήσεων. Να φέρω δυο παραδείγματα: Νόμος Κατρούγκαλου, άρθρο 7. Με βάση αυτό, τα χρόνια που το κράτος αρνιόταν να δώσει άδειες διαμονής στους μετανάστες δεν προσμετρώνται για την παροχή πλήρους σύνταξης. Που σημαίνει ότι όταν κάποιος μετανάστες έχουν πολλά χρόνια χωρίς χαρτιά, είτε θα πάρουν συντάξεις πείνας, είτε καθόλου. Αυτό δεν είναι μια τυχαία ρατσιστική ρύθμιση. Με αυτόν τον τρόπο αυτό που θα κάνουν αυτοί οι άνθρωποι είναι να συνεχίσουν να δουλεύουν, κυριολεκτικά μέχρι να πεθάνουν. Έτσι πονηρά, το ελληνικό κεφάλαιο εξασφαλίζει μερικές εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες.

Δεύτερο παράδειγμα. Τι άλλο έκανε το ελληνικό κράτος για να αντιμετωπίσει τις ελλείψεις σε εργατικό δυναμικό. Αντί να δώσει χαρτιά στους μετανάστες, υπέγραψε κατάπτυστες συμβάσεις με καθεστώς όπως της Αιγύπτου και του Μπαγκλαντές που λένε ότι μπορούν να έρχονται εργάτες μόνο για εργασία μιας χρήσης. Για ένα εννιαήμερο το χρόνο και με υποχρέωση να εγκαταλείπουν τη χώρα με δικά τους έξοδα το υπόλοιπο τρίμηνο.

Έτσι φτάνουμε στην Πύλο. Το ναυάγιο δεν ήταν ατύχημα. Ήταν μια ανθρωποκτονία της ΕΕ και των ελληνικών αρχών προκειμένου να φτάσει το μήνυμα ότι αν έρθεις παράτυπα κυνηγημένος στην Ευρώπη, πρέπει να βρίσκεις πόρτες κλειστές, πρέπει να πνίγεις, πρέπει να καίγεις στον Έβρο.

Ένα άλλο ζήτημα που θέλω να επισημάνω είναι ότι δεν πρέπει να είμαστε αδιάφοροι με το τι συμβαίνει στις κερκίδες γιατί χρειάζεται να βγάλουμε συμπεράσματα σε σχέση με το φονικό στη Ν. Φιλαδέλφεια. Το ένα είναι ότι πρόκειται για καθαρά φασιστική δολοφονία με τη συνδρομία της αστυνομίας δια πράξεων και παραλείψεων. Βόλεψε το να γίνει στόχος ένας χώρος που έχει αντιφασιστικά προτάγματα όπως αυτός των φιλάθλων της ΑΕΚ. Στις κερκίδες της ΑΕΚ που βρίσκομαι από μικρό παιδί, δεν τολμάει να ανέβει φασιστικό πανό και να εμφανιστεί η φασιστική απειλή. Αυτό πρέπει να διεκδικούμε από όλα τα γήπεδα.

Αποστόλης Καψάλης,
πανεπιστημιακός Πάντειο

ΚΕΕΡΦΑ Μαζικές εκδηλώσεις ενάντια

Με μεγάλη συμμετοχή και πλούσια συζήτηση συνεχίζονται οι εκδηλώσεις που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ στις γειτονιές αναδεικνύοντας την ανάγκη και την όρεξη για οργάνωση και μάχη απέναντι στη φασιστική απειλή και το ρατσισμό. Σε Νίκαια, Πετράλωνα, Νέα Φιλαδέλφεια, Περιστέρι, Παγκράτι, Ηλιούπολη, Βόλο, Θεσσαλονίκη, Εξάρχεια έγιναν ανοιχτές συγκεντρώσεις την περασμένη εβδομάδα, με συμμετοχή πολλών δεκάδων σε καθεμιά από αυτές. Χαρακτηριστική η συμμετοχή αγωνιστών/ριών από όλο το φάσμα της αριστεράς, τόσο στα πάνελ όσο και στο κοινό, καθώς και συνδικαλιστές/ριες, μέλη συλλογικοτήτων αλληλεγγύης, δημοτικών κινήσεων.

Κοινά σημεία στις συζητήσεις είναι η αναφορά στα 10 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και στην πολύτιμη εμπειρία του αντιφασιστικού κινήματος που ξεδιπλώθηκε κι έφτασε στην καταδίκη και τη φυλάκιση της ναζιστικής ηγεσίας. Η ανάδειξη των ευθυνών της κυβέρνησης στην άνοδο της ακροδεξιάς. Η ανάγκη για ανασυγκρότηση και ενιαιομετωπική δράση κόντρα στην επανεμφάνιση της φασιστικής απειλής και την εγκληματική ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης που την τροφοδοτεί. Το χτίσιμο μαζικών τοπικών επιτροπών της ΚΕΕΡΦΑ σε κάθε γειτονιά που να συσπειρώνουν όλο τον κόσμο που θέλει να εμποδίσει τους φασίστες να ξανασηκώσουν κεφάλι.

Διαβάστε σε αυτό το διεπίδο αποσπάσματα από παρεμβάσεις που έγιναν στις εκδηλώσεις. Στη σελίδα της Εργατικής Αλληλεγγύης στο facebook μπορείτε να δείτε ολόκληρες βιντεοσκοπημένες τις εκδηλώσεις που έγιναν σε Νίκαια, Πετράλωνα, Ν. Φιλαδέλφεια και Εξάρχεια.

Εξάρχεια. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

10 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Από εκείνο το βράδυ που ο Παύλος Ρουπακιάς υπακούοντας στις εντολές της ιεραρχίας τράβηξε μαχαίρι και σκότωσε τον Παύλο εν ψυχρώ.

Η δολοφονία του Παύλου ήταν η αφορμή ώστε η αστυνομία και η Δικαιοσύνη να αναγκαστούν να ασχοληθούν με τη Χρυσή Αυγή κάτω από την πίεση του αντιφασιστικού κινήματος. Τι κι αν έκανε τόσα χρόνια ρεπορτάζ ο Ψαρράς, τι κι αν τα τελευταία χρόνια κι άλλοι δημοσιογράφοι βγάλαμε ποιοι ήταν οι «αγανακτισμένοι κάτοικοι» στον Αγ. Παντελεήμονα, τι σχέση είχαν με το Α.Τ της περιοχής... Ως τότε η Χρυσή Αυγή απολάμβανε την ασυλία του κράτους, αστυνομίας και δικαστικών αρχών. Χρωστάμε πολλά στον Παύλο και την οικογένειά του. Στον Παύλο για τη στάση που κράτησε εκείνο το βράδυ και στην οικογένειά του για τη στάση που κράτησαν μέσα κι έξω από το δικαστήριο.

Όλο αυτό που έγινε στην αίθουσα του δικαστηρίου ήταν τεράστιο, πολύ δύσκολο και τίποτα δεν ήταν δεδομένο. Η νίκη της 7/10/20 δεν ήταν σίγουρη. Το μόνο σίγουρο που αποδείχτηκε περλίτρανα στη συνέχεια είναι το ότι δεν έχουμε τελειώσει με τους φασίστες. Στη φυλακή δεν έχουν την ίδια μεταχείριση που επιφυλάσσει το σύστημα για

τους υπόλοιπους κρατούμενους. Ο Κασσιδιάρης επικοινωνεί με το κοινό του σαν να βρίσκεται σε κατασκήνωση, την ώρα που υπόλοιποι κρατούμενοι περνάνε πειθαρχικό και έχουν τιμωρίες γιατί βρέθηκαν με κινητό τηλέφωνο.

Η δίκη σε β' βαθμό που είναι σε εξέλιξη είναι ίδια με την πρώτη. Υπάρχει η ίδια ανάγκη όπως και πρωτόδικα και για την κάλυψη και για την παρακολούθηση της δίκης. Οι φασίστες έχουν ξαναβγεί από τα λαγούμια τους. Είναι κανονικό να υπάρχει πολιτοφυλακή που να απαγάγει 25 «κομμάτια» στον Έβρο και να το διαφημίζει; Είναι κανονικό ένας ύπαρχος να σπρώχνει έναν «παλαβό μαύρο Πακιστανό» από τον καταπέλτη του πλοίου; Είναι λογικό κόμματα που διεκδικούν την εκλογή τους στο κοινοβούλιο να χρησιμοποιούν «ως καύσιμο» καταδικασμένο διευθυντή εγκληματικής οργάνωσης και μετά από αυτό ο Κασσιδιάρης να διεκδικεί τη δημαρχία της Αθήνας; Είναι λογικό να μαχαιρώνεται ξανά ένας μετανάστης όπως είχε γίνει με τον Λουκμάν; Είναι λογικό 150 φασίστες εισαγόμενοι να διασχίζουν όλη τη χώρα και να φτάνουν στη Ν.Φιλαδέλφεια; Τίποτα από αυτά δεν είναι λογικό κι όπως τους σταματήσαμε στο παρελθόν θα το κάνουμε ξανά.

Ελευθερία Κουμάντου,
δημοσιογράφος Golden Dawn Watch

Οι επόμενες εκδηλώσεις

Χανιά Πέμπτη 21/9, 6:30μμ

Εργατικό Κέντρο Χανίων
Ομιλητές/τριες: Ειρηναίος Μαράκης, δημ. σύμβουλος στα Χανιά, Μαργαρίτα Παπαμηνά, αντιπρόεδρος ΣΕΠΕ Χανίων, Μανώλης Γιακουμάκης, γραμ. ΕΛΜΕ Χανίων, Γιάννης Σηφακάκης, κεντρικό συντονιστικό ΚΕΕΡΦΑ

Πάτρα Σάββατο 23/9, 6:30μμ

Αίθουσα ΕΒΕ Αράτου 21, α' όροφος
Ομιλητές/τριες: Κωνσταντίνος Τηλιγάδας, γ.γ Ομοσπονδίας Υπαλλήλων ΟΑΕΔ, Ευγενία Κουινιάκη, νομική υποστήριξη προσφύγων στον Έβρο, μέλος Πρωτοβουλίας Νομικών και Δικηγόρων για το ναυάγιο της Πύλου, Χάρης Χαλακατεβάκης, γραμματέας Φ.Σ Αρχιτεκτονικής Πάτρας, Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

Αλεξανδρούπολη Κυριακή 24/9, 7μμ

Εργατικό Κέντρο Αλεξανδρούπολης
Ομιλητές/τριες: Γιάννης Λασκαράκης, δημοσιογράφος εφημερίδα Γνώμη, Γιάννης Πατζανακίδης & Κατερίνα Γεωργιάδου, συνήγοροι υπεράσπισης των 8 Σύριων προσφύγων στην υπόθεση αρπαγής του Έβρου, Μαρία Λουκοπούλου, πρόεδρος ΕΛΜΕ Ξάνθης, Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

Δέκα χρόνια μετά τη δολοφονία του Παύλου αναμετράμαστε με περιστατικά βίας, βαναυσότητας και ρατσισμού. Μέσα στους τελευταίους 6 μήνες μετράμε 600 πνιγμένους στην Πύλο, ένα ναυάγιο για το οποίο είναι υπεύθυνες οι ελληνικές αρχές. Δολοφονίες Πακιστανών, τη δολοφονία του Αντώνη Καρύωτη, 28 καμένους ανθρώπους στη Δαδιά που τους ενοχοποιούν μάλιστα για τη φωτιά.

Στα Τέμπη προχτές στο τρένο βρέθηκαν τα λείψανα ενός ανθρώπου αζήτητου. Ενός μετανάστη. Εκατοντάδες άνθρωποι μετανάστες που δούλευαν στα χωράφια που πλημμύρισαν στη Θεσσαλία, έχουν εξαφανιστεί από το δημόσιο λόγο. Οι μόνες πληροφορίες που έχουμε γι' αυτούς ήταν στην ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ. Δεν υπάρχει καμία διαδικασία εντοπισμού τους.

Ο ρατσισμός τρέφει την ακροδεξιά. Κι αυτή η απαξίωση της ανθρώπινης ζωής ξεκινάει από το κράτος και τους μηχανισμούς του. Το βλέπουμε στο λόγο που χρησιμοποιείται ακόμα και στα νομοθετήματα. Το βλέπουμε στις ποινές που προβλέπονται για τους πρόσφυγες που σώζονται από τον πνιγμό και καταλήγουν σε φυλακές αντιμετωπίζοντας ποινές εκατοντάδων χρόνων. Να αναφέρουμε βέβαια και την ποινικοποίηση της αλληλεγγύης, όπου βρίσκονται αντιμετωπιόμενοι με διώξεις άνθρωποι που βοήθησαν πρόσφυγες. Χαρακτηριστικές οι περιπτώσεις της Σάρα Μαρντίνι και του Παναγιώτη Δημητρά. Σε αυτά να προσθέσουμε την απαξίωση και τον εξευτελισμό που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες στα αστυνομικά τμήματα, τα κρατητήρια, στα κλειστά κέντρα κράτησης.

Πιστεύουμε στη δικαιοσύνη, δεν πιστεύουμε στο δικαστικό σύστημα. Θα συνεχίσουμε όμως να παλεύουμε, να καταγγέλλουμε, να μηνύουμε. Θα συνεχίσουμε να περιμένουμε σε δίκες σαν αυτή της Χ.Α. να αναδεικνύεται η αλήθεια μας. Τα δικαστήρια όμως δεν αρκούν. Ο φασισμός νικιέται στο δρόμο, στις γειτονιές, στα σπίτια, στις συγκεντρώσεις μας.

Ιωάννα Κούρτοβικ, δικηγόρος

Φέτος από την περίοδο των εκλογών και μετά έχουν αρχίσει ξανά οι φασιστικές επιθέσεις. Πάλι δολοφονήσανε ένα Παύλο Φύσσα και έναν Σαχζάτ Λουκμάν.

Έπαιξε ρόλο που βγήκε έξω η Πακιστανική Κοινότητα και η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με τους νομικούς και το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα για να σταματήσουν τα ψέματα ότι η δολοφονία του Σιράζ Σαφτάρ στον Περισσό στις 4 τα ξημερώματα ήταν αποτέλεσμα διαμάχης μεταξύ ομάδων μεταναστών. Δεν μπορούμε να δούμε πάλι φασιστικές δολοφονίες, πλημμύρες, πυρκαγιές και καθημερινά δεκάδες νεκρούς. Εμείς δεν θέλουμε το μίσος. Δεν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε τους φασίστες με μαχαίρια, αλλά θα σταθούμε όρθιοι και με την εμπειρία που έχουμε 10 χρόνια τώρα θα τους σταματήσουμε.

Τζαβέντ Ασάμ,
πρόεδρος Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος «Η Ενότητα»

στον ρατσισμό και τη φασιστική απειλή

Το φασιστικό φαινόμενο αναπτύσσεται πάνω στις αδυναμίες του καπιταλιστικού συστήματος που προσπαθεί να αναπαραχθεί στις νέες συνθήκες κάνοντας πολιτική πάνω στην ανθρώπινη ζωή. Όχι μόνο στα εργασιακά δικαιώματα αλλά στην ίδια τη ζωή.

Υπάρχει το ερώτημα του πώς απαντάμε. Έχουμε την τύχη να είμαστε σε αυτή την εκδήλωση μαζί με τον Κώστα Παπαδάκη που είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα του πώς απαντάς στη φασιστική απειλή. Οι μάχες που δόθηκαν για το φαινόμενο της Χρυσής Αυγής είναι ελπιδοφόρες. Και αυτές μέσα από τους θεσμούς της αστικής δικαιοσύνης που όλοι είχαμε τις αμφιβολίες μας για το πώς θα συμπεριφερθούν. Αλλά σε συνδυασμό με την πίεση του αντιφασιστικού κινήματος στους δρόμους πετύχαμε την καταδίκη.

Αν μας αφορά λοιπόν το φασιστικό φαινόμενο ως ένα από τα κεντρικά προβλήματα που γεννάει η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, οι απαντήσεις πρέπει να δοθούν και στο κίνημα και στην κεντρική πολιτική σκηνή. Δεν υπάρχει άλλη μέθοδος παρά από το ενιαίο μέτωπο και στα δύο επίπεδα. Τί θα ήταν πιο αποτελεσματικό απέναντι στη Δεξιά και την ακροδεξιά στην αναμέτρηση των δημοτικών εκλογών, από το να υπήρχε ένα ενωτικό κατέβασμα απέναντι στον Μπακογιάννη και τον Κασιδιάρη. Τι θα ήταν πιο ορθό από το να στηρίζανε μια υποψηφιότητα όλες οι δυνάμεις που ομνύουν στο όνομα της αριστεράς και του αντιφασιστικού κινήματος. Η υποψηφιότητα του Κώστα Παπαδάκη δεν θα εκπροσωπούσε πράγματι μια σοβαρή πολιτική αντιμετώπιση τους;

Ο Μπακογιάννης υπόσχεται ότι θα φροντίσει την πόλη και όλοι βιώνουμε τα όσα έχει κάνει μέχρι τώρα, που δεν μπορείς να περπατήσεις στην Πανεπιστημίου. Ο Κασιδιάρης λέει ότι θα την «καθαρίσει» από τους ανθρώπους, από τους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Άρα μια σοβαρή πολιτική απάντηση απέναντί τους θα ήταν ένας υποψήφιος, ο σύντροφος Παπαδάκης, που συμβολίζει όλη τη μάχη της προηγούμενης περιόδου και θα έπρεπε να είναι ο υποψήφιος όλων των πολιτικών δυνάμεων που θέλουν να υψώσουν τείχη απέναντι στο φασιστικό φαινόμενο.

Εύχομαι καλή επιτυχία και δύναμη στο δύσκολο έργο αυτής της συλλογικότητας της ΚΕΕΡΦΑ που έχει ταυτιστεί με το μεγάλο αντιφασιστικό αγώνα απέναντι στα αποβράσματα.

Μάκης Σπαθής,
πανεπιστημιακός ΕΜΠ

Ν. Φιλαδέλφεια. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

10 χρόνια μετά τη δολοφονία του Φύσσα και του Λουκμάν, το τέρας του φασισμού συνεχίζει να μας δείχνει τα δόντια του. Μας τα δείχνει από την προβλήτα της Blue Star Ferries, από τα σκοινιά ρυμούλκησης του Λιμενικού στην Πύλο, από τα τρέιλερ που στοιβάζαν τους πρόσφυγες στον Έβρο, από τα κομβόι που κατέβαζαν τους Κροάτες νεοναζί στη Ν. Φιλαδέλφεια.

Είμαστε σε μια περίοδο που έγινε το μεγαλύτερο σιδηροδρομικό δυστύχημα, το μεγαλύτερο ναυάγιο, η μεγαλύτερη πυρκαγιά και οι μεγαλύτερες πλημμύρες. Όλα αυτά τα τραγικά περιστατικά περιπλέκονται και διαπλέκονται με τον φασισμό. Η αστική τάξη στηρίζει τις φασιστικές ομάδες για πολλούς λόγους. Την ενδιαφέρει ο έλεγχος στους δρόμους και οι φασιστικές ομάδες διεκδικούν τον έλεγχο από τις συλλογικότητες που στρέφονται ενάντια στο σύστημα και διεκδικούν τα δικαιώματά τους. Από την άλλη με το ιδεολόγημα των δύο άκρων προσαθούν να περιορίσουν την Αριστερά σε «νόμιμες» διεκδικήσεις και φτιάχνουν ένα ψευδές δημοκρατικό μέτωπο που εντάσσουν και τους εαυτούς τους.

Τους εκπαιδευτικούς μας απασχολούσε πάντα τι κάνει αυτές τις νεοναζιστικές ομάδες, ελκυστικές στα παιδιά. Ο ναζιστικός λόγος δεν έχει στόχο να επιχειρηματολογήσει αλλά να αποπλανήσει. Οι εκπαιδευτικοί που θέλουμε να κερδίσουμε αυτά τα παιδιά και να μην τα χαρίσουμε στο φασισμό, πρέπει να αναπτύξουμε έναν επαναστατικό ρομαντισμό. Πρέπει να τους πούμε ότι χρειάζεται κριτική στη δημοκρατία, για να γίνει βαθύτερη δημοκρατία. Πρέπει να τους πούμε ότι απέναντι στις συμμορίες έχουμε τις κοινότητες της αλληλεγγύης και υποστήριξης. Ότι ηρωισμός είναι να βοηθάς και να σώζεις τον διπλανό σου.

Ράνια Καλαντζή, πρόεδρος ΕΛΜΕ Σιβιτανιδείου

Ο αντιφασιστικός αγώνας είναι διαρκής και δεν επιτρέπεται κανένας εφησυχασμός. Απαραίτητη προϋπόθεση στον αντιφασιστικό αγώνα είναι η δημιουργία ευρέων αντιφασιστικών μετώπων και πρωτοβουλιών.

Η ΚΕΕΡΦΑ πρωτοστατεί σε αυτό το επίπεδο. Παίρνει εξαιρετικές πρωτοβουλίες και με ευρεία αντίληψη προσπαθεί να ανοίγει το αντιφασιστικό μέτωπο ώστε να εντάξει όλες τις δυνάμεις. Στον αντιφασιστικό αγώνα δεν περισσεύει κανείς. Η Αριστερά οφείλει να πρωτοστατήσει παίρνοντας πολιτικές και κινηματικές πρωτοβουλίες.

Χρειάζεται ενεργοποίηση και συντονισμένη δράση σε όλα τα επίπεδα. Στο θεσμικό και στο κινηματικό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η νίκη στη δίκη της Χ.Α. Που χωρίς τα κινηματικά χαρακτηριστικά που είχαν προηγηθεί είναι αμφίβολο αν θα είχαμε αυτή την έκβαση. Χρειάζεται δράση στα συνδικάτα και σε όλους τους χώρους, στα σχολεία, στα πανεπιστήμια παντού.

Στα σχολεία -εργάζομαι στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση- να θυμηθούμε τι γινόταν τα ζοφερά χρόνια που υπήρχαν οργανωμένοι πυρήνες της Χ.Α. με μαθητές που κατευθύνονταν από τη Χρυσή Αυγή. Δεν μιλάμε απλά για παρούσα αλλά για βία. Αυτός είναι ο τρόπος που δρουν τα νεοναζιστικά μορφώματα. Το κίνημα όμως και η εκπαιδευτική κοινότητα κατάφερε να ανταπεξέλθει. Υπήρξε μέτωπο μαθητών, καθηγητών, γονέων και αντιμετώπισαμε την κατάσταση. Δεν τους επιτρέψαμε να αλώσουν τα σχολεία. Η δολοφονία του Παύλου Φύσσα έπαιξε καθοριστικό ρόλο.

Άλλαξε άρδην το σκηνικό. Ο ιστορικός του μέλλοντος θα την καταγράψει δίπλα στον Λαμπράκη.

Χρειάζεται εγρήγορση, οργάνωση, δικτύωση και αίσθηση του επείγοντος. Σε αυτόν τον αγώνα δεν αναβάλλονται πράγματα.

Αντρέας Ζανιάς,
μέλος Δ.Σ Β ΕΛΜΕ Αθήνας

Πετράλωνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στην εκδήλωση της Θεσσαλονίκης πήρε το λόγο η Κατερίνα Γεωργιάδου, εκ των συνηγόρων υπεράσπισης των 8 Σύριων προσφύγων στην υπόθεση απαγωγής του Έβρου.

Στάθηκε αναλυτικά στο χρονικό της απαγωγής των προσφύγων από τους τρεις δράστες που τους φόρτωσαν σε ένα τρέιλερ για 3-4 ώρες χωρίς να μπορούν καλά-καλά να αναπνεύσουν. Περιέγραψε ότι οι δράστες κράτησαν μόνο τους νεαρούς άνδρες (από τους 17-18 πρόσφυγες που ήταν αρχικά στην ίδια ομάδα), και όταν τους παρέδωσαν τελικά στην αστυνομία, οι πρόσφυγες βρέθηκαν κατηγορούμενοι για εμπρησμό. Μόνο μετά την κατακραυγή απαγγέλθηκαν κατηγορίες και στους τρεις απαγωγείς, ενώ το αποτέλεσμα της ανάκρισης, με τους πρόσφυγες να αφήνονται ελεύθεροι παρά το ότι δεν είναι γνωστής διαμονής, ανέδειξε τη σαθρότητα του κατηγορητηρίου. Αντίθετα, οι απαγωγείς προφυλακίστηκαν, ενώ ερωτηματικά για την ίδια προκαλεί η δήλωση του βουλευτή Παπαδάκη ότι ήταν μπροστά στη «σύλληψη» των προσφύγων. Κλείνοντας, τόνισε πως το αισιόδοξο μήνυμα ήταν η άμεση αντιστροφή του κλίματος και το τεράστιο κύμα αλληλεγγύης που εισέπραξε και η ίδια, με δεκάδες μηνύματα αλλά και με ένα crowdfunding που κατάφερε να συγκεντρώσει σε λίγες ώρες τα πρώτα δικαστικά έξοδα.

Στη συνέχεια ο **Κωστής Αρώνης** από το albatros, εργαζόμενος ως εργασιακός σύμβουλος σε πρόσφυγες, έκανε ιδιαίτερη αναφορά στις συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι πρόσφυγες αυτή τη στιγμή στα καμπ, που πλησιάζουν και ξεπερνούν την πληρότητά τους, όχι μόνο στα νησιά, με νέες προσφυγικές ροές από την Ερυθραία και τη Σιέρα Λεόνε για τις οποίες δεν υπάρχει απολύτως καμία προετοιμασία. Η κατάργηση των προγραμμάτων στέγασης και η μετακίνηση των προσφύγων σε καμπ στη μέση του πουθενά, καθιστά αδύνατη την ένταξη των προσφύγων στην εργασία. Ακόμα και στην περίπτωση που βρουν δουλειά οι πρόσφυγες, καθυστερούν να λάβουν προσωρινό ΑΜΚΑ (ΠΑΑΥΠΑ), ο ΕΦΚΑ πολλές φορές αρνείται να τους εγγράψει και οι τράπεζες δεν τους ανοίγουν τραπεζικό λογαριασμό. Η εκκένωση του καμπ στο Κουτσόχερο για να στεγαστούν οι πλημμυροπαθείς της Θεσσαλίας, έγινε με τη σχολική χρονιά να ξεκινάει και χωρίς κανέναν προγραμματισμό για τους μετακινούμενους πρόσφυγες.

Ευκλείδης Μακρόγλου

Θεσσαλονίκη. Φωτό: Έφη Γεωργακοπούλου

Με την καταδικαστική απόφαση τα τάγματα εφόδου λούφαξαν. Φάνηκαν όμως οι προθέσεις του κράτους με την επίθεση στην λαοθάλασσα έξω από το Εφετείο και με το ότι η Χρυσή Αυγή μία εγκληματική οργάνωση διατήρησε γραφεία και ιστοσελίδα.

Ο Μητσοτάκης προσπαθεί να ψαρέψει ακροδεξιές ψήφους αλλά φουντώνει τους φασίστες. Στην πυρκαγιά στο δάσος της Δαδιάς η κυβέρνηση και το σύστημα χάρηκε τους φασίστες.

Ευθύνες για την κατάσταση με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες έχει και η ΕΕ. Στόχος τους είναι να διαιρέσουν την εργατική τάξη και να σπείρουν το μίσος ανάμεσα στους φτωχούς. Σαν δάσκαλοι που διδάσκουμε παιδιά πρέπει να θυμίζουμε ότι είναι υποχρέωση μας να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματά μας και των συνανθρώπων μας. Επίσης είναι χρέος μας να διδάσκουμε την πραγματική ιστορία ενάντια στην επίσημη ιστορία που αναγράφεται στα σχολικά βιβλία που ξεπλένει τους Χίτες και τους Ταγματασφαλίτες.

Νίκος Κοτρώτσιος,
δάσκαλος ΣΕΠΕ Αιγάλεω

Συνελεύσεις στα σχολεία

Με κινητοποιήσεις και συνελεύσεις εκπαιδευτικών ξεκίνησε η σχολική χρονιά ενάντια στις περικοπές και τη διάλυση του δημόσιου σχολείου. Πρώτος σταθμός είναι η πανεργατική απεργία της Πέμπτης 21/9, ενώ στις 30/9 η ΟΛΜΕ προχωράει σε συνέλευση προέδρων των τοπικών ΕΛΜΕ για να μεταφερθούν οι αποφάσεις των συνελεύσεων που θα γίνουν μέχρι τότε.

«Η φετινή σχολική χρονιά ξεκίνησε με τον Πιερρακάκη, τη νέα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, να εντείνει τις επιθέσεις της προηγούμενης τετραετίας και της Κεραμώως», δηλώνει στην ΕΑ ο **Σεραφείμ Ρίζος**, δάσκαλος του δικτύου «η Τάξη μας», μέλος του ΣΕΠΕ Αθηνά. «Σε είκοσι χιλιάδες υπολογίζονται τα κενά από εκπαιδευτικούς, τεράστια κενά και στην παράλληλη στήριξη, ενώ οι περικοπές ρημάζουν τα σχολεία, όπως στο 149 δημοτικό Αθήνας που έπεσαν σοβάδες και τραυμάτισαν μαθητές. Η κυβέρνηση είχε υποσχεθεί αυξήσεις, αλλά καταλήξαμε σε μειώσεις μισθών τόσο μέσω της ακρίβειας όσο και με τα νέα φορολογικά βάρη στις πλάτες των εργαζόμενων για να πληρώσουν οι ίδιοι το κόστος των καταστροφών που η ίδια έχει επιφέρει.

Το πλαίσιο της «αξιολόγησης» και η τοποθέτηση των νέ-

ων διευθυντών τίποτα καλό δεν προοιωνίζουν, αλλά έρχονται να συνδυαστούν με τον νόμο Γεωργιάδη και τις μεγάλες επιθέσεις στο δικαίωμα στην απεργία κόντρα στις αντιστάσεις που βγήκαν το προηγούμενο διάστημα στα σχολεία. Στις συνελεύσεις οργανώνουμε τη μαζική συμμετοχή στην πανεργατική της Πέμπτης και ανοίγουμε τη συζήτηση για απεργία διαρκείας σαν άμεση συνέχεια. Απέναντι στην κλιμάκωση των επιθέσεων χρειάζεται κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Στον ΣΕΠΕ Αθηνά η συνέλευσή μας θα γίνει στις 20/9.

Είδαμε πρόσφατα τον πρόεδρο του ακροδεξιού κόμματος Νίκη στη Βουλή να ανοίγει ζήτημα για τα σχολικά βιβλία δείχνοντας τη σελίδα με την αφίσα της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, που καλούσε στο ιστορικό αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 15/2/2003 ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ. Δεν θα αφήσουμε την ακροδεξιά να αναβαθμίσει τον ρόλο της και στην εκπαίδευση εκμεταλλευόμενη την πολιτική της κυβέρνησης. Η Αριστερά έχει κάνει κριτική στα βιβλία, δεν τα υπερασπίζει, αλλά χρειάζεται να κοντράρει τέτοιες προκλήσεις, χέρι χέρι με τη ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης».

Πέφτουν σοβάδες αλλά ο Μπακογιάννης τον χαβά του

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Δημαρχείο της Αθήνας πραγματοποιήσαν το μεσημέρι της Δευτέρας 18/9 εκπαιδευτικοί και γονείς μετά την πώση σοβάδων στο 149ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών με αποτέλεσμα να τραυματιστούν τρεις μαθητές.

Την κινητοποίηση κάλεσαν ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης «Παρθενώνας», ο οποίος είχε κηρύξει στάση εργασίας τις ώρες τις κινητοποίησης, και ο Σύλλογος Γονέων του 149ου Δημοτικού με τη στήριξη και της Ένωσης Γονέων Γ Κοινότητας Δ. Αθηναίων.

Στη συγκέντρωση παρευρέθηκαν, εκτός των άλλων, ο Κώστας Παπαδάκης και ο Πέτρος Κωνσταντίνου, υποψήφιος δήμαρχος και υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος αντίστοιχα με την Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα. Ο Μπακογιάννης δέχτηκε αντιπροσωπεία, ύστερα από πολλή πίεση και την

18/9, Δημαρχείο Αθηνών. Φωτό: Νίκη Αργύρη

αρχική άρνησή του. Ουσιαστικά δεν είχε τίποτα πέρα από το να παρουσιάσει μια ψεύτικη εικόνα ότι έχουν γίνει τα κατάλληλα έργα.

«Μάθημα σε γερασμένα και ασυντήρητα ή κακοσυντηρημένα κτίρια! Μάθημα με την ανασφάλεια πότε θα συμβεί το επόμενο περιστατικό, αν θα βρέξει, αν θα γίνει σεισμός!

Σχολεία στην καρδιά του κέντρου της Αθήνας, που ο Δήμος Αθηναίων δε βρίσκει χρήματα να τα φτιάξει, να

χτίσει νέα, να μη στοιβάξει τα νήπια και τα προνήπια σε κοντέινερ, όταν την ίδια στιγμή εξασφαλίζει με διαδικασίες fast truck ό,τι χρειάζεται για να προχωρήσει στην ανάπλαση του Βοτανικού!», αναφέρει η ανακοίνωση του ΣΕΠΕ Παρθενώνα.

«Υπάρχουν σχολεία στην Αθήνα παρατημένα για δεκαετίες, δεν ήταν η «κακιά ώρα» στο 149. Υπάρχουν αναρτηθείσες συλλόγων γονέων που καταγγέλλουν ότι τοίχοι των σχολείων έχουν ρωγμές, είχαν πέσει σοβάδες, μια κατάσταση χάλια. Στο γήπεδο μπάσκετ που παίζουν παιδιά δημοτικού, ο τάπητας περισσότερο βοηθάει να χτυπήσεις παρά προστατεύει. Γονείς καθαρίζουν νηπιαγωγεία γιατί δεν υπάρχουν καθαρίστριες. Ο Μπακογιάννης είναι αλλού γι' αλλού, στην ίδια γραμμή με την πολιτική των περικοπών της κυβέρνησης».

Μαθητές και γονείς του μειονοτικού σχολείου στην Ξάνθη, μαζί με εκπαιδευτικούς και μαθητές των δημόσιων σχολείων, διαδήλωσαν κατά χιλιάδες την Δευτέρα 18/9 στην πόλη και στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της Ξάνθης. Το βασικό αίτημα είναι να λειτουργούν όλα τα τμήματα στην πρωινή βάρδια, όχι στην απογευματινή, όπως λειτουργούσαν κάποια τμήματα προηγούμενες χρονιές λόγω έλλειψης αιθουσών.

«Είναι πλήγμα για τους μαθητές να πηγαίνουν το απόγευμα στο σχολείο, γιατί τότε είναι προσανατολισμένες οι υπόλοιπες δραστηριότητές τους», σημειώνει ο **Τζεμαλί Μηλιαζήμ**, δάσκαλος, μέλος ΣΕΠΕ Ξάνθης. «Επίσης, οι περισσότεροι μαθητές κατεβαίνουν από το βουνό για να φτάσουν στο σχολείο και είναι επικίνδυνο να γυρνούν παιδιά γυμνα-

ΞΑΝΘΗ Μαζική διαδήλωση

18/9, Ξάνθη. Φωτό: Millet

σίου μέσα στη νύχτα. Βέβαια από μόνο του είναι πρόβλημα ότι το κτίριο, που είναι του 19ου αιώνα και κακοσυντηρημένο, είναι ούτως ή άλλως ακατάλληλο για να στεγάσει σχολείο. Πάγιο αίτημα για δεκαετίες είναι η ανέγερση νέου σχολείου με σύγχρονες εγκαταστάσεις. Έχει προβλεφθεί ο χώρος, αλλά το κράτος δεν το κάνει ούτε δίνει την άδεια στην κοινότητα να το κάνει η ίδια.

Οι γονείς με τους μαθητές κάνουν κατάληψη του σχολείου και θα συνεχίσουν μέχρι και την Παρασκευή 22/9, όπου θα γίνει νέα συνέλευση των γονέων για να αποφασιστούν τα επόμενα βήματα. Η τοπική ΕΛΜΕ χρειάζεται να στηρίξει αυτόν τον αγώνα και να καλέσει τους συναδέλφους να απεργήσουν».

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ Χ.Α Στόχος τους, η Αριστερά και τα συνδικάτα

Με καταθέσεις θυμάτων από την επίθεση στους συνδικαλιστές της Ζώνης και του ΠΑΜΕ πριν δέκα χρόνια στο Πέραμα, συνεχίστηκε η δίκη της Χρυσής Αυγής στο δεύτερο βαθμό την Τετάρτη 13 και την Παρασκευή 15 Σεπτέμβρη (52η και 53η δικάσιμος). Στο βήμα του μάρτυρα βρέθηκαν ο Σταύρος Λεκοδημήτρης, ο Θεόδωρος Τηλιακός και ο Αθανάσιος Καραμπέρης. Οι καταθέσεις τους επιβεβαίωσαν και ενίσχυσαν αυτές που είχαν προηγηθεί από την ίδια υπόθεση.

Όλα τα στοιχεία για τη συγκρότηση και τον τρόπο δράσης του τάγματος εφόδου επαναδιατυπώθηκαν στο ακέραιο. Η αφινίδα συγχρονισμένη εμφάνιση δυο ομάδων από δυο στενά, η αριθμητική υπεροχή τους σε σχέση με τα θύματα, η ομοιόμορφη ενδυμασία τους, ο οπλισμός, η στρατιωτική παράταξη, ο αποκλεισμός των θυμάτων και η δημιουργία φόβου με ύβρεις και απειλές, η ύπαρξη επικεφαλής, το σύνθημα έναρξης και λήξης της επίθεσης, περιγράφηκαν και από τους τρεις αυτούς μάρτυρες. Το ίδιο και ο δολοφονικός χαρακτήρας της. «Τα χτυπήματα στόχευαν στο κεφάλι» είπε ο Λεκοδημήτρης, «ξερός έπεσε ο Πουλικάγιαννης» τόνισε ο Καραμπέρης. Όλες οι περιγραφές τους συνέτειναν σε μια πολύ καλά οργανωμένη και σχεδιασμένη, μέχρι και την παραμικρή λεπτομέρεια, επίθεση.

Και οι τρεις μάρτυρες αναγνώρισαν τον Πανταζή (πυρηνάρχη Περάματος), ενώ ο Τηλιακός αναγνώρισε και τον Χατζηδάκη (μέλος του πενταμελούς της ίδιας τοπικής, όπως έγραφε ο Λαγός στα μηνύματά του πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την επίθεση) με τον οποίο είχαν δουλέψει μαζί σε καράβι στη Ζώνη. Οι δυο τους ήταν επικεφαλής του τάγματος, «βγήκαν μπροστά» όπως είπε ο Τηλιακός. Επίσης ο Πανταζής εθεάθη να συμμετέχει ενεργά με καθρόνι και στην επίθεση. Ο Καραμπέρης ήταν ένας από αυτούς που δέχτηκε τα χτυπήματά του. Το περιέγραψε ο Λεκοδημήτρης σε ερώτηση της εισαγγελέως, το επιβεβαίωσε μετά το ίδιο το θύμα.

Οι μάρτυρες ήταν κατηγορηματικοί και ως προς το στόχο της επίθεσης. Από τη μια στο στόχαστρο ήταν η Αριστερά και από την άλλη το συνδικαλιστικό κίνημα για λογαριασμό των εργοδοτών της Ζώνης. «Ήθελαν να χτυπήσουν το ΚΚΕ και τους συνδικαλιστές του», είπε ο Λεκοδημήτρης και πιο συγκεκριμένα «ήταν χτύπημα “δύο σε ένα”, από τη μια μήνυμα “τα βάλουμε ακόμα και με το ΚΚΕ, δεν φοβόμαστε τίποτα”, από την άλλη χτύπημα στο σωματείο και το ΠΑΜΕ».

Το τελευταίο ανέλυσε περισσότερο ο Τηλιακός σε ερώτηση της Πολιτικής Αγωγής. «Το σωματείο τους [αυτό που έφτιαξαν οι χρυσαυγίτες στη Ζώνη μετά την επίθεση] έβρισκε δουλειές με μεροκάματο 35 ευρώ, ενώ στη ΣΣΕ [που είχε υπογράψει το Συνδικάτο Μετάλλου] ήταν τότε περίπου στα 90. Και να πω ότι ισχύει για όλους τους εργαζόμενους, ανεξαρτήτως αν είσαι μέλος ή όχι του συνδικάτου», είπε. Αλλά και ο Α.Καραμπέρης μίλησε για «ταξικό μίσος εναντίον μας».

Οι μάρτυρες αναφέρθηκαν επίσης στην παρουσία της αστυνομίας που δεν έκανε τίποτα για να συλλάβει τους δράστες. Ενώ στο κρίσιμο ζήτημα στο οποίο επέμεινε η Πολιτική Αγωγή για το ποιος έκανε την επίθεση (κάποια μέλη αυτοβούλως ή η ίδια η οργάνωση με εντολή της ηγεσίας), στάθηκαν τόσο στα μηνύματα του Λαγού που δείχνουν την λάιβ επικοινωνία του με το τάγμα εφόδου όσο και στην επί τόπου «ομολογία»: «είχαν διακριτικά της Χρυσής Αυγής», «έτσι μας συστήθηκαν», «ήθελαν να ξέρουμε ότι η Χρυσή Αυγή το έκανε».

Την Τρίτη 19 Σεπτέμβρη, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, ολοκληρωνόταν μία ακόμα συνεδρίαση του δικαστηρίου (54η δικάσιμος), κατά την οποία κατέθεσαν ο Νίκος Ζύμαρης και ο Ιορδάνης Πουντίδης, θύματα της ίδιας επίθεσης.

Λένα Βερδές

Επόμενες δικάσιμοι

Σεπτέμβρης: 25/9

Οκτώβρης: 2, 19, 20, 23, 31/10

Συνέχεια από τη
σελ. 3

Να πληρώσουν οι ένοχοι για την καταστροφή

Επιπλέον, ένα κομμάτι των εργαζομένων του δήμου είναι οι ίδιοι πλημμυροπαθείς, κατοικούν σε αυτά τα χωριά και παλεύουν ταυτόχρονα οι ίδιοι για τις οικογένειές τους, να σώσουν τα σπίτια τους, τις κατεστραμμένες περιουσίες τους.

Οι ανάγκες που πρέπει να καλυφθούν είναι τεράστιες και η κρατική μηχανή είναι απύσχα, κυβέρνηση, περιφερειακές και τοπικές αρχές αδυνατούν να ανταπεξέλθουν. Δέκα μέρες μετά, νεκρά ζώα εξακολουθούν να παραμένουν στους δρόμους. Μια συνεχής πηγή μόλυνσης όπως και οι σωροί από σκουπίδια που συσσωρεύονται σωροί στην άκρη των δρόμων από τα κατεστραμμένα σπί-

τια. Η υδροδότηση έχει επανέλθει σε κάποια σημεία αλλά το νερό είναι κατάλληλο μόνο για να ρίξουν νερά στις αυλές, για καμιά άλλη χρήση. Χιλιάδες άνθρωποι αντιμετωπίζουν σαν καθημερινό πρόβλημα την εξασφάλιση τροφής και πόσιμου νερού. Ένα κομμάτι των πληγέντων φιλοξενείται σε φίλους και συγγενείς στην Καρδίτσα και σε άλλα χωριά ενώ όσοι δεν είχαν αυτή τη δυνατότητα φιλοξενούνται στο Φανάρι, στο Γηροκομείο Καρδίτσας, στο κλειστό γήπεδο του Παλαμά και σε κάποια ξενοδοχεία.

Πώς να στηρίξεις όλον αυτόν τον κόσμο; Οι εννέα συνάδελφοι που εργάζονται στο Βοήθεια στο Σπίτι και στο κομμάτι της Πρόνοιας του δήμου δεν φτάνουν ούτε για αστέιο για να καταγράψουν τις ζημιές, τις ανάγκες που έχει το κάθε νοικοκυριό, πόσο μάλλον να τις καλύψουν σε καθημερινή βάση. Την ώρα που οι άνθρωποι παλεύουν για να καθαρίσουν τα χωριά τους, η εύρεση και εξασφάλιση τροφής, νερού, φαρμάκων, καθαριστικών κλπ στηρίζεται κυριολεκτικά στην αστείρευτη αλληλεγγύη των υπολοίπων. Το φαγητό, χιλιάδες μερίδες, φτιάχνεται και καταφέρνει να φτάσει στους πληγέντες χάρη στην οργανωμένη εθελοντική δράση εκατοντάδων ανθρώπων από την Καρδίτσα αλλά και άλλες περιοχές, που έρχονται για να βοηθήσουν.

Το στοιχειώδες που θα έπρεπε να κάνει ο κρατικός μηχανισμός, να εξασφαλίζει την τροφοδοσία αυτών των ανθρώπων στα βασικά πράγματα που έχουν ανάγκη για να ζήσουν, δεν το κάνει. Αν δεν υπήρχε η αλλη-

λεγγύη αυτός ο κόσμος θα έμενε αβοήθητος στις λάσπες. Αλλά αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί για πολύ, οι ανάγκες είναι μεγάλες και μακροπρόθεσμες. Αυτή τη στιγμή ξεκινά η καταγραφή των ζημιών. Δεκάδες πλίνθινα σπίτια έχουν καταρρεύσει, άλλα μπορεί να κριθούν ακατάλληλα για κατοίκηση και τα υπόλοιπα θα πάρει πολύ χρόνο για να επανέλθουν. Πότε και πώς θα επανέλθουν και με τι χρήματα; Για πόσους μήνες, πόσα χρόνια, θα μπορούν χιλιάδες άνθρωποι να φιλοξενοούνται σε σπίτια συγγενών και σε γήπεδα;

Αλληλεγγύη

Η αλληλεγγύη του διπλανού δεν φτάνει για να καλύψει το μέγεθος της καταστροφής. Θα χρειαστεί να απαιτήσουμε από το κράτος να εξασφαλίσει αξιοπρεπή στέγη και μόνιμη στήριξη για να τα βγάλουν πέρα. Και ψυχολογική υποστήριξη. Μιλάμε για ανθρώπους που δούλευαν μια ζωή να φτιαξουν ένα σπίτι και η καταστροφή το έχει διαλύσει και μαζί την καθημερινότητά τους, τις αναμνήσεις τους, τη ζωή τους ολόκληρη, ανθρώπους που έχουν βρεθεί χωρίς εργασία. Ο δήμος, τα σχολεία, τα Κέντρα Υγείας, όλες οι δημόσιες υπηρεσίες που έχουν να κάνουν με την διαχείριση της μακρινής χρειάζονται άμεσα στήριξη σε προσωπικό, μαζικές προσλήψεις, ενίσχυση σε υλικοτεχνική υποδομή».

Την ίδια στιγμή που οι δημόσιες υπηρεσίες δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες, περισσεύουν οι μπάτσοι που η κυβέρνηση στέλνει στις πληγείσες περιοχές «τάχα για να τους προστατέψει». Χαρακτηρι-

στικά τα όσα κατήγγειλαν στον φωτορεπόρτερ **Αλέξανδρο Σταματίου**, εθελοντές στον Παλαμά. «Ανθρώπους τους οποίους όλες αυτές τις μέρες τους βλέπω καθημερινά και αγόγγυστα να μεταφέρουν βοήθεια στους πλημμυροπαθείς, την ώρα που μετέφεραν φρέσκα κρέατα προς την κοινωνική κουζίνα **“Άλλος Άνθρωπος”** τους σταμάτησαν αστυνομικοί της ΟΠΚΕ από την Αθήνα, μέσα στη νύχτα, με προτεταμένα όπλα! Και όταν εκείνοι διαμαρτυρήθηκαν τους απάντησαν εάν ήμασταν στην Αθήνα και αντιδρούσατε έτσι θα έπεφταν σφαίρες!»

«Δραματική εξακολουθεί να είναι η κατάσταση στις συνοικίες της πόλης της Λάρισας, στις εργατικές κατοικίες της Γιάννουλης και του Αγίου Θωμά, στη Νέα Σμύρνη αλλά και σε πολλά χωριά όπου η καταστροφή είναι ανυπολόγιστη» μας λέει την Κυριακή 17/9 η **Δήμητρα Κаланτζή**, γιατρός στο νοσοκομείο της πόλης. «Προχθές μας έφεραν στο νοσοκομείο μια εγκυμονούσα από το Συκούριο με ελικόπτερο, και είχαν προηγηθεί και άλλα περιστατικά, γιατί σε αρκετά σημεία παρέμενε αδύνατο η διακομιδή να γίνει οδικώς. Στο νοσοκομείο της Λάρισας είμασταν σε επιφυλακή για εκκένωση γιατί το ποτάμι περνάει από δίπλα κάτι που τελικά δεν χρειάστηκε να συμβεί. Το μυαλό μας είναι στους συναδέλφους στο νοσοκομείο του Βόλου που η τροφοδοσία του με καθαρό νερό γίνεται με τις υδροφόρες».

Χιλιάδες οικογένειες στο νομό της Λάρισας δεν μπορούν να μείνουν στα σπίτια τους γιατί έχουν καταστραφεί ενώ τεράστιο είναι το πλήγμα που έχουν δεχθεί καλλιέργειες,

κτηνοτροφικές μονάδες αλλά και βιομηχανικές μονάδες. Ακόμη και εκεί που δεν πλημμύρισαν, οι εργάτες δεν μπορούσαν να τις προσεγγίσουν, στην Γιάννουλη τους μετέφεραν με εκσκαφείς. Η δυσσομία από τα νεκρά, ζώα και τις αποχετεύσεις σε όλο τον κάμπο είναι διάχυτη, το βράδυ όταν ανεβαίνει η υγρασία φτάνει να γίνεται αισθητή ακόμη και στο κέντρο της πόλης».

Συγκεντρώσεις

Σε όλο τον κάμπο κυριαρχεί η οργή για τις ευθύνες της κυβέρνησης Μητσοτάκη και τους τοπικούς «άρχοντες» -οργή που γίνεται ακόμη μεγαλύτερη, βλέποντάς τους να πετάνε ο ένας στον άλλο το μπαλάκι. Στους νομούς Λάρισας και Καρδίτσας, ήδη πληγέντες κινούνται νομικά εναντίον παντός υπευθύνου ενώ στις πόλεις πραγματοποιούνται μαζικές διαμαρτυρίες και συγκεντρώσεις.

Την Τρίτη 12 Σεπτέμβρη ταυτόχρονα συγκεντρώσεις -οι δεύτερες κατά σειρά μετά την καταστροφή- πραγματοποιήθηκαν σε Καρδίτσα, Βόλο και Λάρισα μετά από κάλεσμα συλλογικοτήτων και οργανώσεων. «Πάνω από χίλιοι διαδηλωτές-τριες συμμετείχαν στην μαζική πορεία που έγινε στην Λάρισα το απόγευμα της Τρίτης 12 Σεπτεμβρίου με τη συμμετοχή του “Δικτύου αγώνα αλληλεγγύης”, της Αντιρατσιστικής Πρωτοβουλίας Λάρισας, συλλογικοτήτων και οργανώσεων της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου με συμμετοχή από κόσμο της ευρύτερης Αριστεράς» μας μεταφέρει ο **Πέτρος Θεοδοσιάδης**. «Πριν ακόμη ξεκινήσει η πορεία, η έντονη και προκλητική πα-

ρουσία των ΜΑΤ αποτέλεσε πιξίδα επεισοδίων από την πρώτη στιγμή. Ακολουθούσαν την πορεία σε σχήμα Π και ήταν εμφανές ότι στόχος τους ήταν να τη διαλύσουν.

Στις διαμαρτυρίες των διαδηλωτών απάντησαν με επιθέσεις στην ειρηνική πορεία, επαναλαμβανόμενη ρίψη χειροβομβίδων κρότου λάμψης, χημικά και δακρυγόνα αλλά και χτυπώντας με κλομπ και ασπίδες με αποτέλεσμα τραυματισμούς διαδηλωτών – χωρίς τελικά να καταφέρουν να τη διαλύσουν». Ακολούθησε το Σάββατο 17 Σεπτέμβρη η πολύ μαζική διαδήλωση που κάλεσε το Εργατικό Κέντρο Λάρισας. Πολλές οργανώσεις της Αριστεράς και πολύς κόσμος βγήκε στους δρόμους για να διεκδικήσει λεφτά για τις ανάγκες μας, έργα, προσλήψεις».

«Ο Βόλος και ολόκληρη η Μαγνησία συνεχίζουν να μετράνε τις πληγές τους λίγες μέρες από τις καταστροφικές πλημμύρες. Μέσα σ’ αυτές τις συνθήκες, σε τσακισμένες πόλεις και χωριά χάρη στην ανευθυνότητα της κυβέρνησης και των τοπικών αρχών, που βάζουν τα κέρδη τους πάνω από τις ζωές μας, δύο εργάτες σκοτώθηκαν εν ώρα δουλειάς» καταγγέλλει σε ανακοίνωσή του το ΣΕΚ Βόλου.

«Ο 38χρονος εργαζόμενος εκτελούσε εργασίες καθαρισμού μετά την πλημμύρα, στο καρνάγιο στο Τρίκερι, όταν μηχανήμα εγκλώβισε το χέρι του, τον παρέσυρε και έχασε τη ζωή του ακαριαία. Και λίγες ώρες αργότερα, ένας δεύτερος άνδρας, ο Μιχάλης Σαββανάκης, δούλευε στη Χαλυβουργία στη συντήρηση μηχανήματος και εκτελούσε εργασίες σε χώρο εκτός παραγωγής και κάτω από συνθήκες που δεν γνωρίζουμε. Τότε τη πράσα, για άγνωστους λόγους, τέθηκε ξαφνικά σε λειτουργία ενώ ο εργαζόμενος βρισκόταν κάτω από το μηχανήμα με αποτέλεσμα να συνθλιβεί. Ο 28χρονος είναι ο δεύτερος νεκρός μέσα σε ένα μήνα στη Χαλυβουργία. Η ίδια λογική που βάζει τα κέρδη πάνω από τις ζωές μας, οι ίδιοι που πλημμύρισαν τον Βόλο είναι αυτοί που δολοφονούν στα εργοστάσια και δεν παίρνουν κανένα μέτρο ασφαλείας για τον κόσμο που δουλεύει εκεί. Την Πέμπτη 21/9 σε όλες τις πληγείσες περιοχές απεργούμε και διαδηλώνουμε συμμετέχοντας στη γενική απεργία γιατί αυτός είναι ο δρόμος για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και το σύστημα των δολοφόνων».

Γιώργος Πίπτας

Η πυρκαγιά που κατέκαψε τον εθνικό δρυμό Δαδιάς-Λευκίμης-Σουφλίου είναι ένα έγκλημα της κυβέρνησης της ΝΔ, της κυβέρνησης των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων. Οι δεκάδες απανθρακωμένοι πρόσφυγες στο δάσος της Δαδιάς είναι ένα έγκλημα της πολιτικής των κλειστών συνόρων που εφαρμόζει αυτή η κυβέρνηση. Αυτή η πολιτική ανοίγει το δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες να αναλαμβάνουν το ρόλο του «κεφαλοκυνηγού» για λογαριασμό του στρατού και της αστυνομίας στον Έβρο.

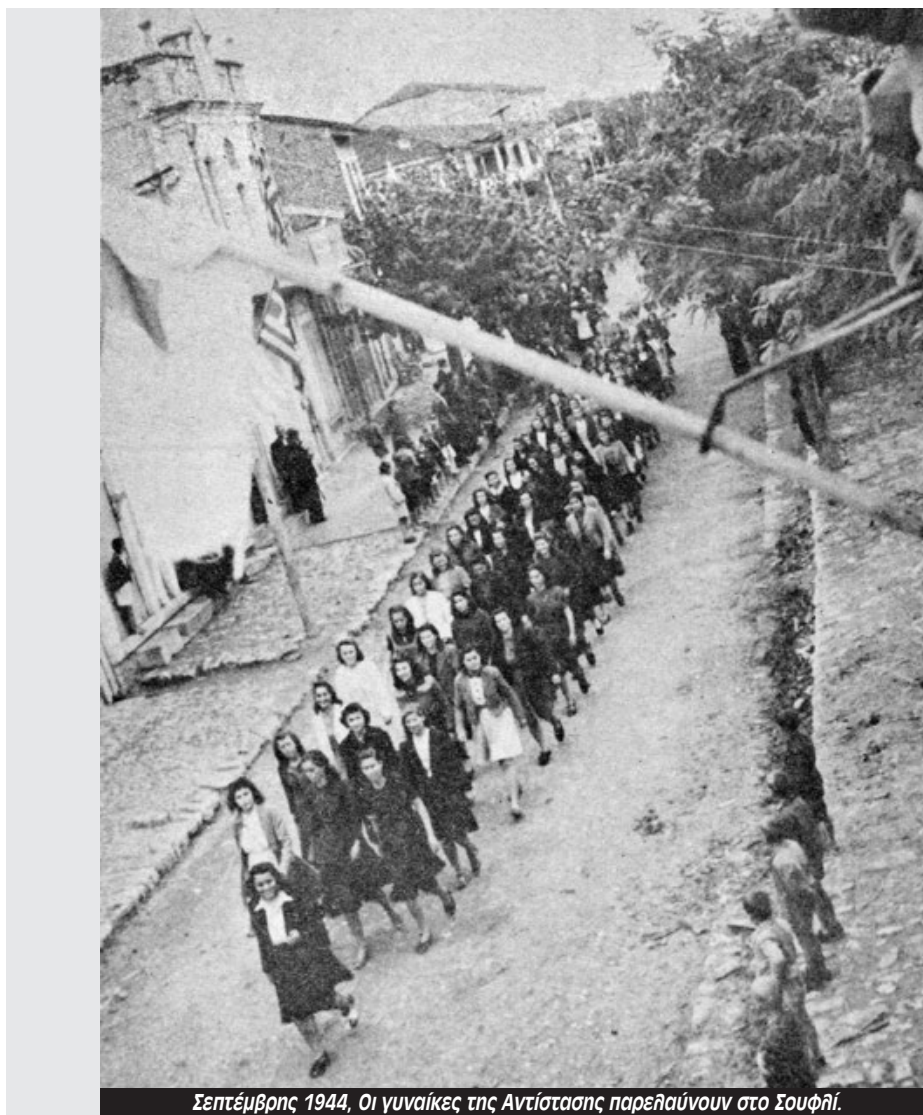
Όμως, υπάρχει κι ο «άλλος» Έβρος, των αγώνων και της Αριστεράς. Ογδόντα χρόνια πριν, μέρη όπως η Δαδιά και η Λευκίμη ήταν ταυτισμένα με τους αγώνες της Αντίστασης, του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ. Για παράδειγμα, για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα το 1943 η Λευκίμη ήταν η έδρα του αρχηγείου των ανταρτών που αργότερα θα συγκροτούσαν επίσημα το 81ο Σύνταγμα του ΕΛΑΣ.

Η ανάπτυξη της Αντίστασης στον Έβρο είχε μια πρόσθετη δυσκολία σε σχέση με την υπόλοιπη επικράτεια. Όταν καταλήφθηκε η Ελλάδα από τους φασίστες, η ανατολική Θράκη πέρασε στον έλεγχο της φασιστικής κυβέρνησης της Βουλγαρίας, που διεκδικούσε το δικό της μερίδιο από τη συμμετοχή της στον Άξονα. Όμως, ένα μεγάλο τμήμα του Έβρου παρέμεινε στον έλεγχο της Βέρμαχτ ως κρίσιμη συνοριακή περιοχή με την Τουρκία. Συνεπώς, οι οργανώσεις της Αριστεράς στον Έβρο βρέθηκαν σε πολύ δύσκολες συνθήκες κατοχής από τους γερμανούς Ναζί και τους βούλγαρους φασίστες και χρειάστηκαν σε μεγάλο βαθμό να ανασυγκροτηθούν με τις δικές τους δυνάμεις.

Τα κατάφεραν, παρά τις ιδιαίτερα αντίξοες συνθήκες. Τον Σεπτέμβρη του 1944 η Απελευθέρωση ξεκίνησε από τον Έβρο και οι γυναίκες και οι άντρες της Αντίστασης παρέλαυναν περήφανα στο Σουφλί. Τα κατάφεραν, γιατί είχαν ρίζες που πήγαιναν πίσω στους μεγάλους αγώνες της δεκαετίας του '30 στην περιοχή. Τον Ιούλη του 1936 το Σουφλί συγκλονίστηκε από την εξέγερση και την απεργία των σηροτρόφων και των μεταξοεργατριών της περιοχής. Όπως αναφέρουν στο ντοκιμαντέρ της **Μ. Νικολάου «Μάνες και κόρες»** (2018) άνθρωποι που την έζησαν, η εξέγερση:

«Κρατά περίπου 10 μέρες. Ξεσηκώνεται όλη η επαρχία. Οικογένειες ολόκληρες έρχονται στο Σουφλί. Κατασκηνώνουν στην κεντρική πλατεία. Η Εργατική Βοήθεια μοιράζει ψωμιά, κουλούρια και 50 δράμια τυρί. Το σύνθημα '100 ή θάνατος' (100 δραχμές η τιμή αγοράς ανά κιλό των κουκουλιών). 'Μεροκάματο αύξηση, νερό και καλύτερες συνθήκες' για τις μεταξοεργάτριες. Σε τούτο τον ξεσηκωμό οι γυναίκες ισότιμα αντιμετώπιστηκαν αλλά και ισάξια αγωνίστηκαν. Μαύρα τσεμπερία έγιναν σημαίες. Οι γριές πρώτες. Οι αξιωματικοί, που ήρθαν μετά από τηλεφώνημα των αστυνομικών οι οποίοι ήταν εγκλωβισμένοι μέσα στο κτίριο της αστυνομίας που είχαν καταλάβει οι απεργοί, τα έχασαν».

Ο **Βαγγέλης Κασάπης (Κρίτων)** ήταν πρόσφυγας από τη Μικρά Ασία που η οικογένειά του βρέθηκε στην Αλεξανδρούπολη όπου και έγινε μέλος του ΚΚΕ. Έγινε καπετάνιος του 81ου Συντάγματος του ΕΛΑΣ. Μας έχει αφήσει μια πολύτιμη μαρτυρία για εκείνα τα χρόνια, σε ένα δίτομο, και δυστυχώς εξαντλημένο από καιρό, βιβλίο με τίτλο **«Στον κόρφο της Γκύμ-**

Σεπτέμβρης 1944, Οι γυναίκες της Αντίστασης παρέλαύνουν στο Σουφλί.

Η “άλλη” Δαδιά

πρενας (χρονικό της Εθνικής Αντίστασης στον Έβρο). Η Γκύμπρενα είναι ένας βραχώδης λόφος στη μέση του δάσους της Δαδιάς. Στο βιβλίο του ο καπετάνιος περιγράφει πώς ο ΕΛΑΣ άρχισε να απελευθερώνει τον Έβρο στα τέλη Αυγούστου του 1944. Ο αρχικός σχεδιασμός των επιχειρήσεων έγινε σε σύσκεψη στρατιωτικών και πολιτικών στελεχών στη Δαδιά και στη συνέχεια:

«Με οργανωμένη μάχη δύναμη 600 περίπου ανδρών με οπλισμό συνηθισμένο, δίχως πολυβόλα, όλμους, οπλοπολυβόλα κλπ, κατόρθωσε να αποσυνθέσει στον Έβρο τριπλάσιες γερμανικές δυνάμεις άριστα εκπαιδευμένες και άρτια εξοπλισμένες με σύγχρονα πολεμικά μέσα... Απελευθέρωσε τον Έβρο νωρίτερα από κάθε άλλη περιοχή της Ελλάδας και σε συνέχεια με τις δυνάμεις του και με τη βοήθεια που έδωσε συντέλεσε στη γρηγορότερη απελευθέρωση των βουλγαροκρατούμενων εδαφών της Δυτικής Θράκης και Ανατολικής Μακεδονίας. Γενικά στις επιχειρήσεις που κράτησαν μια βδομάδα... σκοτώθηκαν πάνω από 150, τραυματίστηκαν πολύ περισσότεροι και αιχμαλωτίστηκαν 410 στρατιώτες και αξιωματικοί. Κυριεύτηκε άφθονο, παντός είδους πολεμικό υλικό, που μ' αυτό αρχικά έφτασε η δύναμη του 81ου Συντάγματος στους 3.500 μαχητές».

Η Ορεσιτιάδα, το Διδυμότειχο και η γύρω περιοχή ήταν πρώτα στη σειρά στις 28 Αυγούστου. Τις επόμενες μέρες, μέχρι τις 3 Σεπτέμ-

βρη, ακολούθησαν οι Φέρες, το Σουφλί και η Αλεξανδρούπολη.

Τόσο στο Διδυμότειχο όσο και στις Φέρες, ιδιαίτερα στη δεύτερη περίπτωση, ο ΕΛΑΣ δεν ήταν μόνος του. Χιλιάδες αγρότες συνέρρευσαν από τα γύρω χωριά κινητοποιημένοι από τις πολιτικές οργανώσεις του ΕΑΜ, του ΚΚΕ και κυρίως της ΕΠΟΝ.

Το άλλο χαρακτηριστικό στιγμιότυπο αυτών των μαχών ήταν η συμμετοχή Βουλγάρων ανταρτών στη μάχη για την απελευθέρωση του Σουφλιού. Ήταν στρατιώτες που είχαν προσχωρήσει στον ΕΛΑΣ και είχαν συγκροτήσει το δικό τους λόχο. Ζήτησαν να τους ανατεθεί ο πιο δύσκολος τομέας της μάχης.

Μπορεί οι φασίστες και οι άρχουσες τάξεις να παίζανε το χαρτί του εθνικισμού σε όλα τα Βαλκάνια, αλλά ο κόσμος πάλευε ενωμένος. Στην Αλεξανδρούπολη στις 5 Σεπτέμβρη οι Βούλγαροι ναύτες εξεγέρθηκαν και κρέμασαν στον ιστό του Λιμεναρχείου μια τεραστίων διαστάσεων κόκκινη σημαία και πολιόρκησαν τα σπίτια των αξιωματικών τους.

Ο «Κρίτωνας» δίνει και μια γεύση από τα μέτρα που πήρε η νέα εξουσία του ΕΑΜ αμέσως μετά την Απελευθέρωση:

«Χτυπιέται η αχόρταγη και σιχαμερή βδέλλα της μαύρης αγοράς κατακέφαλα. Στη διάρκεια της Εαμοκρατίας παραλύει και παύει να βυζαίνει το αίμα του λαού. Σ' όλα τα καπνοχώρια της Ξάνθης, Καβάλας, Δράμας μοιράζεται δω-

ρεάν 12 κιλά καλαμποκίσιο αλεύρι κατ' άτομο, κατασχεμένο από τους μαυραγορίτες και τους τσιφλικάδες. Σε συνέχεια με φροντίδα της Αυτοδιοίκησης και των παραγωγικών συνεταιρισμών εξασφαλίζεται σταθερά η τροφοδοσία του ορεινού καπνοπαραγωγικού πληθυσμού.

Οι συνεταιρισμοί καπνοπαραγωγών συνεργάζονται αρμονικά με τις οργανώσεις καπνεργατών. Ιδρύεται μικτός συνεταιρισμός καπνεργατών-καπνοπαραγωγών και μπαίνει σε λειτουργία το εργοστάσιο σιγαροποιίας Ξάνθης καθώς και όλοι οι αλευρόμυλοι και το εργοστάσιο παραγωγής μεταξωτών στο Σουφλί».

Όπως αναφέρει μια άλλη μελέτη: «Στις 4 Οκτωβρίου 1944 το νομαρχιακό συμβούλιο Έβρου ενημέρωσε γραπτά τα λαϊκά συμβούλια για την κατάργηση των ιδιωτικών φαρμακείων, την κατάσχεση όλων των φαρμάκων και την απόφαση να πωλούνται με βάση την προπολεμική διατίμηση του προϊόντος με την καταβολή της αξίας του φαρμάκου σε σιτάρι (φάρμακο το οποίο κόστιζε 8 δραχμές αντιστοιχούσε σε μια οκά σιτάρι), ενώ ζήτησε την αποστολή καταλόγων των τελειώς άπορων για να τους χορηγούνται φάρμακα δωρεάν».

Αυτή η περίοδος κράτησε λίγους μήνες. Η «εαμοκρατία» τέλειωσε οριστικά το Μάρτη του 1945. Είχε προηγηθεί η Μάχη της Αθήνας, ο Δεκέμβρης του '44 που θα μπορούσε να είναι νικηφόρος για το κίνημα αν ξεπερνούσε την πολιτική της ηγεσίας της Αριστεράς που έψαχνε τρόπους να συμβιβαστεί με την άρχουσα τάξη και το βρετανικό ιμπεριαλισμό. Τον Φλεβάρη ήρθε η Συμφωνία της Βάρκιζας που έχει γίνει συνώνυμο της προδοσίας στη συνείδηση του κόσμου της Αριστεράς. Οι ήρωες και οι ηρωίδες της Γκύμπρενας βρέθηκαν στα δικαστήρια, στις φυλακές και της εξορίες, και κάποιοι, όπως ο Κρίτωνας στο «δεύτερο αντάρτικο» του ΔΣΕ.

Αυτή τη μνήμη τη χρειαζόμαστε στους αγώνες του σήμερα. Δεν υπάρχει περιοχή «χαμένη» για τους αγώνες και την προοπτική που ανοίγουν. Το εργατικό κίνημα από την Αθήνα μέχρι τον Έβρο μπορεί να γκρεμίσει την κυβέρνηση των δολοφόνων, να ανοίξει τα σύνορα για τους πρόσφυγες μετανάστες και να στείλει τους φασίστες και την ακροδεξιά πίσω στους υπονόμους που ανήκουν.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΣΑΠΗΣ (ΚΡΙΤΩΝ)

ΣΤΟΝ ΚΟΡΦΟ ΤΗΣ ΓΚΥΜΠΡΕΝΑΣ

(χρονικό της εθνικής αντίστασης στον έβρο)

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 14/9 και η δεύτερη εκδήλωση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στο 51ο Φεστιβάλ Βιβλίου στο Πεδίο Άρεως με την παρουσίαση της δεύτερης έκδοσης του βιβλίου «Ομοφυλοφιλία, σεξουαλικότητα και η πάλη για την απελευθέρωση» και ομιλητή τον συγγραφέα Κώστα Τορπουζιάδη.

«Είμαστε σε μια περίοδο που τα ζητήματα των σεξιστικών διακρίσεων και της έμφυλης βίας έχουν γίνει πολιτικά ζητήματα και βρίσκονται στο κέντρο της επικαιρότητας» ξεκίνησε την ομιλία του ο συγγραφέας. «Είναι μεγάλη αλλαγή αυτή από την εποχή που γράφτηκε η πρώτη έκδοση αυτού του βιβλίου. Έχουμε πλέον ένα κίνημα ενάντια στον σεξισμό και την καταπίεση στην Ελλάδα, που έφτασε να έχει πολύ μαζικά Pride, να είναι μαζικές οι πορείες μετά τη δολοφονία του Ζακ, να κάνει την 8 Μάρτη μια απεργιακή μέρα των συνδικάτων. Αν, λοιπόν, πριν είκοσι χρόνια υπήρχε παραγνώριση του ζητήματος της ομοφυλοφιλίας όχι μόνο από την κυρίαρχη τάξη, αλλά και από την αριστερά, σήμερα πάρα πολύς κόσμος πρωταγωνιστεί σε αυτή την πολιτική και ιδεολογική μάχη και αυτό έχει αναγκάσει σε αλλαγή και την αντιμετώπιση των πολιτικών κομμάτων. Αναφέρομαι σε ένα ολόκληρο κεφάλαιο του βιβλίου στην όψιμη «ευαισθησία» που δείχνουν νεοφιλελεύθερα κόμματα, ρατσιστικά και κατασταλτικά, όπως η Νέα Δημοκρατία.

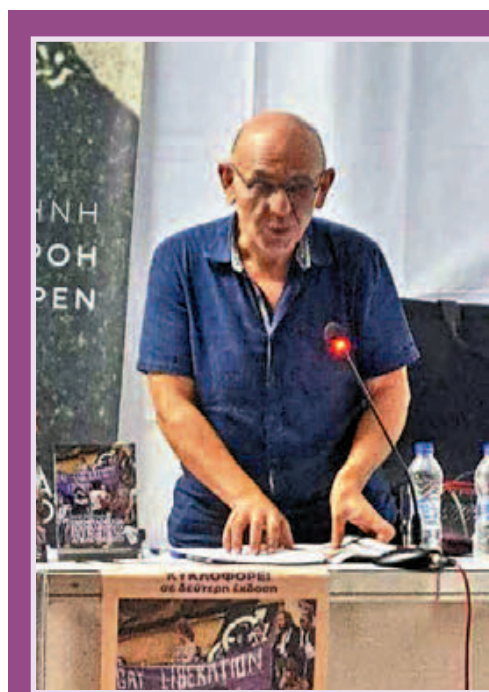
Ταυτόχρονα, είναι ένα κίνημα που έχει γίνει κομμάτι του ευρύτερου κινήματος που παλεύει ενάντια στην καταπίεση. Για παράδειγμα, το αντιφασιστικό κίνημα την προηγούμενη δεκαετία ενάντια στη Χρυσή Αυγή ανέπτυξε ένα οπλοστάσιο ενάντια στις σεξιστικές ιδέες των φασιστών και γιατί η ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα μπορεί και πρέπει να είναι κομμάτι του κινήματος.

Το βιβλίο καταγράφει, επίσης, το πώς το κίνημα ήταν αυτό που επέβαλε την κατοχύρωση κάποιων δικαιωμάτων που δεκαπέντε χρόνια πριν θα φαίνονταν «εξωτικά», την επέκταση του συμφώνου συμβίωσης και για τα ομόφυλα ζευγάρια, τη νομική αναγνώριση του δικαιώματος στην ταυτότητα φύλου.

Καταπίεση

Στο βιβλίο προσπάθησα να απαντήσω ενάντια σε ποιους έχουμε να παλέψουμε: ενάντια στις διακρίσεις, την καταπίεση, την εκμετάλλευση συνολικά. Να καταδείξω ότι το καπιταλιστικό κράτος είναι δεμένο με χίλια νήματα με τη στήριξη του θεσμού της αναπαραγωγικής πυρηνικής οικογένειας. Κι από δίπλα του η ακροδεξιά που έχει αναγάγει σε πυρήνα της πολιτικής της αντίδρασης την υπεράσπιση της οικογένειας και του «έθνους» απέναντι στους «ξένους» κλπ. Και διεθνώς, με την άνοδο της ακροδεξιάς στην Ευρώπη, τον Τράμπ, τον Μπολσονάρο. Το πόσο μεγάλος αντίπαλος είναι, φαίνεται κι από τα στοιχεία που παραθέτω για τις επιθέσεις ενάντια σε ΛΟΑΤΚΙ άτομα μόνο την προηγούμενη χρονιά.

Το δεύτερο που προσπαθώ να δείξω είναι με ποιους μαζί μπορούμε να παλέψουμε. Τι στάση κρατάμε απέναντι στις νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις που μπορεί όψιμα να αναφέρονται στα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ, την ίδια στιγμή που καταστρέφουν το κοινωνικό κράτος, τις ζωές όλων των ανθρώπων χωρίς να αποστασιοποιούνται καθόλου από την υποστήριξη του θεσμού της οικογένειας. Η νέα υπουργός

Κίνημα για την αντισεξιστική μάχη

Συνοχής και Οικογένειας δήλωνε πρόσφατα ότι «με το νέο υπουργείο δείχνουμε πόσο προσηλωμένη είναι η κυβέρνηση στη στήριξη αυτού του θεσμού που είναι κύτταρο κάθε υγιούς κοινωνίας» κλπ κλπ. Και βέβαια, εδώ βρίσκουν το κοινό έδαφος με την ακροδεξιά και τους φασίστες στα ζητήματα του ρατσισμού, του εθνικισμού και των ανταγωνισμών του ελληνοκαπιταλισμού. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να στηριχθούμε σε όλους αυτούς και τον όψιμο ΛΟΑΤΚΙ «δικαιωματισμό» τους.

Κι ένα τρίτο ζήτημα που αντιμετωπίζω στο βιβλίο είναι με ποιον τρόπο μπορούμε να παλέψουμε, και επικεντρώνω στο ότι η εργατική τάξη έχει τη δυνατότητα, από τη θέση της και τις ανάγκες της, να ενώνει όλη αυτή την ποικιλομορφία των μελών της, φύλου, χρώματος, εθνικής καταγωγής, σεξουαλικής προτίμησης ή ταυτότητας φύλου. Στο βιβλίο προέταξα ένα κείμενο που είχα γράψει για τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου, γιατί ήταν συγκλονιστικό το κίνημα αλληλεγγύης που εκφράστηκε, από εργατικά συνδικάτα ή νεολαιίστικες οργανώσεις. Η εργατική τάξη είναι το υποκείμενο που μπορεί να ενώνει.

Για να το στηρίξω αυτό χρειάστηκε και μια ολόκληρη θεωρητική συμπλήρωση στη δεύτερη έκδοση. Και σε σχέση με το ζήτημα των «ταυτοτήτων» και τη σχέση μπορεί να έχει αυτό με τις τάξεις στην κοινωνία, αφού υπάρχουν ΛΟΑΤΚΙ άτομα που ανήκουν ταξικά σε άλλο στρατόπεδο από μας. Που δεν βιώνουν τις σεξιστικές διακρίσεις και την καταπίεση με τον ίδιο τρόπο που τις βιώνει η πλειοψηφία των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων. Κι ένα δεύτερο, τι μπορεί να πει ο Μαρξισμός για τη σεξουαλικότητα και το φύλο, πώς καθορίζονται αυτά, τι είναι η ανθρώπινη φύση. Αυτό που

έλεγε ο Μαρξ, ότι οι άνθρωποι γράφουν την ιστορία τους, συμβαίνει όχι μόνο σε επίπεδο ιστορικό, συλλογικό, κοινωνικό, αλλά ακόμα και σε ατομικό. Ο άνθρωπος δεν είναι μόνο η βιολογία του, αλλά διαμορφώνει την ταυτότητά του στη ζωή και τους αγώνες του.

Υλικές αιτίες

Υπάρχουν υλικές αιτίες που παράγουν τη «σεξιστική ορθοδοξία». Επιχειρώ να αναδείξω ότι ο θεσμός της πυρηνικής αναπαραγωγικής οικογένειας που είναι βασικός για την αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης, καθορίζει και τις κυρίαρχες ιδέες για το τι είναι «φυσιολογικό» στη σεξουαλικότητα των ατόμων. Και προσπαθώ να βάλω τις διαχωριστικές γραμμές με την «πολιτική των ταυτοτήτων», που συχνά αναπτύσσει μια σωστή θεωρητική κριτική για το πώς κατασκευάζονται τα φύλα, αλλά αδυνατεί να κάνει τις συγκεκριμένες συνδέσεις με τις ζωές των ανθρώπων και τους αγώνες τους σήμερα. Οι αγώνες για την Υγεία, για την Παιδεία, για κοινωνικές δομές που απαλλάσσουν τις γυναίκες από τη φροντίδα παιδιών ή ηλικιωμένων ανθρώπων, είναι αγώνες για τα ζητήματα της αναπαραγωγής. Η αντισεξιστική μάχη πρέπει να δίνεται μέσα σε αυτούς τους αγώνες και να κερδίζονται οι εργαζόμενοι στο ότι οι διακρίσεις αποδυναμώνουν, ενώ αντίθετα η ενότητα είναι δύναμη απέναντι στην κυρίαρχη τάξη και το κράτος της».

«Η ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα πρέπει να καλωσορίσει τη δεύτερη επαυξημένη έκδοση αυτού του βιβλίου», άνοιξε τη συζήτηση η **Δήμητρα Κυρίλλου**. «Έρχεται να εμβαθύνει και να προχωρήσει μια συζήτηση που την έχει ανάγκη η ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα και οι συμπαράστατες της, όλη η κοινωνία. Η δύναμη βρίσκεται στην αυτοαναφορά μας ή στους αγώνες της εργατικής τά-

ξης; Μέσα και από την κριτική παρουσίαση θεωριών όπως των ταυτοτήτων, των προνομιών, της διαθεματικότητας, το βιβλίο δίνει απαντήσεις που χρειαζόμαστε».

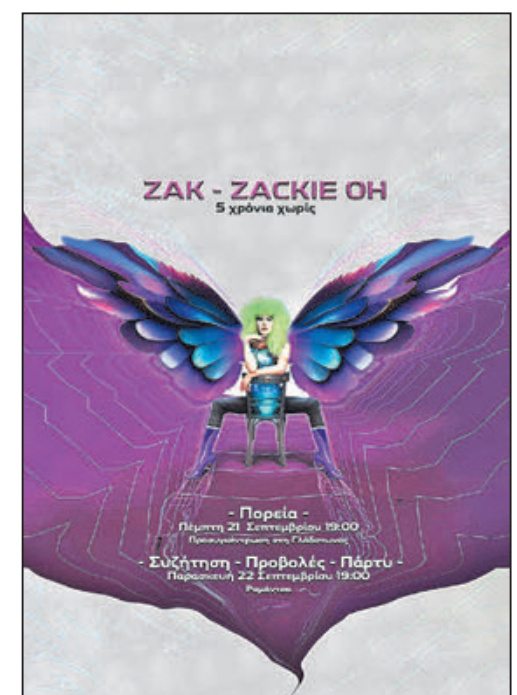
«Σε λίγες μέρες κλείνουν 5 χρόνια από τη δολοφονία του Ζακ», συνέχισε η **Αφροδίτη Φράγκου**. «Το βιβλίο είναι μια πολύ καλή αφηγηρία για να οργανώσουμε τη μάχη για δικαιοσύνη για τον Ζακ στο εφετείο. Απέναντι σε απόψεις για «εκφασισμό» της πλειοψηφίας της κοινωνίας, δίνει την πραγματική εικόνα ότι είναι οι υλικές συνθήκες που οδηγούν στην περιθωριοποίηση και στην υποβάθμιση της αξίας της ζωής κάποιων ανθρώπων. Ότι το σύστημα αξιοποιεί την περιθωριοποίηση που το ίδιο παράγει».

«Θα ήθελα να προσθέσω το ρόλο του κινήματος και της επαναστατικής Αριστεράς σε αυτές τις κατακτήσεις», πήρε το λόγο η **Μαρία Μαυρομάτη**. «Ποτέ καμιά Βουλή δεν έβαλε μόνη της το θέμα του δικαιώματος στην έκτρωση για τις γυναίκες ή τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ. Τα παλέψαμε στο πεζοδρόμιο. Έχει σημασία να μην είναι κατατεμαχισμένα τα κινήματα. Γι' αυτό η φετινή φοβερή απεργία στις 8 Μάρτη είναι σταθμός, γιατί ένωσε τα κινήματα. Όπως και η Ρώσικη Επανάσταση το 1917 που ξεκίνησε με τις γυναίκες μπροστά. Υπήρχε από τότε μια επαναστατική αριστερά που έβαζε όλα αυτά τα ζητήματα της καταπίεσης».

«Το βιβλίο θα είναι όπλο και στη μάχη των δημοτικών εκλογών», τόνισε η **Σύλβια Θεοσά**. «Ο Μπακογιάννης ήρθε και στο Pride γιατί θέλει να ψαρέψει ψήφους και από τη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα. Όμως, είναι συγκοινωνούντα δοχεία με μια κυβέρνηση και μια αστυνομία που είτε ανέχεται είτε και συμμετέχει σε επιθέσεις σε ΛΟΑΤΚΙ άτομα. Να διεκδικήσουμε ότι η ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα πρέπει να δώσει τις ψήφους της εκεί που μπορεί να μετρήσουν».

«Είμαστε περήφανοι για την έκδοση αυτού του βιβλίου», είπε ο **Λεάνδρος Μπόλαρης** από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο. «Πρώτον, αναδεικνύει το ρόλο του κινήματος από την εξέγερση του Stonewall και το Μάη του 68 μέχρι σήμερα. Και δεύτερον, ότι απαντάμε ταξικά στην καταπίεση. Όποτε η εργατική τάξη ανοίγει την κόντρα με αυτό το σύστημα, έχουν ανοίξει και οι ορίζοντες του κόσμου που παλεύει ενάντια στην καταπίεση».

Κώστας Πίτας

Πραγματοποιήθηκε την περασμένη Τετάρτη στην Κύπρο με μεγάλη επιτυχία η εκδήλωση που διοργάνωσε το Πολιτιστικό Ίδρυμα 1948 (μαζί με το αθλητικό λαϊκό σωματείο ΟΜΟΝΟΙΑ 29ης Μαΐου και την Θύρα 9) με ομιλήτη τον Κώστα Παπαδάκη, δικηγόρο πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής, με αφορμή την συμπλήρωση δέκα χρόνων από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τα τάγματα εφόδου της νεοναζιστικής οργάνωσης.

Η εκδήλωση έγινε μέσα σε μια κατάμεστη αίθουσα στην Λευκωσία, τρεις μόλις μέρες μετά την μεγάλη αντιφασιστική διαδήλωση στους δρόμους της πόλης, όπου συμμετείχαν χιλιάδες κόσμου κάθε ηλικίας, δίνοντας μια αποφασιστική απάντηση στις ρατσιστικές επιθέσεις των ακροδεξιών και νεοναζι σε Χλώρακα και Λεμεσό. Υπήρχε μεγάλο ενδιαφέρον από τον κόσμο που βρισκόταν εκεί, κάτι που αποτυπώθηκε και στην πλούσια συζήτηση που αναπτύχθηκε μετά την ομιλία του Κώστα Παπαδάκη, με πολλές ερωτήσεις και παρεμβάσεις από παρευρισκόμενους.

Ο ομιλητής πλαισίωσε πολιτικά και ιστορικά την παρουσία της ελληνικής ακροδεξιάς, η οποία παίρνει ναζιστικό προσωπείο για πρώτη φορά με την δημιουργία της Χρυσής Αυγής. Ανάφερε ότι δεν υπήρχε ποτέ ιστορικά φασιστικό κίνημα στην Ελλάδα, αλλά διάφορες ακροδεξιές και παραστρατιωτικές ομάδες κυρίως με αντισημιτικό και αντικομμουνιστικό χαρακτήρα. Όποτε υπήρχε μια δικτατορία στην Ελλάδα την έφερε ένα πραξικόπημα, κι όχι κάποιο κίνημα όπως έγινε σε άλλες χώρες. Αυτό όπως είπε έχει την δική του σημασία, καθώς δεν μπόρεσε ποτέ η ακροδεξιά να εμπνεύσει, να κινητοποιήσει μάζες και να μπορέσει να αποτελέσει μια πραγματική κοινωνική δύναμη στον δρόμο, κάτι που επιχείρησε για πρώτη φορά η Χρυσή Αυγή, αλλά τσακίστηκε από το αντιφασιστικό κίνημα, έστω κι όταν έδειξε τις πραγματικές της διαθέσεις με το δολοφονικό της έργο.

Κάτι που είναι αξιοσημείωτο πάντως είναι ότι ανάμεσα στα ιδρυτικά μέλη της Χρυσής Αυγής το 1980, ήταν και Κύπριοι που λίγα χρόνια πριν συμμετείχαν στην ΕΟΚΑ Β που είχε πρωταγωνιστικό ρόλο στο χουντικό πραξικόπημα του 1974 στην Κύπρο, μια φασιστική ένοπλη ομάδα (με αρχηγό τον Γεώργιο Γρίβα ιδρυτή της δοσιλογικής οργάνω-

ΛΕΥΚΩΣΙΑ Μια πετυχημένη αντιφασιστική εκδήλωση

13/9, Αντιφασιστική εκδήλωση στη Λευκωσία με ομιλήτη τον Κώστα Παπαδάκη

σης Χ στην κατοχική Ελλάδα) που διέπραξε μαζικές δολοφονίες αριστερών και δημοκρατικών ανθρώπων που αντιστάθηκαν στο πραξικόπημα, αλλά και άμαχων Τουρκοκυπρίων, ακόμα και παιδιών, κυρίως μετά την δεύτερη φάση της εισβολής της Τουρκίας.

Συμμορίες

Κάποια από αυτά τα άτομα, όταν αποχώρησαν από το ΕΛΑΜ, ίδρυσαν διάφορες νεοναζιστικές συμμορίες που κύριο σκοπό είχαν τις βίαιες επιθέσεις εναντίων αριστερών και αντιφασιστικών οργανώσεων, με χαρακτηριστικές τις επιδρομές τους κυρίως στην Λεμεσό το 2016 και 2017 όταν επιχειρήσαν να διαλύσουν κινητοποιήσεις και εκδηλώσεις με λοστούς, μαχαίρια, πέτρες και αλυσίδες. Ορισμένοι από αυτούς τους πυρήνες ακόμα και μετά τη διάλυση των ομάδων που συμμετείχαν, συνέχισαν να δρουν κάτω από την κάλυψη και τον μανδύα άλλων οργανώσεων και φυσικά είχαν καθοριστική συμβολή στα πογκρόμ που έγιναν τις προηγούμενες μέρες.

Παρά τις όποιες στρατηγικές και ιδεολογικές διαφωνίες τους με το ΕΛΑΜ, ουσιαστικά λειτουργούν σαν συγκοινωνούντα δοχεία, αφού όλες οι επιθέσεις που έγιναν από τον ακροδεξιό χώρο μέχρι σήμερα εναντίων αντιφασιστών και μεταναστών, έχουν την σφραγίδα και καθοδήγηση του ΕΛΑΜ, το οποίο χρησιμοποιεί αυτές τις ομάδες ώστε να μην έχει πολιτικές και ποινικές ευθύνες όταν μέλη του διαπράττουν δολοφονικές επιθέσεις. Αυτό βέβαια το πετυχαίνει μέχρι στιγμής γιατί απολαμβάνει ασυλία από το

κράτος και την αστυνομία, όπως αντίστοιχα και η μητρική του οργάνωση η Χρυσή Αυγή, όπως μας περιέγραψε διεξοδικά ο σύντροφος Κώστας στην ομιλία του.

Το ΕΛΑΜ, όσο και να προσπαθεί να πείσει σήμερα ότι είναι μια υπεύθυνη δήθεν δημοκρατική πολιτική δύναμη, δεν παύει να αποτελεί μια ακροδεξιά οργάνωση με ναζιστικές καταβολές. Ο αρχηγός του που ως γνωστό υπήρξε στέλεχος της ΧΑ και μέλος της φρουράς του Μιχαηλολιάκου, την επόμενη της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, δήλωσε στα τηλεοπτικά κανάλια ότι το ΕΛΑΜ είναι η ΧΑ της Κύπρου, ενώ μετά την καταδίκη της νεοναζιστικής οργάνωσης, δήλωνε ότι πλέον δεν έχουν καμία σύνδεση μεταξύ τους ΕΛΑΜ και ΧΑ. Αυτά τα ψέματα όπως δεν αποδεικνύουν τίποτα άλλο παρά τον τυχοδιωκτισμό τους και την προσπάθεια τους να εδραιωθούν σαν συστημική δύναμη και βασικός πυλώνας της στρατηγικής του αστικού κράτους και του κεφαλαίου ενάντια στο εργατικό κίνημα και την Αριστερά.

Κάτι που επισημάνθηκε στην συζήτηση που έγινε στην εκδήλωση, είναι η επιτακτική ανάγκη που υπάρχει σήμερα για ένα ισχυρό και ενωμένο αντιφασιστικό μέτωπο, στο οποίο πρέπει να πρωτοστατήσουν οι δυνάμεις με αντικαπιταλιστική οπτική, ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις και για ένα μαζικό πολιτικό κίνημα που θα θέσει την προοπτική όχι μόνο συντριβής του φασισμού, αλλά και της ανατροπής του συστήματος της εκμετάλλευσης που γεννά και τρέφει τον φασισμό.

Γιάννης Σωκράτους

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΙΟΝΙΩΝ Οι σεξιστές δεν χωράνε πουθενά

Οι δημοτικές και περιφερειακές εκλογές είναι κεντρική πολιτική μάχη. Το πώς βιώνουμε την καθημερινότητα μας έχει άμεση σχέση με το ποιοι «τοπικοί άρχοντες» διαχειρίζονται Δήμους και Περιφέρειες και τι πολιτικές εξυπηρετούν.

Τα παραδείγματα του Βόλου και της Θεσσαλίας είναι συγκλονιστικά. Τίποτα λοιπόν δεν είναι «τοπικό» και κανένας υποψήφιος δεν μπορεί να μιλά για «ανεξαρτησία» και «αγαθές προθέσεις».

Σ' αυτή τη μάχη έχει ιδιαίτερη σημασία, η πάλη ενάντια στον σεξισμό, τον ρατσισμό και τον φασισμό να βρίσκεται στην κορυφή των διεκδικήσεων τουλάχιστον όσων πιστεύουν ότι συγκροτούν αριστερά ψηφοδέλτια και πραγματικά συνδέονται με το τι συμβαίνει στην εργατική τάξη και την κοινωνία. Ούτε βήμα πίσω, ακόμη και όταν εσφαλμένα η πάλη αυτή για να υποτιμηθεί χαρακτηρίζεται και -απ' τ' αριστερά- ως «δικαιωματισμός».

Πρόσφατα στην Ζάκυνθο, με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι υποψήφιος περιφερειακός σύμβουλος με το συνδυασμό «Μένουμε Ιόνιο» (ΚΙΝΑΛ) και επικεφαλής τη Μαρία Δρυ, δήλωνε ευθαρσώς και δημόσια ότι οι γυναίκες είναι υπεύθυνες για τον τρόπο που δολοφονούνται γιατί συνήθως φτάνουν στα άκρα τα πράγματα με την συμπεριφορά τους! Κάπως έτσι δικαιολογούσε την τελευταία γυναικοκτονία από τον μπάτσο που σκότωσε την πρώην σύζυγό του και μετά αυτοκτόνησε.

Η αντίδραση και η δημοσιοποίηση από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ Ζακύνθου ήταν άμεση και έντονη. Ζητήσαμε δημόσια να μας απαντήσουν, ο συνδυασμός και η επικεφαλής, αν συμφωνούν με τέτοιες απόψεις. Το αποτέλεσμα ήταν ο εν λόγω κύριος από την Κεφαλλονιά να διαγραφεί ομόφωνα από το συνδυασμό τους -και βγήκε και η σχετική δήλωση.

Για μας ήταν επιβεβαίωση ότι οι αγώνες των γυναικών της εργατικής τάξης μπορούν να νικούν. Δεν μας αφορούν καθόλου τα εσωκομματικά του ΚΙΝΑΛ, αλλά μήπως θα έπρεπε να σκεφτούν σοβαρά και τη διαγραφή του από το κόμμα τους? Οι σεξιστές δεν χωράνε πουθενά! Γιατί τέτοιες απόψεις στρώνουν το δρόμο σε πολλά δεινά.

Οι καθαρίστριες σχολείων, για παράδειγμα, είναι ευθύνη των Δήμων και των Περιφερειών. Θα φροντίσουν για μόνιμες προσλήψεις με τις ανάλογες αμοιβές; Ή θα γίνονται δημόσια εκκλήσεις να καθαρίζουν οι μαμάδες τα σχολεία, με το σκεπτικό ότι είναι στην φύση τους να φροντίζουν και μπορούν; Η απάντηση χρειάζεται να είναι ηχηρή από την μεριά μας.

Άπειρες γυναίκες φροντίζουν επίσης ηλικιωμένους στα σπίτια τους. Θα στηθούν δημοτικά δωρεάν γηροκομεία με το απαραίτητο προσωπικό και δομές φροντίδας και προστασίας; Τα βάρη στις πλάτες των γυναικών είναι ήδη τεράστια. Για να κερδηθούν αυτές οι μάχες, για να γίνονται ουσιαστικά βήματα για την απελευθέρωση των γυναικών, η απομόνωση σεξιστών, ρατσιστών, φασιστών από την τοπική αυτοδιοίκηση είναι μονόδρομος! Η ενίσχυση και στήριξη των συντροφισσών στα ψηφοδέλτια της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς σε αυτές τις εκλογές είναι εγγύηση προς αυτή την κατεύθυνση

Τόνια Λαχανιώτη, Ζάκυνθος

Αντιφασιστική συνάντηση στη Λευκωσία, δικοινοτική εκδήλωση στην Αμμόχωστο

Δυο σημαντικές εκδηλώσεις γίνονται αυτή την εβδομάδα στη Κύπρο. Μια στο νότο και μια στο βορρά.

Την Τετάρτη στις 20 Σεπτέμβρη θα γίνει συνάντηση των εκπροσώπων των οργανώσεων, ομάδων και γενικά όσων οργάνωσαν, στήριξαν και συμμετείχαν στις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας, μετά τις ρατσιστικές επιθέσεις των ακροδεξιών κουκουλοφόρων σε Χλώρακα και Λεμεσό. Σκοπός της συνάντησης είναι ο συντονισμός και η κλιμάκωση των κινητοποιήσεων ενάντια στη φασιστική απειλή.

Την Πέμπτη 21 Σεπτέμβρη έχει καλεστεί δικοινοτική εκδήλωση στην εντός των τειχών πόλη της Αμμοχώστου, στο βορρά, προς τιμή της Διεθνούς Μέρας Ειρήνης, κάτω από τον τίτλο, «WE ARE TOGETHER». Την εκδήλωση οργανώνουν οι Δήμαρχοι Αμμοχώστου Δρ. Σίμος Ιωάννου και ο Δρ. Suleyman Ulucay. (Με βάση το Σύνταγμα του

60, στις 5 μεγάλες πόλεις θα υπήρχαν χωριστοί Δήμοι για Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους. Μια πρόνοια που ο Μακάριος αρνήθηκε τελικά να εφαρμόσει, και ζήτησε αλλαγές στο Σύνταγμα, τις οποίες προσπάθησε να εφαρμόσει μονομερώς. Κάτι που έγινε αφορμή να ξεσπάσουν οι συγκρούσεις του 1963-64). Είναι μια πολύ σημαντική εκδήλωση γιατί στέλνει ένα μήνυμα αποφασιστικότητας των απλών ανθρώπων και από τις δύο κοινότητες να αγωνιστούν για ειρήνη, συμφιλίωση και επανένωση.

Η **Εργατική Δημοκρατία** στηρίζει και καλεί σε μαζική συμμετοχή και στις δύο εκδηλώσεις.

Θα υπάρχουν λεωφορεία από Λευκωσία που θα ξεκινήσουν στις 18:00 από το τουρκοκυπριακό σημείο ελέγχου στο Λήδρα Πάλας.

Ντίνος Αγιωματίτης

Οι ευθύνες τους απλώνονται μέχρι τη Λιβύη

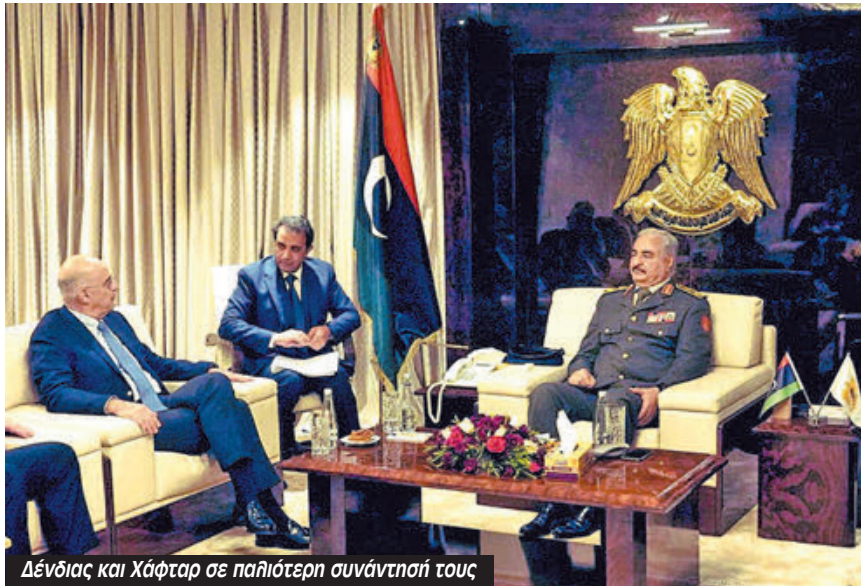
20 χιλιάδες νεκροί από την πλημμύρα στη Λιβύη. Τρεις χιλιάδες νεκροί από το σεισμό στο Μαρόκο. Με διαφορά λίγων ημερών, οι δυο τραγωδίες έδειξαν σε ποια κατάσταση βρίσκεται πραγματικά η Βόρεια Αφρική, στην οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση περηφανεύεται πως εξασφαλίζει τη σταθεροποίηση.

Η πόλη Ντέρνα στην Ανατολική Λιβύη σαρώθηκε από έναν τεράστιο χείμαρρο. Η “πολιτική προστασία” της περιοχής βρίσκεται στα χέρια της μίας από τις δυο κυβερνήσεις που έχουν διασπάσει τη χώρα, της κυβέρνησης που ελέγχει ο στρατάρχης Χάφταρ. Η κυβέρνηση αυτή που ελέγχει την Ανατολική Λιβύη έστειλε εντολή στον κόσμο να παραμείνει κλεισμένος στα σπίτια του, μέχρι να περάσει “η μπόρα”. Ο κόσμος έχει εμπειρία πάνω από δέκα χρόνια να βλέπει δύο ή και περισσότερους αντίπαλους στρατούς να συγκρούονται και να την πληρώνουν οι άμαχοι. Έτσι, όπως δηλώνει ένας κάτοικος, “όταν το κράτος σου στέλνει μήνυμα να κάτσεις σπίτι σου, ξέρεις ότι όντως πρέπει να μείνεις κλειδαμπαρωμένος”. Όμως, μέσα σε λίγες ώρες έσπασε ένα φράγμα. Ο χείμαρρος σάρωσε τη Ντέρνα. Όσοι ζούσαν σε ψηλά κτίρια άρχισαν να ανεβαίνουν προς τα πάνω. Ποιος θα πίστευε ότι το νερό θα έφτανε μέχρι το δεύτερο όροφο. Σε λίγο έσπασε και το δεύτερο φράγμα της περιοχής. Όχι ο δεύτερος, ούτε ο τέταρτος, ούτε ο έκτος όροφος ήταν αρκετοί. Το έδαφος υποχωρούσε, τα κτίρια δεν άντεξαν το βάρος και τη δύναμη του νερού, άρχισαν να πέφτουν σαν ντόμινο, παρασύροντας το ένα το άλλο. Δέκα χιλιάδες άνθρωποι παρασύρθηκαν από νερό και τα πτώματά τους δεν έχουν ακόμη βρεθεί.

Κίνδυνος

Μόλις το 2022, ο Λίβιος υδρολόγος Αμπντελουανίς Ασούρ είχε δημοσιεύσει έρευνα που προειδοποιούσε ότι η κοιλάδα της Ντέρνας “έχει υψηλό κίνδυνο πλημμύρας” και πως τα φράγματα “χρειάζονται συντήρηση”. Τα φράγματα είχαν κατασκευαστεί τη δεκαετία του ‘70. Το 2007, μια τούρκικη εταιρεία ανέλαβε και ξεκίνησε το έργο συντήρησής τους και κατασκευής ενός τρίτου. Όμως το Μάρτη του 2011, το ΝΑΤΟ αποφάσισε να επέμβει στη Λιβύη, υλοποιώντας χιλιάδες αεροπορικούς βομβαρδισμούς στη διάρκεια οχτώ μηνών. Η επανάσταση είχε απλωθεί από την Τυνησία στην Αίγυπτο και μετά στη Λιβύη. Μετά την ανατροπή δύο δικτατόρων, σειρά είχε και ο τρίτος, ο Καντάφι. Οι ΗΠΑ, η Γαλλία και άλλες δυνάμεις φοβούνταν ότι θα έμεναν έξω από τις εξελίξεις στη Βόρεια Αφρική και αποφάσισαν να “βοηθήσουν την επανάσταση”, βομβαρδίζοντας. Αντί για “βοήθεια”, η ξένη επέμβαση στρατιωτικοποίησε τις εξελίξεις, φέρνοντας στην πρώτη γραμμή στρατηγούς, στρατάρχες και ένοπλες συμμορίες. Φυσικά, οι εργολάβοι, σαν την τούρκικη εταιρεία στην Ντέρνα εγκατέλειψαν τη χώρα. Από το 2014 μέχρι το 2020 σύγκρουση μεταξύ της Ανατολικής και της Δυτικής κυβέρνησης είχε χαρακτήρα πολέμου.

Η Ντέρνα ήταν ένα αγκάθι για όλους. Παρότι βρίσκεται βαθιά ανατολικά, δεν υποτάχθηκε στον Χάφταρ. Ένα πρωτοπαλικάρο του στρατάρχη, το Μάη του 2017 έλεγε “Θα γκρεμίσουμε τα σπίτια σας, θα σας σκοτώσουμε

Δένδιας και Χάφταρ σε παλιότερη συνάντησή τους

όλους, ακόμη και τους άμαχους, δεν χρειαζόμαστε άλλο την Ντέρνα”. Ο ίδιος ο Χάφταρ έλεγε πως έχει στα χέρια του μια λίστα με 21.000 τρομοκράτες στην πόλη και θα έμπαινε να τους συλλάβει. Δηλαδή έναν στους έξι κατοίκους. Μέσα σε λίγες μέρες, η αιγυπτιακή αεροπορία, που στήριζε και στηρίζει τον Χάφταρ, βομβάρδισε την Ντέρνα, και δεν ήταν η πρώτη φορά.

Η Ντέρνα ήταν στο κέντρο όλων των πολιτικών εξελίξεων στη Λιβύη από την αρχή του 20ου αιώνα. Κοσμοπολίτικο λιμάνι, σημείο δράσης λογοτεχνών και αγωνιστών ενάντια στην ιταλική αποικιοκρατία τότε, από τη δεκαετία του ‘50 έγινε κέντρο αντίστασης στο βασιλιά Ιντρίς που φύτεψαν οι ιμπεριαλιστές χωρίς να ρωτήσουν κανέναν. Ο Καντάφι και άλλοι συνταγματάρχες ανέτρεψαν τον Ιντρίς το 1969, αλλά την επαναστατική παράδοση της Ντέρνας δεν την ανέχτηκαν και την κατέστειλαν. Από τη δεκαετία του ‘80 το κενό της αντίστασης στον Καντάφι στην Ντέρνα το κάλυψε ο ισλαμισμός. Ο Χάφταρ, με την κάλυψη της Αιγύπτου και των χωρών του Κόλπου παρουσιάστηκε σαν ο εξολοθρευτής των ισλαμιστών και έβαλε ξανά την Ντέρνα στο στόχαστρο. Οι αδίστακτες μέθοδοι του στρατάρχη εκφράστηκαν και στην πολιορκία της Τρίπολης, που συνδυάστηκε με βομβαρδισμούς κέντρων κράτησης μεταναστών, σκοτώνοντας τον κόσμο που βρισκόταν φυλακισμένος.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη ενώ αρχικά ακολουθούσε τη γενική γραμμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπέρ της κυβέρνησης με έδρα στην Τρίπολη στη Δύση, έκανε ανοιχτή στροφή υπέρ του Χάφταρ, η οποία κορυφώθηκε όταν η Τουρκία υπέγραψε μνημόνιο με την Τρίπολη. Ένας από τους μεγαλύτερους σφαγείς αμάχων έγινε πλέον “σύμμαχος της Ελλάδας” και συνομιλητής του Δένδια και του Μητσοτάκη. Η ελληνική κυβέρνηση έστειλε μια ανθρωπιστική αποστολή πριν από λίγες μέρες που εξελίχθηκε σε τραγωδία. Η αποστολή προσγειώθηκε στη Βεγγάζη, λόγω των σχέσεων με τον Χάφταρ. Το λεωφορείο που τη μέτεφερε προς την Ντέρνα συγκρούστηκε μετωπικά με άλλο όχημα και τουλάχιστον πέντε μέλη της αποστολής σκοτώθηκαν. Ο ελληνικός στρατός έχει βάλει και αυτός το χέρι του στην καταστροφή της Λιβύης, ανάμεσα σε άλλα συμμετέχοντας σε φρεγάτα το 2020 στον αποκλεισμό της Τρίπολης, υποτίθεται για να μην διακινούνται όπλα, ενώ ήξεραν ότι την ίδια στιγμή στο άλλο άκρο της χώρας ο Χάφταρ προμηθευόταν όπλα από τα Εμιράτα μέσω Αιγύπτου.

Νίκος Λούντος

ΗΠΑ Απεργία στην αυτοκινητοβιομηχανία

Οι εργάτες και οι εργάτριες της αυτοκινητοβιομηχανίας στις ΗΠΑ έχουν ξεκινήσει μια τεράστια μάχη ενάντια στα αφεντικά.

Το συνδικάτο UAW με 150.000 μέλη, προς το παρόν έχει ζητήσει σε 13 χιλιάδες από τα μέλη του να βγουν σε απεργία ενάντια στην τριάδα των μεγάλων εταιρειών, General Motors, Ford και Stellantis (Fiat, Citroen, Peugeot, Chrysler κ.α.). Απεργούν στο Μιζούρι, το Οχάιο και το Μίσιγκαν, προειδοποιητικά, απειλώντας να γενικεύσουν την απεργία. Η ηγεσία του σωματείου αφενός κάνει συγκράτηση δυνάμεων ελπίζοντας ακόμη σε κάποια καλή διαπραγμάτευση. Από την άλλη, είναι η πρώτη φορά στην ιστορία που γίνεται ταυτόχρονη απεργία απέναντι σε όλες τις μεγάλες αυτοκινητοβιομηχανίες. Σε έρευνα της εταιρείας Γκάλοπ, 75% του κόσμου στις ΗΠΑ δηλώνει ότι υποστηρίζει τους απεργούς, έναντι 19% που υποστηρίζουν τις αυτοκινητοβιομηχανίες.

ΜΑΡΟΚΟ

Η τραγωδία του “εκσυγχρονισμού”

Αν η Λιβύη είναι ένα παράδειγμα καταστροφής και χάους, το Μαρόκο προβάλλεται σαν πρότυπο σταθερότητας. Ο βασιλιάς Μωάμεθ ΣΤ΄ έχει κερδίσει πόντους διεθνώς τα τελευταία χρόνια. Συνεργάστηκε με την ισπανική χωροφυλακή πυροβολώντας μετανάστες και πρόσφυγες που προσπαθούν να πηδήξουν τους φράχτες στους ισπανικούς θύλακες στη Θέουτα και τη Μελίγια.

Η χώρα του δεν συγκλονίστηκε από επαναστάσεις όπως της Αλγερίας, της Τυνησίας, της Αιγύπτου και της Λιβύης, και κατάφερε να καταστείλει τις διαδηλώσεις που ξέσπασαν κατά διαστήματα τα τελευταία χρόνια. Αναγνώρισε την κυριαρχία του Ισραήλ στην Παλαιστίνη το 2020 και πήρε τα εύσημα της Ισπανίας και των ΗΠΑ, που του αναγνώρισαν την κυριαρχία στη Δυτική Σαχάρα, σε μια σύγκρουση που εξελίσσεται εδώ και 50 χρόνια.

Η άλλη όψη όμως του “εκσυγχρονισμού” που προβάλλει ο βασιλιάς του Μαρόκου φάνηκε στα χωριά που χτυπήθηκαν από το σεισμό. Τα φτωχόσπιτα κατέρρευσαν και εκεί όπου έφτασαν διασώστες είπαν αμέσως πως οι κατασκευές ήταν τόσο αδύναμες που αποκλείεται να υπάρχουν επιζήσαντες, καθώς δεν διαμορφώθηκαν κενά, αλλά σωροί από πέτρες που καταπλάκωσαν τους ανθρώπους. Σε πολλά σημεία ο στρατός δεν έφτασε καν για να βοηθήσει. Τα χωριά αυτά τα έχει ξεγραμμένα το παλάτι. Το Ραμπάτ, την Ταγγέρη και την Καζαμπλάνκα τις συνδέει πλέον υπερασύγχρονο τρένο υψηλής ταχύτητας. Όμως οι εθελοντές που έφτασαν στα χωριά για να βοηθήσουν τους σεισμοπαθείς είδαν πως σε πολλά σημεία το μόνο μέσο μεταφοράς συνεχίζει να είναι το γαϊδούρι. Το πλουσιότερο 10% της χώρας έχει 11 φορές μεγαλύτερα εισοδήματα από το φτωχότερο 10%.

Ο σεισμός χτύπησε επιλεκτικά τους φτωχότερους. Ο βασιλιάς δεν ήταν ούτε καν στο παλάτι του. Βρισκόταν στο Παρίσι, στη βίλα του δίπλα στον πύργο του Άιφελ, κόστους 80 εκατομμυρίων ευρώ. Τελείωνε τις καλοκαιρινές του διακοπές. Ξεκουραζόταν εκεί για κάποιους μήνες μετά από τις επίσης πολύμηνες χειμερινές του διακοπές που τις κάνει συνήθως στην αφρικανική Γκαμπόν. Ο Μωάμεθ ΣΤ΄ έχει τόση λίγη διάθεση να πατήσει στη χώρα του που φέτος ακύρωσε και μία από τις καθιερωμένες ομιλίες. Συνήθιζε να παίρνει το αεροπλάνο για να γυρίσει στη χώρα του τέσσερις φορές το χρόνο γι’ αυτές τις ομιλίες, αλλά πλέον αποφάσισε πως τρεις θα είναι αρκετές. Όταν επισκέφθηκε το Μαρακές, που χτυπήθηκε από το σεισμό, επιστρατεύθηκε ο δήμος όχι για να βοηθήσει τον χτυπημένο κόσμο, αλλά για να καθαρίσει και να βάψει τους δρόμους από όπου θα πέραγε ο βασιλιάς.